

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Ústav Dálného východu

Diplomová práce

Bc. Marie Vildová

Mediální obraz homosexuality v Korejské republice

Media Reflections of Homosexuality in Republic of Korea

Praha 2017

Vedoucí práce: doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

Dne 9. května 2017

.....

Marie Vildová

Poděkování

Ráda bych poděkovala doc. PhDr. Miriam Löwensteinové, Ph.D. za odborné vedení a zejména za cenné rady, které přispěly k vypracování této diplomové práce.

Mé poděkování patří také rodičům za jejich pomoc a podporu během studií.

Abstrakt:

Cílem této diplomové práce je představit obraz homosexuality v korejských médiích, především v období let 2000–2015. Za prvé bude přiblíženo všeobecné klima korejské konzervativní společnosti, která se vůči homosexualitě staví negativně, a budou osvětleny důvody formující všeobecný názor na sexuální menšiny. Hlavním záměrem je však přiblížit populární kulturu v těch médiích, kde se homosexualita stala oblíbeným prostředkem zábavy: ta oslovuje především ženské publikum a ženy jsou hlavními konzumentkami homoerotických materiálů. Tato subkultura bude představena prostřednictvím japonských komiksů, které znamenaly počátek jejího vzniku. Následně bude zmíněna domácí komiksová tvorba a to, jak komiksy a hudební průmysl inspirovaly dívky a ženy k vytváření homosexuální produkce. Veškeré zmíněné materiály jsou až do současnosti oblíbené a vyhledávané. Jejich popularita se odráží i ve filmové a seriálové tvorbě, především po roce 2006, po premiéře průlomového filmu *Wangŭi namdža*. Existuje ale velký rozdíl v jejich zpracování, v návaznosti na to, zda se jedná o komerční nebo nezávislou tvorbu.

Klíčová slova:

Homosexualita, film, média, marketing, manhwa, yaoi, BL

Abstract:

The aim of this thesis is to present the image of homosexuality in Korean media, especially during of years 2000-2015.

First of all, it aims to introduce the general mood and prejudice against sexuality caused by the Korean conservative society. This paper will introduce the roots of this hostility and explain the reasons that formed this general view of the sexual minorities in South Korea.

Also, another main focal point of this paper is to offer insight into South Korean media culture, where male homosexuality is becoming a popular theme: this so-called genre is favoured by women that are growing to be the main consumers of homoerotic materials. This subculture and its roots is going to be introduced through Japanese manga. Subsequently, Korean manhwa will follow and it will be explained how those comics and music industry inspired young girls and women to create their own stories – otherwise known as fan fiction. All of the mentioned materials are very popular to this day. Their popularity can be seen in male homosexuality oriented movies and dramas, especially after year 2006 when *The King and The Clown* made its premiere. Nevertheless, there's a difference of how movies are filmed and presented to the public depending on being mainstream or independent movies.

Keywords:

Homosexuality, movie, media, marketing, manhwa, yaoi, BL

Obsah

Úvod.....	8
1. Historie.....	11
1.1 Terminologie	11
1.2 Formování prvních komunit.....	14
1.3 První pokusy o organizovanost	18
1.3.1 Podnět pro vznik organizací	19
1.3.2 Organizace	20
1.3.3 Studentské organizace.....	22
2. Současná společnost	25
2.1 Faktory netolerance	25
2.1.1 Konfucianismus a rodina	26
2.1.2 Křesťanství.....	28
2.2 Negativní dopady faktorů.....	32
2.2.1 Současné vzdělávání – sexuální výchova a homosexualita.....	32
2.2.2 Cenzurování učebnic.....	33
2.2.3 Cenzura v knihovnách	36
3. Média a homosexualita	39
4. Vývoj subkultury žen konzumujících produkty s homosexuálním obsahem.....	42
4.1 Historie a vliv japonských homosexuálních komiksů.....	42
4.2 Historie korejských homosexuálních komiksů.....	44
4.3 Homosexualita jako téma fan fikcí.....	46
4.4 Základní charakteristika mužských postav a genderové stereotypy	50
4.5 Postoj žen k homosexualitě a dopad na homosexuální komunitu .	53

4.6 Motivace: Shrnutí	56
5. Filmy a seriály	59
5.1 Komerční filmy	61
5.2 Filmy z nezávislé produkce	68
5.3 Seriály.....	77
6. Lesbické ženy v korejských médiích	82
6.1 Seriály.....	83
6.2 Filmy	86
Závěr	91
Seznam použité literatury.....	94

Úvod

Cílem této diplomové práce je zaměřit se na homosexualitu v korejských médiích, především ve filmech a v seriálech. V Korejské republice doposud převládá negativní postoj vůči LGBT komunitám. Lpění na tradičních hodnotách a silný vliv křesťanství jsou velkou překážkou pro akceptování sexuálních menšin. Mnoho jedinců ještě stále skrývá svou sexuální orientaci před vlastní rodinou, přáteli nebo spolupracovníky. V oblasti médií si však u žen získaly velkou oblibu filmy s homosexuálním podtextem a postavami. Rozhodně to ale stále nijak nemění postoj veřejnosti k otázce práv menšin, ani to nepřispívá k většinové toleranci, jak by se na první pohled mohlo zdát. Na celou problematiku totiž tyto ženy nahlížíjí prizmatem populárních homosexuálních fikcí a komiksů, které se staly oblíbenými mezi dívkami v pubertálním věku a ženami do 30 let. Tato část práce slouží jako pojítka a osvětlení toho, proč se homosexuální obsah postupně stává populární ve sféře filmů a seriálů.

Diplomová práce je rozdělena do tří úseků. První část je zaměřena na historii¹ a základní terminologii. Historie se týká především formování komunit a postupného vzniku cílených organizací, které bojují za práva sexuálních menšin. Zpracovaný úsek poskytuje představu, jaký vztah zaujímala většinová společnost vůči homosexuálům, a pomáhá snadněji pochopit smýšlení současných starších generací, které jsou výhradně proti LGBT menšinám. Tento přístup do jisté míry ovlivňuje i mladší generace.

Druhá část obsahuje dva hlavní faktory, které se dostávají do střetu s odlišnou sexuální orientací a vytvářejí tak konzervativní společnost. Jejich dopad je demonstrován na několika příkladových situacích, kdy jsem se zaměřila především na vzdělávání, které vytváří následný postoj a zaujatost mladších jedinců.

---

¹ Historické zmínky, např. z období Čosön, jsem popsala již v bakalářské práci, proto je zde zcela vypouštím.

Třetí část, mediální tvorba a obraz homosexuality, je nejdůležitější úsek celé diplomové práce. V médiích byla homosexualita převážně tabu. Při hlubším bádání není těžké si uvědomit skutečnost, že až do současnosti existuje prakticky jediná mediální osobnost, která se veřejně přiznala ke své sexuální orientaci. Počínání se neobešlo bez následků. Významný je ale příliv homosexuální tematiky do filmů a seriálů. Tvorba se sice potýká s kritikou ze strany mnohých diváků, ale nelze ignorovat skutečnost, že se náhle stává populární mezi ženami. Tento jev mě přivádí k důležitým otázkám – proč jsou tyto příběhy oblíbené mezi ženami, především v konzervativní a homofobní společnosti, která homosexualitu netoleruje, a jak je homosexualita následně vnímána.

Práce je zaměřená na ženy, které tvoří hlavního adresáta homosexuální kultury v Koreji. V první řadě bude potřeba zmínit, kde celá tato subkultura pramení – tedy Japonsko, které jako první začalo produkovat komiksy s homosexuální tvorbou a později inspirovalo Koreu k domácí tvorbě. S tímto kultem také úzce souvisí korejské fan fikce, které začaly vznikat především v 90. letech a jsou psány dodnes. V tematice je brán i ohled na západní tvorbu a poukazy na to, jak se tato tvorba liší. Důležité je poskytnout stručné vysvětlení ohledně žen preferujících romantické homosexuální příběhy a jaký to má vliv na sexuální menšiny. Po této stránce se spoléhám především na odborné korejské práce, které na základě dotazníků zkoumaly motivaci výše zmíněných žen.

S těmito poznatky se na závěr práce věnuji již samotným filmům a seriálům. Filmová tvorba je poněkud rozsáhlejší a pro přehlednost rozdělená do dvou kategorií – komerční filmy a filmy z nezávislé produkce. Na příkladu konkrétních filmů bude poukázáno, jaký je mezi těmito kategoriemi rozdíl, a jak k homosexualitě přistupují. Podobně budou zpracovány i seriály, konkrétněji tzv. korejská dramata, ve kterých se s homosexualitou setkáváme několika způsoby.

V poslední části nelze opomenout materiály a filmy s lesbickým obsahem, které ale nejsou v korejské společnosti prozatím rozšířené a ani

pozitivně přijímané, proto jsem tuto tvorbu ohraničila vlastní kapitolou s odůvodněním, co způsobuje tento fakt, a stručný přehled produkce.

Pro přepis korejských jmen a názvů používám v práci českou vědeckou transkripci. Názvy filmů jsou nejprve uvedeny v korejštině, s českým překladem, a pro úplnost jsou uvedeny i názvy v angličtině, které umožňují snadnější dohledání filmů. Transkripce není uvedena u názvů, které jsou již v původním názvu v angličtině a pouze přepsané v hangulu – v takových případech bude přiložena poznámka pod čarou.

Pro překlady japonských názvů se řídím českou vědeckou transkripcí. Pouze tvar slova „yaoi“ ponechávám v anglickém přepisu, neboť je hojně užíván v České republice – ať už v prostředí internetu mezi fanoušky nebo v ostatních odborných pracích zabývajících se podobnou problematikou. V práci se vyskytují čínské znaky tam, kde to považuji za nutné pro snadnější pochopení názvu či termínu.

Souvislý text je obohacen o obrázkovou přílohu, která slouží jako ilustrace výkladu.

Slovník zkratk a cizích pojmů:

BL – z angličtiny boys love – chlapecká láska.

GL – girls love – dívčí láska.

LGBT – zkratka označující lesbičky, gaye, bisexuály a transgender osoby.

Queer – v překladu zvláštní, výstřední – stejně jako zkratku LGBT lze termín chápat jako zastřešující pojem pro označení neheterosexuálních identit.

Yaoi – akronym v oblasti japonských mang označuje vztah mezi dvěma muži, tento žánr je zaměřen především na sexuální akt mezi postavami.

1. Historie

1.1 Terminologie

V Evropě současně užívaný termín homosexualita poprvé použil a zavedl do odborné terminologie maďarský psychiatr Karl Maria Kerbeny v roce 1869.² Především od 20.století³ nám korejština nabízí spoustu pojmů, ale oficiálně neexistuje pevně daný název. Na základě různých okolností vznikla označení, která nám pomáhají vycítit náladu doby, ve které vznikly. V některých případech se jedná o slova převzatá z cizího jazyka, ale jejich význam se lišil od původního smyslu. Dle Sin Čijön se v Koreji slovo označující homosexualitu - *tongsöngä* (同性愛) začalo používat až v roce 1923.⁴ Pro označení homosexuálů se ustálilo označení *tongsöngädža*⁵, jednotlivci se dle pohlaví identifikují podle anglických výpůjček – *gay* a *lesbička*.

Zpočátku byla homosexualita v korejské společnosti tabu a nebylo o ní téměř žádné povědomí. Kromě cizojazyčných názvů neexistovalo žádné vhodné slovní označení, kterým by se mohli identifikovat. Například v USA existoval tzv. *kapesníkový kód*, který umožnil homosexuálům se navzájem poznat na veřejnosti.⁶ V Koreji se kromě různých gest a zženštilého způsobu mluvy objevilo i nové, tajné oslovení spojené především se sexuálními praktikami. Muži sebe samotné začali označovat pojmem *pogal*. Slovo vzniklo obrácením pojmu *kalbo*, což je však velmi vulgární označení pro

---

² Zimmerman, Bonnie, George Haggerty, ed. *Encyclopedia Of Lesbian And Gay Histories And Cultures*. London: Taylor & Francis, 1999. Str. 378.

³ Výčet z historických pramenů poskytuje Kang, Mundžong. *Čöntchongsidä* 同性愛(*tongsöngä*) *jöngu*. Jöngdžu: Ömun hakhö, vol.30, 2015.

⁴ Sin, Čijön. *1920~30 njöndä "tongsöng(jön)ä" kwalljön kisaüi susadžök mängnak*. Söul: Korjö tähakkjo mindžok munhwa jönguwön, 2006. Str. 270.

⁵ 同性愛者: (同=stejný), (性=pohlaví), (愛=láska, milovat), (者=člověk, ten, který)

⁶ Jednalo se především o sexuální praktiky a preference, viz Plummer, Kenneth. *Sexualities: Sexualities and their futures*. Taylor & Francis, 2002. Str. 178.

prostituta. Sö Tongdžin vysvětluje, co muže vedlo ke své vlastní slovní degradaci. „Korejští gayové se odmítli zavázat k tradičním svatebním slibům a normám romantické lásky a raději se uchýlili k náhodnému setkání za účelem sexu.“⁷ Tento termín vznikl v oblasti Nagwŏn, kde kromě komunity homosexuálů existovala tzv. „čtvrť červených luceren“.⁸ Už i z toho důvodu byla homosexualita viděna jako součást perverzní, obskurní kultury, protože její členové se scházeli v ohnisku sexuálních praktik a v té době se muži mezi sebou scházeli hlavně s cílem sexuálního potěšení. Používáním slova docházelo k „ponižování muže a jeho sexuální orientace“, a jak lze vidět, smysl slova poukazoval spíše na jeho sexuální aktivitu. Termín byl přesto mezi muži populární a přestal se užívat až někdy v polovině 90. let, kdy byl nahrazen slovem *iban*, které lze používat i dnes.⁹ Stejně jako *pogal* označoval výhradně homosexuální muže. Původ slova nám není přesně známý, ale nejčastěji se vysvětluje, že vznik mu dalo slovo *ilban*. V korejštině označuje něco normálního, běžného nebo také nese význam „běžný“ či „univerzální“, označující heterosexuály.¹⁰ Jeho opakem je slovo *iban*, který je používán ve smyslu „zvláštní“, „odlišný“¹¹ a tím charakterizuje, jak se homosexuálové cítili v rámci většinové společnosti.

Z angličtiny byly převzaty termíny *homo* a *gay*. Jejich smysl se však odlišoval od západního výkladu. Slovo *gay* se začalo používat někdy v roce 1945¹² a dnes se běžně používá se stejnou nuancí jako u nás. V minulosti byl nesprávně používán a často zaměňován s významem pro transsexuály – pro muže, kteří působili zženštile nebo se převlékali za ženu.¹³ Mnohdy

---

⁷ Sö, Tongdžin. *Mapping the Vicissitudes of Homosexual Identities in South Korea*. *Journal of Homosexuality* 40, 2001. Str. 69.

⁸ Čo, Söngbä. *Faceless things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*. *University of Illinois at Urbana-Champaign*, 2011. Str. 30.

⁹ Např. www.ivancity.com/

¹⁰ Homonymum *ilban* lze také užít ve významu „první třída“. Viz Sö, Tongdžin, op.cit., str. 69.

¹¹ Čo, Söngbä. *Kei namsöngüi sobi konggangwa momüi čöngčehak*. Jönse tähakkjo tähagwŏn, 2003. Str. 28.

¹² Kang, Mundžong. *Čöntchongsidä 同性愛(tongsöngä) jöngu*. Jöngdžu: Ömun hakhö, vol.30, 2015. Str. 11.

¹³ Čo, Söngbä. *Faceless things*, op. cit., str. 25.

poukazoval i na transgendery, kteří podstoupili operaci změny pohlaví. Stejně jako slovo homo, byl tento výraz používán v negativním slova smyslu, aby ponížil osoby zosobňující se s homosexualitou. Anglické označení homo se začalo používat především v době, kdy se v médiích začalo mluvit o AIDS.¹⁴ Ve spojení s pohlavními nemocemi nabylo ještě negativnějších konotací.

Korejština má svůj vlastní sinokorejský název pro označení osob, jejichž sexuální orientace preferuje stejné pohlaví. Již zmíněný termín *tongsöngädža* není sice zcela oficiální, ale standardně se používá v běžné řeči, médiích¹⁵ a odborných textech v souvislosti s homosexuály. Dříve se užíval i jemu podobný název *tongsöngjönädža*, který doslovně poukazuje na někoho, kdo miluje člověka stejného pohlaví. Tento výraz se ale neuchytil a byl kritizován, protože se používá hlavně ve smyslu sexuálních tužeb. LGBT aktivisté zdůrazňují, že homosexualita není založená jen na sexuálních tužbách jedince a tento termín je tak pro ně nevyhovující.¹⁶ Z toho důvodu se používá jen zřídka a pro označení homosexuálů pracujeme s pojmem *tongsöngädža*, jehož význam je neutrální.

---

¹⁴ Kang, Orüm. „LGBT, uriga čigŭm jögi salgo itta“ *hjöndä hangugŭi söngdžök sosudžawa konggan*. Söul: Söul tähakkjo pigjo munhwa jönguso, 2015. Str. 5.

¹⁵ V souvislosti s filmy a festivaly se často používá anglické označení queer.

¹⁶ Sö, Tongdžin. *Mapping the Vicissitudes of Homosexual Identities in South Korea*. Journal of Homosexuality 40, 2001. Str. 70.

1.2 Formování prvních komunit

První část práce je věnována stručnému úvodu do historie, do doby, kdy se začaly formovat první komunity. Jejich existence byla utajovaná a diskrétní. Tehdejší většinová společnost odmítala existenci homosexuality a odtud také pramení současný postoj starší generace, jejíž přesvědčení je založeno i na dalších faktorech, které budou rozvedeny v dalších kapitolách. S vývojem komunit úzce souvisí postupný vznik organizací, jejichž činnost znamenala přechod z neviditelné sféry do mediální. Kang Orŭm¹⁷ ve své práci z roku 2015 uvádí, že za posledních dvacet let se v korejské společnosti hojně diskutovalo o homosexualitě, a to právě díky aktivní činnosti skupin bojujících za práva sexuálních menšin, které na sebe přitáhly pozornost jak společnosti, tak i vlády a médií. Do té doby žili homosexuálové v korejské společnosti bez povšimnutí. Až do devadesátých let byla komunita skryta před zrakem veřejnosti. Většina setkání probíhala tajně. Oblíbenými místy byly parky a gay bary, které se nacházely v určitých oblastech velkoměst – např. Sindang a Nagwŏn v Sŏulu. Komunita byla ignorována a médií přehlížena. Nepříznivý postoj společnosti vůči homosexualitě přispěl k založení *Čchingusai* a také jiných skupin aktivistů bojujících za svá práva, o jejichž založení bude ještě zmínka. Do té doby existovala nepsaná úmluva, že existence homosexuálů bude tolerována, pokud zůstane utajena.¹⁸ Převládalo všeobecné mínění, že homosexualita v korejské společnosti prostě neexistuje a není třeba o ní mluvit.¹⁹ Musíme brát v úvahu, jakou důležitou roli hraje křesťanství a zakořeněný konfucianismus, který formuje společnost a vytvořil jisté předsudky v mnoha ohledech. Je nutno vzít v potaz fakt, že spousta homosexuálů nebyla obeznámena se svojí vlastní sexuální orientací a sebe samotné považovali za nemocné a zvrácené. Především v 80. letech,

---

¹⁷ Kang, Orŭm, op. cit., str. 5.

¹⁸ Pong, D. Jŏngsik. *The gay rights movement in democratizing Korea*. Korean Studies, 32(1), str. 86–103, 2008. Str. 98.

¹⁹ Kim, Čahjŏn Haboush. *Epistolary Korea: Letters in the Communicative Space of the Chosŏn 1392–1910. Male Concubinage*. New York: Columbia University Press, 2009. Str. 237.

kdy v USA propukl AIDS, Korejci věřili, že homosexualita je cizinecký problém, který přišel ze Západu.²⁰ Tvrzení posílila i skutečnost, že homosexuálové se hodně setkávali v Itchäwönu, kde spousta korejských mužů vyhledávala sex mezi cizinci a obyvatelstvu připadala homosexualita jako pouhý *západní trend*.

Existují pouze omezené zdroje zaznamenávající vývoj komunit. Čo uvádí, že první komunity se začaly formovat v polovině padesátých let, kdy po válce docházelo k industrializaci. Lidi se stěhovali do hlavního města, které svou přeplněností dodávalo anonymitu a *prostor* pro homosexuály.²¹ Tento prostor, dle Kang Orüm, byl vytvořen v době, kdy v Mjōngdongu vznikla první divadla.²² Divadlo se v té době stalo oblíbeným místem pro tajná setkání.²³ Tento fakt potvrzuje i část z práce Kim Sinjōnga, který se snažil přiblížit životy již postarších homosexuálních mužů, kdy v rámci rozhovorů získal mnoho poznatků o jejich dosavadním životě. Jeden z dotázaných mu prozradil, jak se poprvé dostal mezi gay komunitu poté, co se od svého kamaráda dozvěděl, že se gayové tajně scházejí v divadle.²⁴ Mjōngdong si brzy získal pověst místa, kde se potkávají lidé s „*těmito sklony*“.²⁵ Po roce 1960, vzniklo v Sindangu několik divadel a prvních gay barů a tato oblast se tak stala *ghettem* homosexuálů.²⁶

V sedmdesátých letech se komunita začala sdružovat v dnes známé oblasti Čongno, v samotném historickém centru města. V okolí tehdejšího divadla Pagoda se z prázdných podniků staly gay bary a nevěstince a homosexuálové vyhledávali sex v opuštěných uličkách. Členové homosexuální menšiny v této oblasti snadno splývali s davem a špatná

---

²⁰ Ibid.

²¹ Čo, Sōngbä. *Kei namsōngüi sobi konggangwa momüi čōngčchihak*, op. cit., str. 65.

²² Kang, Orüm, op. cit., str. 14.

²³ Čo, Sōngbä. *Kei namsōngüi sobi konggangwa momüi čōngčchihak*, op. cit., str. 65.

²⁴ Kim, Sinjōng. *Narrative case study: unheard life story of a senior gay Korean man*. University of British Columbia, 2010. Str. 36.

²⁵ Kang, Orüm, op. cit., str. 14.

²⁶ Ibid., str. 14.

dostupnost a odlehlost gay barů jim dodávala pocit bezpečí a anonymity.²⁷ Postupem času se barová scéna rozšiřovala a přibývalo více návštěvníků, Nagwŏn obdržel přezdívku *Kei čchŏnguk (Ráj pro gaye)*.²⁸

Gay oblast ve středu města Čongno, přestože poskytovala diskrétnost, působila poněkud potemněle a nedostupně. Pro nováčky bylo téměř nemožné místo najít a dovnitř se mohli dostat pouze s doprovodem. Dokumentární film *Čongnoŭi kidžŏk*²⁹ (Zázrak v Čongno) přibližuje, jak vypadaly gay bary v Čongno. Stejně tak i Chris Berry³⁰, který někdy v letech 1995-1996 navštívil jeden z gay barů díky Sŏ Tongdžinovi, popisuje svou zkušenost následujícími slovy.

„Místo vypadá prázdňě. Všechna světla jsou zhasnutá a v ulicích není ani duše. Ale zdání klame. Za všemi těmi temnými vchody, zhasnutými světly a okny se závěsy se skrývá řada barů. Začínám chápat, co myslel Sŏ Tongdžin tím, když řekl, že hlavním problémem homosexuálů je „*neviditelnost*“.“³¹

Postranní uličky, situované v oblasti tehdejšího divadla Pagoda, byly po dlouhá léta oblíbeným cílem homosexuálů, kteří se zde mohli socializovat s ostatními členy komunity i přes odpor společnosti, který v té době převládal. V devadesátých letech došlo k rozvoji nové informační a komunikační technologie – internetu. Zde se mnoho mladých lidí dozvědělo o existenci gay komunity v Itchäwŏnu. Místo působilo mnohem přívětivěji a spousta homosexuálů proto přestala navštěvovat oblast Čongno. Čongno více přitahovalo starší, převážně ženaté muže, zatímco v Itchäwŏnu se sdružovali mladší členové společnosti.

Poblíž Itchäwŏnu se nacházela americká vojenská základna a s příchodem cizinců se zde vytvořila nová komunita. V této oblasti vznikly nejrůznější kluby, vzkvétal obchod s prostitucí a vznikla nová gay komunita, do které patřili američtí vojáci, kteří museli svoji orientaci tajit. K rozkvětu

---

²⁷ Ibid., str. 15.

²⁸ Čo, Sŏngbä. *Kei namsŏngŭi sobi konggangwa momŭi čŏngčchihak*, op. cit., str. 67.

²⁹ Režisér I, Hjŏksang. 2010.

³⁰ Profesor filmových studií, zaměřuje se na i asijské filmové a všeobecné queer studie.

³¹ Sanders, Douglas. *Mujigae Korea*. Korea: International Convention of Asia Scholars, 2009. Str. 13.

komunity přispěli především Korejci, kteří se vrátili po dlouhé době z ciziny a začali v této oblasti zakládat gay bary. V průběhu let tak vznikla řada gay barů, tanečních klubů a karaoke. I v současnosti je Itchawŏn místem, kde se nejvíce sdružují cizinci a dnes již proslulému komplexu gay barů se přezdívá Homo hill.³²

Ve společnosti vzrůstalo povědomí o Homo hill a o homosexuální komunitě, ale vládní orgány nijak nepřihlížely k existenci homosexuálů. Otázka práv sexuálních menšin byla vládou zcela ignorována. Navíc ke konci osmdesátých let vzrostlo povědomí o problému HIV. Korejská média i vláda začaly označovat homosexuální komunitu jako potenciální „přenašeče nemoci“, což mezi členy komunity vyvolalo potřebu se bránit. Společnost, která homosexuály doposud převážně ignorovala, si začala utvářet mnohem negativnější a celkově opovrhující postoj. Například v článku deníku Hanguk ilbo ze srpna 1994, se píše. „Homosexualita, nehygienický pohlavní styk a sexuální promiskuita. Všechny tyto cesty očividně vedou k šíření pohlavně přenosných nemocí jako je AIDS a améboza³³.“³⁴ Už předtím, v jednom z vládních dokumentů z roku 1987, bylo možné nalézt kapitolu od katolického kněze, který prohlásil. „AIDS je Božím trestem, který trestá abnormální sexuální návyky.“³⁵ Tyto a podobné argumenty, které kolovaly ve společnosti v hojném množství, způsobily revoltu mezi členy komunity a vzbudily potřebu vzniku cílených organizací na podporu sexuálních menšin. Rozhodli se, že je potřeba bojovat proti podobným argumentům, odstranit předsudky společnosti a zastavit narůstající homofobii, která v té době převládala.

---

³² Slovo hill, tedy kopec, zde označuje ulici stoupající do kopce, kde se po obou stranách nachází různé podniky, především gay bary.

³³ „...Vyskytuje se převážně ve špatných hygienických podmínkách rozvojového světa. Šíří se pozřením čokoliv, co bylo v kontaktu se stolicí infikované osoby, a někdy také análním sexem.“ V *Rodinná encyklopedie medicíny & zdraví. Příznaky, choroby, první pomoc*. Praha: Reader's Digest Výběr, 2006. Str. 386.

³⁴ Jun, Čihüira. *Becoming Like the World: Korean Articulations of Globalization in the Global Zones, 1987*. University Of California, Berkeley, 2011. Str. 100.

³⁵ Ibid.

1.3 První pokusy o organizovanost

Až do roku 1987 se Korea nacházela v autoritářském režimu, který všechna sdružení bedlivě hlídal a omezoval. Veškerá LGBT seskupení tudíž vznikala především tajně a bez jakýchkoliv politických ambic, kdy se členové scházeli pouze v přátelském duchu. V předchozích kapitolách jsem vyjmenovala řadu oblastí, kde vznikaly různé bary, ale všechna tato místa sloužila spíše mužům. Především Čongno bylo vyhrazené pouze pro gaye.

Ženy si už v roce 1965 založily *Jōunhō* (Sdružení taxikářek). Na jednom setkání se sešlo z celé země přibližně 1200-1300 žen. Zpočátku se nijak politicky neangažovaly, jednalo se spíše o feministické emancipační hnutí, kdy ženy, zastávající mužskou profesi, lpěly na tom, aby byla uznána jejich ekonomická soběstačnost.³⁶ V této komunitě se objevily termíny *padžissi* (kalhoty) a *čchimassi* (sukně), které měly rozlišit, zda je žena ve vztahu submisivní nebo dominantní, v západní terminologii se tyto charakteristiky rozlišují pomocí *butch* a *femme*.³⁷ Toto sdružení se posléze pokusilo získat povolení pro vytvoření právní a společenské organizace, ale neuspělo a po přibližně deseti letech působení zaniklo.³⁸

Jedním z oblíbených míst pro setkávání žen se stala kavárna Chanel, která vznikla v oblasti Mjōngdongu někdy v roce 1960. V korejské společnosti bylo nepřipustné, aby žena kouřila na veřejnosti. V této kavárně však mohly ženy svobodně kouřit. To se neobešlo bez konfliktů, protože muži vůči takovému chování protestovali. Ti, kteří nebyli ochotni se s touto skutečností vyrovnat, byli z podniku vyhozeni a byl jim zamezen přístup. To se ale neobešlo bez dalších konfliktů. Muži začali rozšiřovat pomluvy o tom, že je v podniku podporováno kouření marihuany. V roce 1968, v období vojenské diktatury, kdy se bojovalo proti drogám, čelila kavárna zátahu

---

³⁶ Kang, Orům, op. cit., str. 15.

³⁷ Han, Čuhüi Judy. Zimmerman, Bonnie; Haggerty, George ed. *Encyclopedia of Lesbian Histories and Cultures*. Routledge, 2013. Str. 428.

Ve vztahu *butch* a *femme* přebírá *butch* lesbička mužskou roli. Skutečnost se projevuje například ve stylu oblékání, chování atd.

³⁸ Kang, Orům, op. cit., str. 15.

police. Místo přestalo být útočištěm pro ženy. Obávaly se, že by kavárna mohla přitáhnout pozornost veřejnosti a mohlo by dojít k potenciálnímu ohrožení pověsti. Spousta žen přestala kavárnu navštěvovat a její činnost byla ukončena.³⁹

1.3.1 Podnět pro vznik organizací

První řádné a oficiální organizace a hnutí se začaly formovat teprve v devadesátých letech, kdy vzrůstalo negativní povědomí o homosexuálech ve společnosti. Ovšem jedním z největších problémů mobilizace individuálních homosexuálů k nějaké kolektivní činnosti byl strach jedinců, kteří se obávali následků, jež by mohly nastat v případě, že by se jejich rodina, přátelé, učitelé či spolupracovníci dozvěděli o jejich sexuální orientaci.⁴⁰ Mnoho z nich se tedy zdráhalo připojit k hnutí a počet členů byl pravděpodobně nižší, než se předpokládalo.

Od vzniku větších komunit byla existence homosexuálů spojená s promiskuitou, protože v dobách vzniku spousta setkání probíhala s cílem ukojit své sexuální touhy, zde pramení i myšlenka, že homosexuálové jsou pouze sexuální devianti. S narůstajícím odporem vůči sexuálním menšinám byla nutná protiakce, která by vyvrátila veškeré nenávistné hlasy a přetvořila zkreslený obraz, který se ucelil během několika let. Touhou aktivistických skupin bylo vytvořit příznivé podmínky pro sexuální menšiny, kterým se najednou začalo dostávat nechtěné pozornosti, a odstranit diskriminaci sexuálních menšin. Hlavním podnětem ke vzniku organizací bylo především období, kdy se v médiích začalo hovořit o AIDS. V magazínech a ve zprávách vyšla v té době spousta článků a zpráv týkajících se homosexuálů. Většina z nich byla negativně laděná. Články předávaly nepřesné a vymyšlené příběhy, zobrazující homosexuály jako promiskuitní sexuální devianty, kteří

---

³⁹ Han, Čuhüi Judy. Zimmerman, Bonnie; Haggerty, George ed. *Encyclopedia of Lesbian Histories and Cultures*. Routledge, 2013. Str. 428.

⁴⁰ Jang, Čonghun. *Homosexuals and the Contemporary Gay Rights Movement in Korea: Movement participation and collective identity*. University of Gothenburg, diplomová práce, 2013. Str. 24.

vzbuzovali v lidech obavy a nechuť. Aktivisté rozjeli kampaně cílené proti masmédiím, školstvím a kostelům, aby zabránili šíření zvěstí, které o jejich komunitě kolovaly.⁴¹ Zakladatelé a podpůrci hnutí byli většinou vysokoškoláci, kteří zahájili různé kampaně na školní půdě, kde se obraceli k učitelům a studentům. Pořádali kulturní akce a akademická fóra, kde pomocí diskuzí a přednášek chtěli poskytnout mladým lidem potřebné informace a odbourat narůstající homofobii.⁴² Pro pořádek budou v následující kapitole seřazeny organizace chronologicky podle data jejich vzniku.

1.3.2 Organizace

V listopadu roku 1991 bylo založeno první lesbické sdružení *Sappho* (*Sapfó*). Jeho zakladatelka vystupovala pod přezdívkou Toni. Žena pracovala v jižní Koreji pro americké vojsko. Patřila mezi skupinu cizinců, kteří společně s korejskou homosexuální menšinou začali v Itchäwonu vytvářet gay kulturu západního stylu.⁴³ Toni se rozhodla apelovat na zdejší cizinky a poslala inzerát do různých korejských časopisů vydávaných v angličtině – *The Korea Times*, *The Korea Herald* a výzvu nechala i v informačním centru pro americkou vojenskou základnu.⁴⁴ K tomuto sdružení se připojily nejen cizinky, ale i Korejky, jenže kvůli kulturním rozdílům a jazykové bariéře bylo potřeba vlastní korejské organizace pro gaye i lesbičky.⁴⁵

Prostřednictvím *Sappho* se dalo dohromady šest mužů a žen a v roce 1993 založili smíšenou organizaci *Čchodonghō* (Svůj k svému).⁴⁶ Sdružení

---

⁴¹ Pong, D. Jöngsik, op.cit., str. 89-90.

⁴² Pong, D. Jöngsik, op.cit., str. 91.

⁴³ Čo, Söngbä. *Kei namsöngüi sobi konggangwa momüi čöngčchihak*, op. cit., str. 68.

⁴⁴ Čo, Söngbä, Kwön Kim, Hjönjöng. *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From "Identity" and "Community" to "Human Rights"*. Publikováno v knize *South Korean Social Movements: From Democracy to Civil Society*. Routledge, 2011. Str. 211.

⁴⁵ Pong, D. Jöngsik, op. cit., str. 89.

⁴⁶ Název je vytvořen z korejského přísloví „Čchorokün tongsäk“ (Zelená je stejná barva), které lze přirovnat k českému „Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá.“

Čchodonghō bylo původně založeno na popud Čang Činsōka, korejského studenta, který nějakou dobu studoval v USA. Po dobu svých studií na Západě sledoval situaci AIDS v Koreji. Po svém návratu do Koreje navštívil velký počet gay barů a snažil se přesvědčit homosexuální komunitu, aby si založila vlastní strukturovanou organizaci.⁴⁷

Působení této organizace ale nemělo dlouhého trvání. Během osmi týdnů od jejího založení docházelo ke konfliktům a střetům zájmů. Ženské části organizace vadila nadřazenost a sexismus, který zde převládal. Cítily se mezi muži „bezmocné a podřadné“. Navíc většina gay projektů měla přednost, protože byly financovány gay bary v Itchäwonu a Čongnu.⁴⁸ V důsledku neustálých neshod a rozdílnosti názorů a cílů se organizace rozpadla a rozdělila do dvou dalších seskupení, které fungují i v současnosti – *Čchingusai* (Mezi přáteli) pro gaye a *Kchirikchiri* (Vrána k vráně sedá) pro lesbičky.

Čchingusai bylo založeno hned po rozpadu *Čchodonghō* v únoru roku 1994, zatímco ženám trvalo téměř rok, než založily *Kchirikchiri*, protože bylo obtížné sehnat dostatek členek. Za prvé neměly tak silnou základnu jako muži v různých oblastech gay barů a v jejich počínání a rozvoji jim překážela patriarchální ideologie, která ženy vnímala jako asexuální bytosti.⁴⁹

Obě organizace fungovaly na podobném principu, kdy se svým členům snažily poskytnout podporu, vzdělání a poradenství, ale lišily se jejich ideologické cíle. Rozdělením se však neukončila jejich spolupráce a společně se rozhodli vytvořit zastřešující skupinu *Hanguk tongsöngädža ingwön undonghjöbüihō* (Hnutí za práva korejských homosexuálů), jejíž vznik se datuje dne 28. června 1994.⁵⁰ Svým působením si poprvé získali pozornost médií jako politické aktivistické skupiny pro sexuální menšiny.

Han, Čchäjun. *Hanguk ledžübiön kchömjunitchiüi jöksa*. Činbo pehjöngnon 49, 2011. Str. 105-106.

⁴⁷ Sö, Tongdžin. *Mapping the Vicissitudes of Homosexual Identities in South Korea*, op. cit., str. 72.

⁴⁸ Čo, Söngbä, Kwön Kim, Hjönjöng, op. cit., str. 211.

⁴⁹ Sö, Tongdžin, op. cit., str. 75; Čo, Söngbä, Kwön Kim Hjönjöng, op. cit., str. 211.

⁵⁰ Sö, Tongdžin, op. cit., str. 72-3; Čöng, Čädžin, Čön Jöngpchjöng. *Tongsöngä sosudžauü čchabjöl čöhanggwa čöngčchäk pjöndong*. Söul: Hanguk hängdžöngjöngu, 2006. Str. 224.

Hlavním cílem *Čchingusai* byl „vnitřní rozvoj komunity“, kdy se především snažili *očistit* pověst čtvrti Nagwŏn. V souvislosti s touto oblastí se mluvilo o tzv. nagwŏnské (Pagoda) kultuře, kdy muži vyhledávali sex v gay barech, saunách a divadlech. Členové *Čchingusai* se snažili vymýtit toto povědomí a vytvořit z této čtvrti respektovanou oblast. Chtěli lidem dokázat, že nejsou nijak odlišní od heterosexuálních mužů, a svou organizaci definovali jako „přátelskou skupinu, založenou na důstojném vztahu mezi homosexuály.“⁵¹

Kchirikchiri se mezitím snažily posílit a vytvořit si silnou sociální a politickou základnu. Pro nízký počet členů se rozhodly spolupracovat s dalšími ženskými organizacemi. Rozhodně to ale nebylo nijak snadné, protože feministická hnutí se soustředila především na problematiku znásilňování, sexuálních zločinů a obtěžování a nezbyval žádný prostor pro otázku ženské homosexuality.⁵²

Ostatní aktivisté se snažili zmobilizovat další korejské homosexuály a společně bojovat proti pokřivenému zobrazování homosexuálů ve školních učebnicích a médiích.⁵³

1.3.3 Studentské organizace

Působení *Čchingusai* přilákalo pozornost médií, ale bylo obtížné podnikat nějaké větší, riskantnější kroky. Klíčovou roli hráli hlavní představitelé těchto hnutí, Sŏ Tongdžin a I Čöngu. Poté, co se přiznali ke své sexuální orientaci, dodali odvalu ostatním lidem a vedli organizaci k dalším krokům.⁵⁴ Sŏ Tongdžin, politický aktivista, se již předtím v minulosti podílel na studentském a dělnickém hnutí v 80. letech.⁵⁵ V jižní Koreji se stal veřejnou tváří homosexuality a jeho vliv je nepominutelný. V rámci svých zkušeností ve studentském hnutí za demokracii si uvědomoval, jak důležitou

---

⁵¹ Čo, Sŏngbä, Kwŏn Kim, Hjŏnjŏng, op. cit., str. 211.

⁵² Čo, Sŏngbä, Kwŏn Kim, Hjŏnjŏng, op. cit., str. 211.

⁵³ Čo, Sŏngbä. *Faceless Things*, op. cit. str. 38.

⁵⁴ Čo, Sŏngbä. *Kei namsŏngüi sobi konggangwa momüi čöngčchihak*, op. cit., str. 47.

⁵⁵ Sanders, Douglas, op. cit., str. 16.

roli hrají studenti. Jak I Namhŭi⁵⁶ popisuje: „(Studenti) byli morálně nadřazení, protože veřejně hlásali to, co si lidé tajně mysleli, a nebáli se následků.“ Ve stejném duchu se pokusil čelit veřejnosti a přinést do popředí otázku sexuálních menšin.⁵⁷

V areálech univerzit v dubnu 1995 začala vznikat nejrůznější seskupení. Prvními organizacemi na akademické půdě se staly *Come Together*⁵⁸ a *Maŭm 001* (Srdce 001).⁵⁹ *Come Together* v čele se Sŏ Tongdžinem založilo sedm studentů na univerzitě Jŏnse. Vzniku skupiny si všimla řada křesťanských konzervativců a dle záznamů se snažili skupinu zničit, či alespoň pozastavit její činnost.⁶⁰ Na Sŏulské národní univerzitě obdobně vzniklo seskupení *Maŭm 001*, které založil I Čŏngu.

Oba představitelé inspirovali ostatní členy komunity a přibýlo více lidí, kteří se přiznali ke své sexuální orientaci. Obě jmenované skupiny se staly prvními studentskými organizacemi pro sexuální menšiny a v průběhu let byly vytvořeny další organizace založené studenty, např. *Hwarang* – univerzita Kŏnguk, *Saramgwa saram* (Člověk a člověk) – univerzita Korjŏ.⁶¹ Představitelé, včetně Sŏ a I, se vzápětí stali mediálními hvězdami a obdrželi několik pozvánek k tomu, aby promluvili v různých televizních talk show, rádio programech či vystoupili na jedné z vysokoškolských přednášek.⁶²

Kromě různých kampaní a přednášek se do oběhu dostaly papírové noviny *Buddy* (Přítel) a *Ttodarŭn sesang* (Jiný svět), které měly čtenářům pomoci pochopit vlastní sexuální identitu a vyjádřit kritický postoj vůči předpojatosti a diskriminaci ve společnosti.⁶³

---

⁵⁶ I, Namhŭi. *The South Korean Student Movement: „Undonggwŏn“ as a Counter public Space*. Publikováno v Charles Armstrong, ed. *Civil Society in South Korea*. New York: Routledge, 2002. Str. 95.

⁵⁷ Čo, Sŏngbä, Kwŏn Kim, Hjŏnjŏng. *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From "Identity" and "Community" to "Human Rights"*. Publikováno v knize Sin, Kiuk; Čchang, Y. Paul ed. *South Korean Social Movements: From Democracy to Civil Society*. Routledge, 2011. Str. 212.

⁵⁸ Anglický název.

⁵⁹ Čo, Sŏngbä. *Kei namsŏngŭi sobi konggangwa momŭi čŏngčchihak*, op. cit., str. 47.

⁶⁰ Sanders, Douglas, op. cit., str. 22.

⁶¹ Čŏng, Čädžin, Čŏn Jŏngpchjŏng, op. cit., str. 224.

⁶² Čo, Sŏngbä, Kwŏn Kim, Hjŏnjŏng, op. cit., str. 212.

⁶³ Pong, D. Jŏngsik, op. cit., str. 89.

Magazín Buddy se začal vydávat v roce 1998 v rámci projektu Han Čchäjun⁶⁴. Poskytoval cenné informace, které byly běžně buď omezené anebo cenzurované.⁶⁵ Časopis vznikl ve snaze vytvořit první tiskovinu pro homosexuály a dostat ji do běžného prodeje. Pro jeho vydávání sice nebylo potřeba žádného speciálního povolení, ale redakce se dostala do sporu s *čchöngsonjön pohoböp*, tedy se zákonem na ochranu mladistvých. Vzhledem k obsahu časopisu hrozilo, že bude smět být prodáván pouze těm, kterým už bylo devatenáct let. Vládní výbor pro regulaci tiskovin je varoval, že výtisky časopisu budou zabaveny a redakci bude hrozit trestní stíhání.⁶⁶ Bylo téměř nemožné protlačit časopis do místních obchodů. Knihkupectví byla velmi neochotná – největší prodejna knih *Kjobo* – odmítla časopis prodávat.⁶⁷ Časopis se nakonec přestal vydávat a nyní je v provozu webová stránka.⁶⁸

---

⁶⁴ LGBT aktivistka a redaktorka časopisu Buddy.

⁶⁵ Čo, Söngbä, Kwön Kim, Hjönjöng, op. cit., str. 217.

⁶⁶ Sanders, Douglas., op. cit., str. 24.

⁶⁷ Ibid.

⁶⁸ <http://www.buddy79.com/>

2. Současná společnost

2.1 Faktory netolerance

Předchozí kapitoly ukázaly, že na homosexualitu nebylo v Koreji nahlíženo pozitivně a společností nebyla tolerována. Ze všech generací, které vyrůstaly v období, kdy byla homosexualita absolutní tabu, a žily v domnění, že homosexuálové jsou sexuální devianti a přenašeči nemocí, se vyvinula současná část populace, která je výhradně proti existenci sexuálních menšin. Společnost každé země si prošla svým vlastním vývojem a vybudovala si určité postoje, předsudky a jistou víru. Homosexuálové čelí útlaku a různým výzvám v mnoha zemích kvůli náboženství, tradici a kultuře. V porovnání s některými jinými západními zeměmi v Koreji nikdy neexistoval žádný zákon proti homosexualitě.⁶⁹ Univerzální principy lidských práv, především právo rovnosti, platí pro všechny lidské bytosti, včetně homosexuálů. Nicméně v praxi byla tato práva dlouho pomíjena a menšina tak utlačována a diskriminována.⁷⁰

Pokud se zaměříme vyloženě na Koreu, bude nás zajímat, kde tkví přetrvávající nepřátelský a netolerantní postoj k homosexualitě. Veškeré dostupné publikace, které zkoumají homosexualitu v Koreji, v první řadě jmenují konfucianismus, který formoval společnost po mnohá staletí, a připomínají, jak důležitou roli přiřadil rodině. Na druhém místě je vliv křesťanství, které získalo převahu nad tradičními náboženstvími. Vliv tradičních hodnot, víry a působení křesťanských organizací je natolik silný, že zasahuje i do důležitých oblastí, jako je např. vzdělání.

---

⁶⁹ Jang, Čonghun, op. cit., str. 16, 52. Viz také Pong, D. Jongsik. *All Koreans Are Equal, But Some Koreans Are More Equal Than Others: The Political Representations of Homosexuals in South Korea*. Pro American Political Science Association Annual Meeting, Philadelphia, Pennsylvania, USA, 2006. Str. 32.

⁷⁰ Jang, Čonghun, op. cit., str. 1. Viz také Čo, Söngbä, Kwön Kim, Hjönjöng, op. cit., str. 217.

2.1.1 Konfucianismus a rodina

Rodina měla díky konfucianismu v korejské tradiční společnosti velice významné postavení. Pod vlivem konfucianismu se věřilo, že správně organizované vztahy v rodině utvářejí harmonickou a dobře fungující společnost. Rodina proto byla středem zájmu a jedinec byl vždy vnímán ve vztahu k ní. „Rodina byla až donedávna mikrokosmem, státem v miniatuře. Rodina – a nikoliv jedinec – byla základní jednotkou společnosti a prvkem, který nesl zodpovědnost v rámci místního politického života.“⁷¹ Dle konfucianismu nemůže člověk dosáhnout veřejných ctností, pokud ještě nezískal ty soukromé: muž se může stát skutečným, veřejným vůdcem pouze poté, co kultivuje sám sebe a nastolí harmonii v rodině.⁷² V západních společnostech probíhala překotná urbanizace a industrializace a byly nastoleny nové hodnoty. V zemích Asie, jako například v Koreji, si rodina udržela postavení základní sociální síly. Pro korejskou společnost má rodina daleko hlubší význam a správná, fungující rodina je znakem slušné lidské bytosti. Bez rodiny je člověk považován jako za něco „nelidského“, zvířecího.⁷³ Korejci jsou tudíž proti homosexualitě. Není to z etnických nebo náboženských důvodů, ale proto, že homosexuál latentně ohrožuje rodinnou tradici. Důraz na povinnosti, závazky a rodinu na úkor svých vlastních priorit a preferencí je nedílnou součástí konfucianismu.⁷⁴

Po Asijské finanční krizi v roce 1997 se Korea potýkala s velmi nízkou porodností, přibývalo rozvodů a snížil se počet uzavřených sňatků. Začaly se šířit obavy o sociální a biologickou reprodukci národa. Ve společnosti byla posílena ideologie „rodina jako národ“ a „heteronormativní

---

⁷¹ Jirásková, Renata. *Čínská rodina po roce 1978: reflexe rodinných hodnot a jejich změn v čínské společnosti*. Brno: Masarykova univerzita, bakalářská práce, 2012. Str. 7.

Fairbank, John King. *Dějiny Číny*. Praha: Nakladatelství lidové noviny, 2010, str. 27.

⁷² Ham, Pjŏngčchun. *Korean Jurisprudence, Politics, and Culture*. Sŏul: univerzita Jŏnse, 1986. Sŏng, S., Icard, L. *A Korean gay man in the United States: Toward a cultural context for social service practice*. *Journal of Gay & Lesbian Social Services* 5(2-3), 1996. Str. 120.

⁷³ Ibid.

⁷⁴ Sŏng, S., Icard, L.D. *A Korean Gay Man in the United States: Toward a Cultural. Context for Social Service Practice*. *Journal of Gay and Lesbian Social Services*, 1996. Str. 121.

rodinismus.⁷⁵ V této ideologii člen rodiny není vnímán jako jednotlivec, ale jako reprezentativní člen rodiny, není přijímáno individuální myšlení a jednání. Pokud dítě selže v prokázání své oddanosti vůči rodičům nebo se něčím prohřeší, může to vést ke ztrátě dobrého jména rodiny, což má pak negativní dopad na všechny členy v rodině.⁷⁶ Homosexuálové v korejské společnosti mají největší obavy právě z reakce ze strany rodiny. *Hjo* (oddanost a láska potomků vůči rodičům) je v sociálním řádu ve vztahu k rodině bezpodmínečné nejvzácnější ctností.⁷⁷ Tato hodnota lpí na tom, aby potomci byli oddáni svým rodičům a starším příbuzným a milovali je. Homosexuálové v korejské společnosti cítí zodpovědnost ve vztahu k rodině a největší obavou je strach ze ztráty rodičů, kteří by je mohli zavrhnout, a zklamání, kterému budou rodiče vystaveni. Spousta rodičů vnímá jejich sexualitu jako svou chybu a selhání při výchově.

Rodina má natolik důležitou roli, že se ke vztahu k rodičům váže i povinnost uzavřít sňatek a pokračovat v rodinné linii. Tam připadá největší stres především na gaye, kdy v patriarchálním systému jsou to především muži, kteří nesou zodpovědnost za pokračování rodu. V Koreji, pokud je muž nadále svobodný i v určitém věku, jeho příbuzní ho nutí, aby se oženil, jinak si začnou myslet, že má nějaké fyzické či mentální problémy. Spousta korejských gayů se přiznala, že uzavřeli sňatek, aby se tak vyhnuli podezření, že jsou homosexuálové, nebo aby naplnili očekávání rodiny.⁷⁸ Oženit se či vdát se za osobu druhého pohlaví však může být pro mnohé obtížné. Znamená to, že budou muset nadále tajit svou sexuální orientaci před dalším člověkem a tím ho tak podvádět v mnoha ohledech. Stresující je i myšlenka sexu, kterému se budou muset oddat ve jménu budování rodiny. Jedinci se odmítají vdávat nebo ženit, ale to by znamenalo, že budou vystaveni sociálnímu tlaku a zklamou své rodiče. V Koreji fungují tzv. smluvní sňatky⁷⁹, které slouží

---

⁷⁵ Čo, Söngbä. *Faceless Things*., op. cit. str. 2.

⁷⁶ Kim, Sinjōng. *Narrative case study: unheard life story of a senior gay Korean man*. University of British Columbia, 2010. Str. 15.

⁷⁷ Čo, Söngbä. *Kei namsöngüi sobi konggangwa momüi čöngčchihak*, op. cit., str. 41.

⁷⁸ Kim, Sinjōng, op. cit., str. 15

⁷⁹ Čo, Söngbä. *The Wedding Banquet Revisited: "Contract Marriages" Between Korean Gays and Lesbians*. George Washington University: Institute for Ethnographic

jako kompromis. Jedná se o sňatek uzavřený mezi gayem a lesbičkou na základě dohody. Jejich vztah by měl být založen na vzájemné důvěře a diskrétnosti. Internetová stránka *Uridŭrŭi kjŏrhon* (Naše svatba) založená v roce 2002, poskytuje služby a pomoc při hledání partnera.⁸⁰

2.1.2 Křesťanství

V západním světě byla společnost dlouhou dobu ovlivňována křesťanskou vírou. Následkem toho nebyly homosexualita ani homosexuální chování tolerovány společností. Postoj církve už není natolik radikální vůči homosexuálním menšinám, ale ještě stále převládá do jisté míry odmítavý postoj. „Křesťanství začalo do Koreje zvolna pronikat v 18. století, a to nejprve prostřednictvím korejských pokřtěnců, později, zejména v 19. století, přicházeli katoličtí misionáři přímo do Koreje, aby šířili svou víru, s otevřením země i protestanté nejruznějších denominací. V druhé polovině 20. století po osvobození Koreje začíná velmi rychlý nárůst křesťanských věřících. Tento růst je zvláště nápadný v letech 60. a následných 70. je ještě výraznější. Příčiny tak náhlého a masového příklonu ke křesťanské víře je možno spatřovat v řadě faktorů, nelze opominout zejména ekonomický růst země, který v dané době probíhal, i typicky korejskou tendenci po jisté konformitě, stejnosti i do jisté míry náchylnosti k různým módám. V současnosti se ke křesťanství, zejména k protestantským denominacím – presbyteriánům a metodistům, ovšem i ke katolictví hlásí polovina všech věřících, tedy zhruba 25% obyvatel Korejské republiky.“⁸¹ Přestože vliv konfucianismu polevil, vliv křesťanství vzrůstá. Nejenže spousta rodin věří v Boha, čímž je pro homosexuály obtížnější se ztotožnit se svou orientací a přiznat se vlastní rodině, ale v době, kdy se začalo mluvit o homosexualitě ve spojitosti s HIV/AIDS, začaly i v rámci církve vznikat nejruznější homofobní

Research. Anthropological Quarterly, Vol. 82, No. 2. 2009.

⁸⁰ Ibid, str. 406.

⁸¹ Ferklová, Blanka. *Historické, kulturní a společenské reálie zemí východní Asie: Náboženství a filozofické systémy na Korejském poloostrově*. Evropská unie. Str. 30.

organizace, které jsou výhradně proti homosexuálům ve společnosti. Všechny tyto křesťanské organizace na základě konzervativních výkladů bible odsoudily homosexuální orientaci a chování jako za mentální poruchu.⁸² Homosexuály ve společnosti vnímají jako hrozbu a nebezpečí, v mnohých případech přicházejí až s absurdními argumenty. Například reverend Hong, bývalý prezident *Hanguk kidokkjo čchongjönhaphö* (Korejské křesťanské společenství) v jednom z rozhovorů nepřímo označil homosexuály za levičáky, poté, co byl dotázán, zda je zde spojitost mezi komunismem a homosexualitou. Vyvrátil, že by zde byla nějaká přímá vazba, avšak dodal: „V případě, že se homosexualita rozšíří, nastane ve společnosti nepořádek. Pokud se tak stane a ve společnosti, politice i kultuře bude zmatek, bude to severní Korea, kdo z toho bude mít prospěch.“ Poukazuje, že v případě „propuknutí a šíření“ homosexuality vznikne ve společnosti chaos a dalším tvrzením nepřímo naznačil, že homosexuálové se řadí mezi levici, která se snaží o narušení pořádku ve společnosti. „Kdo jsou levičáci? Jsou to ti, kteří vytvářejí ve společnosti chaos. Severní Korea a ti, již jí podporují, aniž by si to uvědomili, budou těžit z takového sociálního rozkladu.“⁸³

Mezi křesťany existuje silné přesvědčení, že víra dokáže vyléčit úchylné sexuální homosexuály. Spousta jedinců, kteří se přiznali ke své sexuální orientaci, začali být považováni za někoho, kdo se potřebuje „kát za své hříchy“ a musí být vyléčen.⁸⁴ Zde plyne tendence nábožensky založených korejských rodičů posílat své potomky na různá sezení u psychiatrů v naději, že budou vyléčeni, protože homosexualita je viděna jako nemoc a „posednutí d'áblem“.

Křesťanské organizace jsou výhradně proti, aby vyšly jakékoliv zákony ve prospěch homosexuálů, a v tomto smyslu jsou vedeny patřičné protesty. Prozatím největší obavy mají z antidiskriminačního zákona, o jehož schválení se vedou diskuze už mnoho let. Protestanti již několik let silně protestují proti tomu, aby vešel v platnost. Kupříkladu kampaně z roku 2010

---

⁸² Pong, D. Jöngsik. *The gay rights movement in democratizing Korea*, op. cit., str. 91.

⁸³ Kim, Nami. *The Gendered Politics of the Korean Protestant Right: Hegemonic Masculinity*. Springer, 2016. Str. 102.

⁸⁴ Kim, Nami, op. cit., str. 92.

hlásaly: „Jestliže budete prohlašovat, že homosexualita je hřích, bude vám hrozit vězení až po dobu dvou let a pokuta ve výši 10 milionů wonů. Homosexuální pastoři budou smět kázat v kostele. Spousta mladých v našem národě se stanou homosexuály.“⁸⁵ Obdobná hesla se nacházela i v petici z roku 2007: „Homosexuálové se budou snažit svést každého, včetně adolescentů; oběti budou přinuceny stát se homosexuály; a zvýší se sexuální obtěžování homosexuály.“⁸⁶

Ve chvíli, kdy by zákon vešel v platnost, znamenalo by to pro komunitu sexuálních menšin mnoho – zákaz diskriminace ve společnosti, na pracovišti, škole, v médiích apod. To vše by značně oslabilo působení anti-homosexuálních hnutí, které dost často svým počínáním porušují základní lidská práva homosexuálů. Jsou silně proti tomu, aby se mládež ve školách vzdělávala v otázce sexuálních menšin. Silně věří tomu, že homosexualita se dá naučit a šířit, čemuž chtějí zabránit. Zastávají přesvědčení, že homosexualita se dá odnaučit a vyléčit.

„Korejská církev by měla skrz biblickou spravedlnost a vzdělání zabránit homosexuálům, aby propadli sexuálnímu pokušení a deviaci. Jsme silně proti, aby byla porušována lidská práva homosexuálů tím, že jsou propouštěni z práce, nebo jsou vystaveni fyzickému násilí jen proto, že jsou homosexuálové. Tudíž, plánujeme vytvořit léčebno-ozdravné centrum, kde jim bude poskytnuto poradenství a léčba homosexuality.“⁸⁷

V zemi, kde převládá silná fobie vůči AIDS/HIV, se vůdci těchto hnutí snaží připomínat, jakou hrozbu by homosexualita znamenala. „Zvýší se „homosexuální“ populace, což bude vést k šíření AIDS a způsobí to vážné zdravotní potíže v zemi.“⁸⁸, „Peníze ze státního rozpočtu půjdou na léčení AIDS a kvůli nákladům se zvednou daně.“⁸⁹

---

⁸⁵ Kim, Nami, op. cit., str.99.

⁸⁶ Fylling, Elise. *Her Story: Lesbians in Japan and South Korea*. University of Oslo, 2012. Str. 72.

⁸⁷ Kim, Nami, op. cit., str. 92.

⁸⁸ Ibid.

⁸⁹ Ibid.

Esūdō kido undong (Hnutí modlitby Ester) a *Hanguk kidokkjo čchongjōnhaphō* (Korejské křesťanské společenství) jsou v čele anti-LGBT hnutí, která výslovně spojují problém homosexuality s přežitím národa a varují, že homosexualita může ohrozit rodinu, společnost a celý národ šířením AIDS a způsobením nízké porodnosti. I Jonghūi, stojící v čele *Esūdō kido undong* si přeje, aby Korea patřila mezi vyspělé země bez homosexuality, tvrzením: „Přeji si, aby se jižní Korea stala čistou nádobou bez homosexuality a tím se tak stala novou generací Kristovy nevěsty, která bude ve světě šířit slovo boží a připraví se na druhý příchod Ježíše.“⁹⁰

Těmito sporadickými ukázkami předpokládám, že poskytují dostatečnou demonstraci toho, jak silný vliv mají křesťanské organizace v Koreji a jak silným oponentem jsou sexuálním menšinám, jež jsou neustále vystavovány diskriminaci. V následujících kapitolách bude poukázáno, jak se jejich vliv odráží v praxi.

---

⁹⁰ Kim, Nami, op. cit., str. 92.

2.2 Negativní dopady faktorů

2.2.1 Současné vzdělávání – sexuální výchova a homosexualita

Edukační systém je nejdůležitější součástí života mladých jedinců ve společnosti. Homofobie může pramenit z nevědomosti a nedostatečné informovanosti o homosexualitě. Vzdělávací systém a učitelé hrají klíčovou roli v životech mladistvých, předávají jim své vědomosti a názory, tudíž může docházet i k šíření negativních postojů, které žáci a studenti přebírají. Ovšem téma homosexuality se v korejském vzdělávání dostává do konfliktu s křesťanskou vírou a rodiči, kteří si nepřejí, aby se mezi potomky šířily poznatky o homosexualitě.

Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-II) (Diagnostický a statistický manuál mentálních poruch), který vyšel v roce 1965, klasifikoval homosexualitu jako duševní poruchu. V roce 1973 byla homosexualita z DSM-II vyškrtuta a nahrazena kategorií „poruchy sexuální preference“. V roce 1987 byla homosexualita z manuálu nadobro odstraněna.⁹¹ Poté, co v různých koutech světa došlo k obeznámení s homosexualitou a k rozvoji práv sexuálních menšin, došlo i k revizi učebnic, které již nezobrazovaly homosexualitu jako mentální poruchu apod. Avšak v Koreji byly vydávány učebnice, které ještě po mnoho let podávaly nepravdivé informace a definice. V posledních letech se aktivisté bojující za práva menšin, dostali do konfliktu s korejským školstvím, které zamezilo, aby byla homosexualita zahrnuta v osnovách sexuální výchovy, a veškeré informace o homosexualitě byly vynechány. Korejské ministerstvo školství si uvědomuje, že dosavadní sexuální výchova na školách je poněkud nedostatečná a zastaralá.⁹² Ministerstvo se pokusilo zavést nové standardy pro výuku sexuální výchovy, aby poskytlo systematické vzdělání v této

---

⁹¹ Hö, Hoik. *Tongsöngäe kwanhan häksim cängdžöm – Pömdžöinga, čilbjönginga, sosuüi söngdžihjänginga?* Söul: Čangšinnondan, 2010. Str. 247, 251.

⁹² O sexuální výuce v Koreji pojednává například I-Mok Sohüi. *Gender-Sensitive Sex Education for the Youth in Korea*. Söul: Asian Journal Of Women's Studies, Vol. 20, 2014.

oblasti, ale zcela zabraňuje, aby tyto osnovy zahrnovaly i homosexuály a ostatní sexuální menšiny.

Dne 29. března 2015 obdržely školy od ministerstva školství materiály s pokyny k výuce, kde stojí: „Sexuální výchova není určena k tomu, aby učitelé sdíleli svůj názor na sexualitu.“ ... „Není povoleno učit o homosexualitě.“ Tento dokument také zakazuje používání terminologie odkazující na různé sexuální orientace a nabádá školy, aby odstranily informace o sexuálních menšinách z jejich současných osnov. Vzdělávací standardy vydané ministerstvem školství byly vytvořeny s cílem poskytnout studentům spolehlivé a věcné informace o sexu a zvrátit tak nepřesné informace, které jim byly doposud předkládány. Bohužel, tyto pokyny jsou kritizovány, protože nevycházejí vstříc mladým lidem s odlišnou sexuální orientací, již jsou na školách šikanováni. Závažnost šikany a pocit zoufalství těchto jedinců lze pozorovat na výsledku průzkumu sociálních potřeb sexuálních menšin, který byl proveden Výzkumným ústavem sexuální orientace v roce 2014. Na jednu z otázek; „Pokusili jste se někdy o sebevraždu?“ z 623 dotázaných, kterým ještě nebylo ani osmnáct let, 45,7 % adolescentů odpovědělo, že ano, a naznačilo, že lidé s odlišnou sexuální orientací nemají nikoho, na koho by se mohli obrátit.⁹³ To je jeden z důvodů, proč se ministerstvo školství pokusilo zohlednit menšinu, která se potýká s obtížemi s vlastním přijetím sexuality. V následující podkapitole je náhled, jak školní učebnice přistupovaly k homosexualitě v průběhu let.

2.2.2 Cenzurování učebnic

Až do poloviny roku 2000 byla homosexualita v učebnicích spojována s AIDS/HIV.⁹⁴ Učebnice z roku 1999 uvádí homosexualitu ve vztahu k šíření AIDS: „Homosexualita a homosexuální chování způsobuje různé nemoci,

---

⁹³ Ŏm, Čiwön. *Sönggjojuk ttä tongsöngä öngümmara*. „...Kjojukpu čičchim nollan. 2015. Dostupné z <http://www.hani.co.kr/arti/society/schooling/684511.html>

⁹⁴ Kim, Ajöng. *Tongsöngädža ipčangman kangžohan čung-ko kjogwasö*. „Söngdžök sosudža čchüöp tüng čchabjöl“. *Tongsöngädža nollu küdäro kisul*. 2015. Dostupné z <http://news.kmib.co.kr/article/view.asp?arcid=0923224140&code=23111111&sid1=chr>

včetně AIDS.“⁹⁵ Učebnice *Pogŏn* (Zdraví, 2001) hlásá podobné: „V roce 1981 začaly v Americe vycházet zprávy o homosexuálech trpících zápallem plic, u kterých byla zjištěná snížená imunita. Později bylo objeveno, že nemoc je přenášena virem zvaným HIV. Tento virus se nazývá AIDS-HIV.“⁹⁶

Sŏnggwa hängbok (Pohlaví a štěstí, 1998) tvrdí: „Aby se zabránilo nákaze virem HIV, přenášené pohlavním stykem, je nutno se zdržet promiskuitního pohlavního styku s homosexuály, narkomany a prostitutkami.“⁹⁷

Hängdonghanŭn sŏngsosudža ingwŏn jŏndä (Solidarita pro lidská práva sexuálních menšin), poslala stížnost ministerstvu školství, nabádající k tomu, aby se podnikly kroky k odstranění klamného a ponižujícího zobrazování homosexuálů ve školních učebnicích schválených ministerstvem. Dle Solidarity středoškolská učebnice etiky obsahuje větu:

„Od 80. let se zhoršila sexuální morálka ve společnosti, výsledkem toho stoupla homosexualita poháněna komercializací, neinformovanost o sexu a chybná etika sexu.“⁹⁸

V polovině prvního desetiletí nového milénia homosexualita přestala být v učebnicích spojována s AIDS/HIV. Díky činnosti aktivistů a skutečnosti, že národní komise pro lidská práva vydala v roce 2005 novelu zakazující diskriminaci založenou na sexuální orientaci⁹⁹, došlo k odstranění obsahu, který porušoval práva homosexuálů a negativně hovořil o homosexualitě.

Nakladatelství *Kjohaksa* (Vzdělání) vydalo novou učebnici pro střední školy, *Sänghwalgwa julli* (Životní styl a etika), která měla pozitivně přistupovat k homosexualitě. Její obsah však vyvolal ve společnosti rozruch a způsobil protesty ze strany křesťanských skupin a organizací proti

---

⁹⁵ Pong, D. Jŏngsik. *All Koreans Are Equal, But Some Koreans Are More Equal Than Others: The Political Representations of Homosexuals in South Korea*. Pro American Political Science Association Annual Meeting, Philadelphia, Pennsylvania, USA, 2006. Str. 16.

⁹⁶ Kim, Ajŏng, op. cit.

⁹⁷ Kim, Ajŏng, op. cit.

⁹⁸ Pong, D. Jŏngsik. *All Koreans Are Equal, But Some Koreans Are More Equal Than Others*, op. cit., str. 16.

⁹⁹ Kim, Ajŏng, op. cit.

homosexualitě. Učebnice již nepovažují homosexualitu za něco abnormálního a zdůrazňují, že homosexualita nemá spojitost s AIDS.¹⁰⁰ Tato učebnice se snaží pozitivně osvětlit homosexualitu a problém sexuálních menšin, viz následující ukázky:

„Pro sexuální menšiny je obtížné vést emociálně stabilní život. V případě, kdy se přiznají ke své sexuální orientaci, mohou být takoví jedinci šikanováni a napadeni svými blízkými či ostatním lidmi. Nehledě na jejich schopnosti, pro ně může být obtížné získat zaměstnání. Sexuální menšiny jsou diskriminovány i sociálním systémem.“¹⁰¹ ... „Je těžké tvrdit, že sexuální menšiny jsou z lékařského hlediska abnormální. Nikdo si totiž nevybírá svou vlastní sexuální identitu a tím se tak sexuální menšiny neliší od obyčejných lidí.“¹⁰² Kvůli těmto a podobným prohlášením se strhla vlna protestů a křesťané, kteří jsou silně proti homosexualitě, začali nabádat ostatní členy, aby rázně zakročili a přijali opatření, která budou nutná pro revizi učebnic.¹⁰³

„Pokud se na to podíváme z pohledu studenta, který si ještě neujasní svou sexuální orientaci, je jasné, že snadno může podlehnout pokušení homosexuality, protože ve škole se naučil, že homosexualita je normální a morálně v pořádku.“¹⁰⁴ ... Je vážným problémem, že budoucí generace, která bude brzy vést společnost, se učí z učebnic obhajujících homosexualitu. Pokud církev a rodiče aktivně nezakročí, bude obtížné zabránit šíření homosexuality.“¹⁰⁵

Hanguk kjohö öllonhö (Korejské sdružení církevní komunikace) a ostatní konzervativní protestantské organizace zastávají názor, že homosexualita je nebezpečným životním stylem, který má nebezpečný dopad

---

¹⁰⁰ Ju, Jöngdä. „Sänghwalgwa julli“iö „pogön“, *kjogwasödo tongsöngä ongho*. 2013. Dostupné z <http://news.kmib.co.kr/article/view.asp?arcid=0007640559>

Tvrzení je zcela nepřijatelné pro protestantské organizace, které vnímají homosexuály jako vysoce rizikovou skupinu nákazy viru HIV.

¹⁰¹ Kim, Ajöng, op. cit.

¹⁰² Kim, Häwön. *Tongsöngä kchodü* „Pönmam“ *kjogwasö surogio čchuldžäkkadži*. 2013. Dostupné z <http://www.dailian.co.kr/news/view/343735/?sc=naver>

¹⁰³ S jevem se lze setkat například na oficiálních stránkách *Hanguk kjohö öllonhö*. <http://www.chpr.org/board/?r=home>

¹⁰⁴ Kim, Häwön, op. cit.

¹⁰⁵ Kim, Ajöng, op. cit.

na společnost.¹⁰⁶ Ačkoliv se korejské ministerstvo školství snažilo pomocí nových osnov a učebnic vyjít vstříc sexuálním menšinám, nátlak ze strany konzervativních skupin byl obrovský. Mluvčí ministerstva školství nakonec prohlásil, že k dosažení kompromisu, muselo dojít k odstranění pasáží o sexuálních menšinách v současných příručkách o sexu a ve středoškolských učebnicích a informace o homosexualitě byly v osnovách vynechány.¹⁰⁷

Zde je ukázka, jak velkou roli hrají ve státě tyto křesťanské skupiny a organizace proti homosexualitě. Dále jasně vidíme, jak obtížné je obeznámení mladé generace s homosexualitou, protože vládní orgány čelí značnému nátlaku. Zakazování a pominutí tématu sexuálních menšin vede k nevědomosti a také předpojatosti vůči lidem s odlišnou sexuální orientací. Pokud budou lidem úmyslně odepírány patřičné informace, budou si myslet, že se jedná o něco špatného a nepřístupného. Neznalost homosexuality a dalších sexuálních menšin pak vede k neznalosti, odporu a přetrvávající šikaně.

2.2.3 Cenzura v knihovnách

Nedostatečná informovanost a předpojatost pramení i z nepřístupnosti potřebných materiálů vysvětlujících homosexualitu. Dorian Lange¹⁰⁸ se ve své dizertační práci soustředil na cenzuru v korejských knihovnách. Cenzura se vztahuje především na materiály o násilí, přílišný sexuální obsah, protivládní publikace, materiály o KLDR a homosexualitě. „Dle ústavy by měly veřejné knihovny chránit a podporovat intelektuální svobodu a být tak kritické vůči cenzuře ve své instituci. Bohužel, v Korejské republice jsou veřejné knihovny výjimkou.“¹⁰⁹ V rámci svého průzkumu se dotázal několika zaměstnanců knihoven na regulaci zmíněného obsahu a na důvod, proč by

---

¹⁰⁶ Ŏm, Čiwŏn. *Sŏnggjojuk ttä tongsŏngä ŏngŏmmara*. "...Kjojukpu čičchim nollan. 2015. Dostupné z <http://www.hani.co.kr/arti/society/schooling/684511.html>

¹⁰⁷ Dostupné z http://english.hani.co.kr/arti/english_edition/e_national/684591.html

¹⁰⁸ Lange, Dorian. *The Republic of Korea's public libraries: A critical examination of censorship practices*. Columbia: University of Missouri. 2013.

¹⁰⁹ Ibid, str. 6.

toto téma nemělo být přístupné veřejnosti. Šest z dotázaných poskytlo svá odůvodnění, proč se přiklání k cenzuře homosexuality v korejských knihovnách. Osvětlení přikládám jako cennou ukázkou, jak smýšlení jedinců ovlivňuje celkovou činnost ve společnosti.

Jeden z dotázaných, přestože zastává názor, že knihovna by měla sloužit všem členům společnosti, byl zcela proti tomu, aby byly do fondů zahrnuty materiály o homosexualitě. Věří totiž, že Korejci nemají pro homosexuály žádné pochopení. Druhá knihovnice trvá na názoru, že by dospělí neměli mít přístup k informacím o homosexualitě, protože je abnormální.

Dle následující dotázané je knihovna veřejná instituce, proto by měl být zamezen přístup k materiálům o homosexualitě. Obává se, že by se k těmto materiálům dostali mladí lidé, kteří ještě nejsou dost vyzrálí k tomu, aby poznali, co je vhodné a co ne, a informace o homosexualitě by pro ně mohly být škodlivé. Navíc byla silně proti tomu, aby knihovny poskytovaly knihy o homosexualitě.

Čtvrtá z dotázaných vysvětlila, že restrikce informací plyne ze „zdravého rozumu“, tudíž zakořeněného tabu ve společnosti. Knihy o homosexualitě nejsou dobré pro Korejce ani pro jejich zemi.

Pan Rang přiblížil skutečnost, proč výběrová komise pro nákup knih nezahrnula do seznamu knihy o homosexualitě. Společnost údajně v knihovně nechce publikace takového druhu.¹¹⁰

Vedoucí odboru veřejných služeb se subjektivně domnívá, že knihovny by neměly poskytovat informace, které podporují homosexualitu. I on zastává názor, že homosexualita není dobrá pro korejské zvyky ani pro národní identitu.¹¹¹ Připomeňme si, že hnutí za práva homosexuálů začala probíhat až od poloviny devadesátých let, kdy většina Korejců neměla sebemenší ponětí o existenci gayů.¹¹² Je snadné pochopit postoj dotázaných, kteří žili v přesvědčení, že homosexualita je něco abnormálního a jejich zemi

---

¹¹⁰ Lange, Dorian, op. cit., str. 69.

¹¹¹ Ibid.

¹¹² Pong, D. Jöngsik. *The gay rights movement in democratizing Korea*, op. cit., str. 89.

zcela cizí. Starší generace se zdráhá přijmout či pochopit tento jev. Máme zde rozpor mezi generací, která má v sobě utvrzenou averzi a nechť k sexuálním menšinám, o kterých doposud smýšlela jako o problematické součásti společnosti vlivem tabuizace tématu, a doposud zastává názor, že je potřeba ochránit mladou generaci a zabránit tak tomu, aby se k ní dostaly informace o homosexualitě, které by mohly být škodlivé. Všechna tato tvrzení přetrvávající v názorech starší generace, která lpí na tradičních korejských kulturních normách, se předávají dále a zabraňují tak dostatečné informovanosti. Z důvodu cenzurování otázky homosexuality může být obtížné se dostat k potřebným materiálům, které by například sexuálním menšinám mohly pomoci pochopit jejich vlastní identitu nebo jim poskytnout informace týkající se základních lidských práv v rámci své orientace. Veřejné knihovny jsou důležitou součástí, která je nutná k přechodu a k rozvoji lidských práv, a to tím, že poskytne přístup ke zdrojům, které mohou posloužit jako pomoc homosexuální menšině a také heterosexuálním členům rodiny, přátelům atd. Knihovny by také měly poskytovat věcné informace o problémech lidských práv v souvislosti s homosexualitou, aby tak byla menšina obeznámena se svými právy a mohla se nadále vyvíjet hnutí proti diskriminaci.¹¹³

---

¹¹³ Lange, Dorian, op. cit., str. 105-106.

3. Média a homosexualita

Negativní sentiment vůči homosexualitě přetrvával ve všech sférách a mezi širokou veřejností zůstalo povědomí o homosexualitě poměrně nízké. Jak je patrné z předchozích kapitol, sexuální menšiny byly dlouhá léta společností přehlíženy. Do poloviny prvního desetiletí bylo téměř nemožné se setkat s homosexualitou na televizních obrazovkách, protože by to hned vyvolalo bouřlivou odezvu ze strany církevních aktivistů a rodičů, kteří vnímají homosexualitu jako něco nebezpečného a nemorálního. Hong Sökčchön je často zmiňován jako první mediální hvězda, která se v roce 2000 přiznala ke své sexuální orientaci v národní televizi a rozpoutala četné debaty na téma homosexuality. Jeho kariéra populárního herce a baviče byla ze dne na den dočasně ukončena, což je dle právníka I Söktchäho jasný projev diskriminace.¹¹⁴ Hong, který měl smlouvu s KBS a MBC, byl okamžitě propuštěn. KBS a MBC uvedly, že by jeho přítomnost v televizi mohla mít „negativní vliv na mládež.“¹¹⁵ Druhou zmiňovanou celebritou je zesnulý začínající herec a model Kim Čihu, který si teprve budoval hereckou kariéru. V roce 2008 však spáchal sebevraždu. Dle policie byl obětí kyberšikany korejských občanů, kteří ho na internetu bombardovali homofobními komentáři poté, co se ve stejném roce přiznal ke své sexuální orientaci. Jeho agentura s ním zrušila smlouvu a v důsledku těžké deprese spáchal sebevraždu ve svých 23 letech.¹¹⁶ Hong Sökčchön je tedy jediná mediální hvězda, která je otevřený gay. V kontroverzní společnosti, která ještě nedokáže přijmout homosexuály, je těžké mluvit o procesu přijetí homosexuálních osob. Mnoho známých osobností se pravděpodobně obává,

---

¹¹⁴ I, Söktchä. *„Söngdžök čihjange kúngöhan pöpcöök čchabjölğwa täčchäk*. Söul: Söul tähakkjo pöpkwa dähak, 2002. Str. 8-9.

¹¹⁵ Sanders, Douglas, op. cit., str. 30.

¹¹⁶ Kwön, Čöngmin. *Spectacularizing the homosexual body: the secret rendezvous among global gay media, local straight women, and the media industry in South Korea*. University of Illinois at Urbana-Champaign, 2014. Str. 112.

jaký dopad by skutečnost měla na jejich kariéru. Nelze ale přehlédnout skutečnost, že po roce 2006 začaly postupně přibývat filmy s homosexuální tematikou a v některých seriálech se objevily postavy gayů. Do roku 2005 bylo natočeno několik filmových snímků, které explicitně zobrazovaly homosexualitu. *Rodŭ mubi*¹¹⁷ (Film z cest, Road Movie) uveřejněný v roce 2002 je považován za první korejský LGBT film, ale v prodeji lístků byl spíše propadákem a ohlasy byly negativní.¹¹⁸ Většina filmů, která vznikla do roku 2006, se setkala spíše s nezájmem ze strany veřejnosti a přilákala pouze malý počet diváků a členy komunity. Oproti tomu, ke konci roku, 29. prosince 2005, byla v korejských kinech premiéra filmu *Wangŭi namdža* (Králov muž, The King and the Clown, režie I Čunik). Tento film se stal filmovou senzací a dodnes se drží na nejvyšších příčkách nejsledovanějších korejských filmů. Po úspěchu filmu *Wangŭi namdža* byly natočeny další filmy, které zaznamenaly komerční úspěch - *Huhöhadži anha* (Bez lítosti, No Regret, 2006, režisér I Song Hüiil), *Ssanghwadžöm* (Muslimský obchod, A Frozen Flower, 2008, režisér Ju Ha) a *Söjanggoldong janggwačadžöm äntchikchŭ* (Antická cukrárna západního stylu, Antique, 2008, režisér Min Kjudong).

Všechny tyto filmy mají společné jedno – většina publika byly ženy, které svou návštěvností dopomohly k jejich markantnímu úspěchu. Co však korejské ženy fascinuje na mužské homosexualitě ve společnosti, která je silně proti homosexualitě? Všichni vědci zabývající se tímto jevem v korejské společnosti se shodují v názoru, že jejich fascinaci způsobila záliba ve čtení homosexuálních textů – *fanfickí* a *BL + yaoi* komiksů, které původně pocházejí z Japonska. Oproti předchozím, neúspěšným snímkům, filmy uvedené po úspěchu *Wangŭi namdža* zobrazují gaye dle představ žen prahnoucích po mužích, které znají z komiksů. Tyto filmy jsou projekcemi faktorů, se kterými se lze běžně setkat v japonských mangách, korejských manhwaích nebo v amatérských povídkách, které píšou mladé korejské ženy

---

¹¹⁷ Režie: Kim Insik. Film o trojici lidí na okraji společnosti (jedna žena a dva muži), kteří se rozhodnou vyrazit na společnou cestu. V ději příběhu je milostný trojúhelník, kdy ale v jeho středu není žena, ale muž, o kterého další dvě postavy usilují.

¹¹⁸ Čchö, Sönjöng. *Kchŭö jöngghwa tcheksŭtchŭwa jösöng sujongdža: Jöngghwa <Huhöhadži anha>rŭl čungsimŭro*. Söul: Korjö tähakkjo tähagwön, diplomová práce, 2009. Str. 1.

již po mnoho let. Jak je vidno, strategie byla efektivní. V korejské společnosti se během let utvořila velice silná základna žen ve věkové kategorii mezi 20 až 30 lety, které jsou naprosto fascinovány gay tematikou. Tento jev je kritizován, protože příběhy podávají mnohdy zkreslený a nerealistický pohled na homosexuální menšinu. Nicméně, i přes přetrvávající negativní veřejný postoj vůči homosexualitě, přistupují ženy k homosexualitě v médiích prostřednictvím těchto romantických stereotypů, a i méně tolerantnější ženy dokážou akceptovat přítomnost gayů v médiích.

Abychom pochopili přístup korejských žen k homosexualitě v médiích, je nutné si přiblížit subkulturu žen, které denně přijímají homosexualitu ve formě komiksů a povídek, a tím tak pochopit jejich vnímání homosexuality. Následující kapitoly poskytnou podrobný rozbor, včetně historie vzniku fanynek *homosexuální* kultury, porovnání se západním světem a jak jsou vnímány v Koreji homosexuální postavy v médiích na základě znalostí z homosexuálních komiksů. Co je nejdůležitější, na základě dostupných dotazníků a studií uvedených nejznámějšími experty se pokusím přiblížit stručnou motivaci těchto žen, která činí tuto subkulturu tak populární. Fascinace a potřeba homosexuálního podtextu je natolik silná, že její ženy hledají i tam, kde vlastně vůbec není – na základě tohoto jevu byly například některé populární seriály např. *Hakkjo 2013* (Škola 2013), spojovány s homosexualitou díky velmi silné přítomnosti *homosociality*, kterou v Koreji zaštiťují pod anglickým označením *pūromänsū* (bromance)¹¹⁹, o jejímž výskytu a významu bude zmínka v jedné z následujících kapitol.

---

¹¹⁹ Pojem vznikl spojením slov brother a romance. Bromance je populárním jevem především v médiích. Stejně jako slovo homosocialita odkazuje na velmi blízký vztah dvou osob stejného pohlaví, v tomto případě mezi muži, kdy se nejedná ani o romantický či sexuální vztah. Dále viz str. 78.

Pro podrobnější výklad např. viz DeAngelis, Michael ed. *Reading the bromance: Homosocial Relationships in Film and Television*. Wayne State University Press, 2014.

4. Vývoj subkultury žen konzumujících produkty s homosexuálním obsahem

Tato dnes již rozsáhlá subkultura má kořeny v 80. letech, kdy se do Koreje i přes zákaz importu populární japonské kultury dostaly do rukou korejských dívek japonské komiksy. Je pozoruhodné, že tato subkultura vznikala v době, kdy se o homosexualitě téměř nemluvilo. Jeden z tehdy používaných výkladových slovníků korejštiny *Tonga sägugö sadžön* (Nový výkladový slovník Tonga) definoval homosexualitu jako „perverzní lásku pro stejné pohlaví“¹²⁰, což naznačovalo, že společnost považovala heterosexuality za tradiční a normální hodnotu a na homosexualitu pohlížela jako na něco deviantního a abnormálního. To ale neplatilo pro homosexuální komiksy, pro které se ženy rychle nadchly a opustily – alespoň po dobu četby – tradiční předsudky vůči homosexualitě.

4.1 Historie a vliv japonských homosexuálních komiksů

Láska mezi dvěma pohlednými chlapci se začala poprvé objevovat v Japonsku v 70. letech v mangách pro dívky, tzv. *šódžo* (dívka) *mangy*.¹²¹ Specialitou těchto příběhů bylo, že měly převážně tragický konec.¹²² V této době ještě neexistovala zkratka BL (boys love), místo toho se používalo prosté spojení *sonjōnā* (chlapecká láska, v japonštině *šónen ai*) pro odlišení obsahu. Komiksy pro dívky byly v Japonsku v té době velice populární a jejich popularita dosáhla vrcholu především v 80. letech, kdy vydavatelství zaplavila trh. Skoro všichni autoři vytvářeli *šódžo mangy* a trh byl jimi

---

¹²⁰ Pak, Sönghüi. 『Jaoi』 *segjeüi jöngu*. Semjöng tähakkjo kjojuk tähagwön, diplomová práce, 2005. Str. 11.

¹²¹ Ibid, str. 14.

¹²² Kim, Čongün. *Hanguk tongsöngä manhwaüi čangnü tchüksöng jöngu. Pcheminidžümdžök kwandžömül čungsimüro*. Söul: Sedžong tähakkjo tähagwön, 2013. Str. 7.

přeplněn do takové míry, že některá knihkupectví se potýkala s krizí a byla na nějakou dobu zavřena.¹²³

V Japonsku byly mangy natolik populární, že jejich fanoušci se nechali inspirovat a tvořili vlastní komiksy o již existujících charakterech a prostředí. Na počátku 70. let umožnily tiskárny a kopírky autorkám/čtenářkám mang, aby vytvářely a sdílely své vlastní výtvoř.¹²⁴ Tato amatérská, fanouškovská tvorba se nazývá *dódžinši*, přirovnatelná k fan fikcím, která vznikla jako nezávislá tvorba. V roce 1978 se začal poprvé v Japonsku vydávat dvouměsíčník JUNE, který ihned přilákal pozornost žen a stal se platformou, kde mohli amatéři vydávat svá díla. Tento časopis se stal a je nadále natolik populární, že jeho název je zastřešující označení pro materiály s BL i yaoi obsahem.

Kromě vzniku časopisu JUNE se ke konci 70. let poprvé začíná používat pojem *yaoi*¹²⁵(やおい). Není přesně známo, kdy a kde se toto slovo objevilo¹²⁶, ale patrně poprvé v jedné z *dódžinši* z roku 1979. Yaoi je japonský akronym pro slovní spojení „*jama naši, imi naši, oči naši*“, což v překladu znamená „žádné vyvrcholení (ヤマなし), žádný konec (オチなし), žádný smysl (意味なし).¹²⁷ Slovo mělo původně posměšný nádech, který kritizoval výtvoř, ve kterých se „umělkyně“ soustředily pouze na zobrazování pornografických scén a ignorovaly narativní funkce a struktury,¹²⁸ ale v 80. letech bylo jeho používání zpopularizováno s odkazem

---

¹²³ An, ŮnsŃn. *Kungnā tongsŃngā manhwaē tāhan hjŃnhwang jŃngu: B.L (Boys Love) manhwarŃl čungsimŃro*. Kwangdžu: ČosŃn tāhakkjo. 2011. Str. 87.

¹²⁴ Sabucco, Veruska. *Western "Readings" of Japanese Homosexual-Themed Texts*. Publikováno v *Mobile Cultures: New Media in Queer Asia*. Ed. Chris Berry, Fran Martin, Audrey Yue. Durham. NC: Duke University Press, 2003. Str. 71.

¹²⁵ Podle pravidel české japonské transkripce by pojem měl být přepsán ve tvaru *jaoi*, ale rozhodla jsem se používat ustálený anglicky přepis, který je běžně používaný mezi fanoušky japonské moderní kultury i v naší České republice.

¹²⁶ Pak, SŃnghŃi, op. cit., str. 13.

¹²⁷ Kim, ČongŃn, op. cit., str. 7

¹²⁸ Dru Pagliassotti, Kazumi Nagaike, Mark McHarry. *Editorial: Boys' Love manga special section*. *Journal of Graphic Novels and Comics*, 4:1, 1-8, 2013. Str. 2

na komerční díla s homosexuální tematikou.¹²⁹ Tento dnes již oblíbený a rozšířený žánr se vyvinul z pouhého hnutí ženských fanynek, které ve své tvorbě explicitně zobrazovaly homosexuální vztah a pohlavní styk mezi charaktery, které vycházely nejprve z již existujících populárních mang.

V 90. letech postihla Japonsko finanční krize a ceny na trhu vzrostly. Nakladatelství, která doposud úmyslně přehlížela vzkvétající scénu s yaoi komiksy, začala být v ohrožení. Z nutnosti zisku se rozhodla tyto komiksy publikovat a nastartovat uvadající zisky. Do té doby šlo yaoi mangy koupit pouze na tokijském veletrhu Comiket. Oficiálním prodejem úspěšně došlo ke komercializaci komiksů s homoerotickými příběhy a v jednom z reklamních letáků referujících o yaoi produktu se poprvé v roce 1991 začalo objevovat a používat označení a zkratka BL (Boys Love).¹³⁰

4.2 Historie korejských homosexuálních komiksů

Korejští autoři se nepochybně nechali inspirovat japonskou tvorbou, která byla do té doby zakázaná. Stejně jako v Japonsku jsou i v Koreji od 90. let homosexuální komiksy velmi populární, ať už se jedná o zahraniční nebo domácí tvorbu. An Ťsön¹³¹ jako příklad uvádí, že v jednom z nakladatelství činí komiksy tohoto druhu až cca 60 %.

Za průkopnici žánru na korejské scéně je považována I Čongä se svou manhvou *Ruisüssiege pomi wannünga? (Přišlo jaro k panu Luisovi?, 1990)*

¹²⁹ Ed. Mark McLelland, Kazumi Nagaïke, Katsuhiko Sukanuma, James Welker. *Boys love manga and beyond: history, culture, and community in Japan*. Mississippi: Jackson University Press, 2015. Str.5.

¹³⁰ Kim Čongün. op.cit., str. 15.

¹³¹ An, Ťsön, op. cit., str. 85.

příběh zobrazuje přátelství dvou mužů a diskrétní sexuální napětí mezi nimi.¹³²

Vláda však nastolila nepříznivé podmínky, které zasáhly i trh s manhvou. V roce 1997 byl totiž vydán *Čchöngsonjön pohoböp* (zákon na ochranu mladistvých), na jehož základě došlo k regulaci veškerého mládeži „škodlivého“ materiálu, a to vedlo k odstranění obscénních komiksů z trhu. Komise pověřená cenzurováním produkce přístupné mládeži označila 5,1 milionů svazků za škodlivé. Mezi těmito komiksy byly například díla nejlepších autorů té doby – I Hjönse, Hō Jöngman, I Tuho.¹³³ Ve stejném roce *Kongjönjulli üwönhö* (Etická komise veřejné produkce) klasifikovala homosexualitu jako „perverzní sexuální styk“ a cenzurovala vše, kde se vyskytla homosexualita.¹³⁴ Cenzura měla dopad i na homosexuální komiksy a v roce 2001 nakonec I Čöngä oznámila konec své kariéry.

Díky politice prezidenta Kim Tädžunga¹³⁵ byl zrušen zákaz importu japonské kultury do Koreje a do země se začaly legálně dovážet filmy a různé publikace. Po roce 2000 přišla druhá generace autorů manhwy, kteří se svou tvorbou chtěli odlišit od japonských tvůrců. Mezi nejznámější díla, jež vznikla v novém miléniu a jejichž autorkami jsou ženy, patří například tento výčet: Wön Sujön – *Ret dai* (Let Dai), I Jönghui – *Čöldžöng* (Vrchol), Ju Hadžin – *Wandžön Mugjöhage sarodžaphida* (Zcela podmaněn Mugjölem), *Čchönil jahwa* (Tisíc a jedna noc) od Čön Činsök.

V současnosti jsou místo komiksů vyhledávány webtoony.¹³⁶ Pro jejich snadnou a rychlou dostupnost konkurují tradiční kultuře komiksů. Velké internetové portály jako např. Daum a Naver bezplatně

---

¹³² Kim, Čongün, op. cit., str. 22.

¹³³ Ibid, str. 23.

¹³⁴ Tato cenzura postihla i hongkongský film *Šťastni spolu* od režiséra Wong Kar-Wai. Komise zakázala jeho promítání ještě před jeho uveřejněním. Díky popularitě režiséra, jeho fanouškům a korejským aktivistům, se dostal případ až před soud a rozhodnutí komise bylo nakonec uznáno jako protiústavní a cenzura homosexuality byla odstraněna.

¹³⁵ Kim Tädžung (6. ledna 1924–18. srpna 2009), byl korejským prezidentem v letech 1998 až 2003. V roce 2000 se stal držitelem Nobelovy ceny za mír a to díky tzv. sluneční politice, kterou zahájil vůči severní Koreji.

¹³⁶ Jedná se o internetové komiksy, ale místo označení komiks je v názvu použito slovo anglické cartoon.

zprostředkovávají webtoony, avšak jsou regulovány a omezeny věkem. Homosexuální obsah bývá zpravidla zpoplatněn a mnohdy je nutná registrace potvrzující legální věk, tudíž není vždy zcela dostupný. Pro oblibu žánru jsou zakládány i individuální stránky, kde se vyskytují jak BL příběhy, tak i ve velké míře žánr s GL tematikou (Girl's love, dívčí láska).

4.3 Homosexualita jako téma fan fikcí

Japonská kultura s yaoi a BL komiksy byla první sféra, která poskytla ženám produkty s homosexuální tematikou a která byla inspirací pro vznik korejské tvorby. V polovině devadesátých let vznikla ještě jedna subkultura úzce spjatá s homosexuálními příběhy, navazující na první fenomén. Vytvoření druhé komunity souvisí s počátkem chlapeckých hudebních skupin, které byly ve velkém měřítku zakládány v devadesátých letech. To dalo podnět nové generaci, která započala produkci a cirkulaci textů určených pro ostatní fanynky, tedy fan fikce.

Již v 60. letech, kdy se začal vysílat populární seriál *Star Trek*, došlo i na Západě k rozmachu amatérské tvorby vystupující pod stejným názvem. Henry Jenkins¹³⁷ definoval pojem fan fikce v západním měřítku slovy: „Jedná se o originální příběhy a povídky, které jsou zasazeny do fiktivního prostředí oblíbených televizních seriálů, filmů, komiksů, her a jiných médií.“¹³⁸

Tvorba se mezi fanoušky šířila díky fanzinům, tedy magazinům, které shromažďovaly a publikovaly fan fikci.¹³⁹ Ovšem mezi korejskými fan fikcemi a západními je jeden hlavní rozdíl. Západní fan fikce vznikají na

---

¹³⁷ Henry Jenkins – teoretik médií, současně je profesorem komunikace, žurnalistiky a filmových umění na univerzitě v jižní Kalifornii.

¹³⁸ Jenkins, Henry. *How Fan Fiction Can Teach Us a New Way to Read Moby-Dick*. 2011. Dostupné z http://henryjenkins.org/2008/08/how_fan_fiction_can_teach_us_a.html

¹³⁹ Stejskalová, Eva. *Motivace čtenářek slashové fikce*. Brno: Masarykova univerzita, fakulta sociálních studií, bakalářská práce, 2010. Str. 4.

základě populárních filmů, seriálů, her atd., na rozdíl od korejské tvorby jejím obsahem není homosexualita. Ke korejské fan fikci je přirovnatelná slash fikce, která je obdobou západních fan fikcí.

Slash fikce, zkráceně slash, je podžánr fan fikce, obvykle pojednávající o homosexuálním vztahu dvou mužů.¹⁴⁰ Slash byl původně označován jako fan fikce, ale s nárůstem popularity si získal vlastní označení. Termín slash je odvozen z anglického slova pro lomítko. Aby se dalo hovořit o slash, je nutné, aby obě postavy pocházely z již existujících, známých médií. Lomítko pak spojuje dvě jména dohromady a utváří tak pár – viz Harry/Draco z Harryho Pottera, Kapitán Kirk/Spock ze Star Treku, zkráceně také pouze jako K/S, v současnosti populární Kapitán Amerika/Iron Man aj. Počátek slashe se datuje do poloviny 70. let, kdy fanyky britského seriálu Star Trek začaly psát příběhy, ve kterých se do sebe zamilovali dva hlavní protagonisté Kirk a Spock a stali se milenci.¹⁴¹ Od té doby se natočila spousta televizních akčních serií, ve kterých vystupovaly mužské postavy v rolích policistů, špiónů aj. a byly podkladem pro další tvorbu. Připomeňme, že veškeré homoerotické příběhy jsou tvorbou žen a určené ženám. Na Západě se tímto žánrem zabývají například Henry Jenkins, Constance Penley, Camille Bacon-Smith aj., kdy se pokusili poskytnout i vysvětlení, proč se slash stal tak populární mezi heterosexuálními ženami.¹⁴²

Korejská fan fikce vznikala nezávisle, bez ohledu na západní tvorbu, která je do jisté míry omezena postavami či příběhem v původních dílech. Korejská fan fikce nechává více prostoru fantazii a kreativité. Jedním

---

¹⁴⁰ Jenkins, Henry. *Textual Poachers: Television Fans and Participatory Culture*. New York: Routledge, 1992. Str. 192.

¹⁴¹ Ibid.

¹⁴² Viz např. Jenkins, Henry. *Textual Poachers: Television Fans and Participatory Culture*. New York: Routledge, 1992.
Bacon-Smith, Camille. *Enterprising Women: Television Fandom and the Creation of Popular Myth*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1992.
Penley, Constance. *Feminism, Psychoanalysis, and the Study of Popular Culture*. Cultural Studies. Ed. Lawrence Grossberg, Cary Nelson, Paula A. Treichler. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1991.

pravidlem však je, že hlavními protagonisty musí být korejské celebrity.¹⁴³ Existují zde i povídky inspirované televizními seriály nebo filmy, jejichž tvorba není tolik populární jako ta homosexuální.¹⁴⁴ Obsah těchto povídek je směsicí prvků známých z yaoi, BL komiksů a jako postavy zde vystupují mužské celebrity, které svým vzhledem zapadají do rámce, jež dívky a ženy znají z japonských a korejských komiksů. Přestože jsou všechny mužské celebrity ve skutečném životě heterosexuálové, v příbězích jsou vždy vkládány do homosexuálních vztahů.

Kwŏn Čöngmin¹⁴⁵ podotýká, že ke studiu žánru korejských fan fikcí je nutná znalost fungování zábavního průmyslu v Koreji a significance kultury „idolů“, kteří jsou součástí chlapeckých skupin a jejichž aktivita se stává předmětem zájmu dívek ve věku 10-20 let. V návaznosti na tyto skupiny vzniká jejich fanouškovská základna tvořená z dívek, které hrají klíčovou roli v marketingu zábavního průmyslu.

Psaní a čtení fan fikcí je součástí fanouškové kultury už od poloviny 90. let, kdy vznikly první chlapecké hudební skupiny. Tedy v době, kdy začala být dostupná moderní technologie a internet sloužil jako efektivní nástroj pro fanoušky. Kyberprostor umožnil fanouškům vytvořit velkou, dostupnou komunitu bez ohledu na jejich bydliště. Média měla rozhodující roli při vytváření a sdílení obsahu s homosexuálními texty, které se šířily mezi dívkami po celé jižní Koreji. Stejně jako na Západě, kde vznikala různá fóra, blogy apod., si korejské fankluby začaly zakládat tzv. *sosŏl pang* (prostor pro novely) a *fanfic pang* (totéž pro fan fikce), které vznikly za účelem sdílení povídek a vlastní tvorby vůbec.¹⁴⁶ V průběhu let se na hudební scéně objevilo mnoho dalších skupin a komunita tak byla rozšířena o další postavy a příběhy.

Původně tato „kultura“ vznikla jako pojítko mezi fanoušky a jejich oblíbenými hvězdami, kterým se chtěli přiblížit. Příběhy jsou stejně jako

---

¹⁴³ So, Jöngghjŏn. *Pchänpchikkwa külsŏgi munhwa: Njumidiŏ sidäüi külsŏgie kwanhan munhwa sängtchähakdžök kočchal*. Söul: Jönsö tähakkjo, 2010. Str. 354.

¹⁴⁴ Kwŏn, Čöngmin, op. cit., str. 44.

¹⁴⁵ Kwŏn, Čöngmin, op. cit., str. 41.

¹⁴⁶ Kim, Mindžöng. *Saibŏ jŏsöng munhwarosŏ pchänpchik jöngu – Hwantchadžiwa sŏngdžöngčhesöngüi jöngwansöngül čungsimüro*. Söul: dívčí univerzita Ihwa, 2002. Str. 1.

novely psané jako variace oblíbených žánrů – romantické příběhy, bojová umění, komedie, horor, thriller atd.¹⁴⁷, ale v jejich středu je vždy homosexuální láska. Existují i heterosexuální povídky, kde je hlavní hrdinkou celebrita nebo fiktivní dívka, ale na základě průzkumů bylo zjištěno, že tyto povídky nejsou tak populární a čtené.¹⁴⁸ Mnoho badatelů fan fikcí zaznamenalo, že homosexuálních povídek je zhruba o 5-6krát více než těch heterosexuálních a že tři čtenářky ze čtyř (72,5%) dávají přednost homosexuálním příběhům a pouhých 13,1 % čte heterosexuální.¹⁴⁹

Jedna z obecných a základních teorií objasňujících tento fenomén se přiklání k věku a chování adolescentních dívek, které se nedokáží smířit s představou, že by v životě jejich oblíbené hvězdy existovala jiná žena.¹⁵⁰ Z důvodu žárlivosti je z příběhu zcela vypuštěn ženský element a je nahrazen mužským protagonistou, čímž dochází k proměně vztahu na homosexuální.¹⁵¹ Při psaní ženských postav dochází k tendenci vytvářet perfektní hlavní hrdinku, aby se dokázala zalíbit mužské postavě příběhu.¹⁵² Postava se ale svými dokonalými vlastnostmi odlišuje od skutečných dívek a může tak být pro čtenářky nepřijatelná. V průzkumu Kim Mindžong¹⁵³ se mnoho autorek přiznalo, že je pro ně obtížné psát povídky s ženskými hrdinkami – homosexuální tvorba jim nabízí svobodu při projektování sexuálních tužeb v rámci erotických povídek, které jsou hojně psány a čteny, a to i přes nízký věk dívek. Výskyt gay fan fikcí je považován za jeden ze způsobů, kterým mohou dospívající dívky a ženy kolem dvaceti let nepřímo ukojit své sexuální touhy. Vzhledem k tomu, že korejská společnost odmítá jejich sexuální apetit jako nežádoucí a nesprávný, svou sexualitu nemohou

---

¹⁴⁷ I, Hjönjong. *Saibö kongganesö čchöngsonjönüi čendöüisik: pchänpchiküi näjong punsök*. Söul: Hongik tähakkjo tähagwön, 2012. Str. 47.

¹⁴⁸ I, Čiün. *Siptä jösöng ibanüi kchömjunitchi kjönghömgwa čöngčchesöngge kwanhan jöngu*. Söul: Jönse tähakkjo tähagwön, 2005. Str. 97.

¹⁴⁹ Kwön, Čöngmin, op. cit., str. 45.

Viz další statistiky založené na dotaznicích v pracích: An, Ůsön, Čo Anna.

¹⁵⁰ Čo, Anna. *Čchöngsonjön pchänpchik ikki hängdongüi ihä: Kjhöktwön hängdongironüi čökjong*. Söul: univerzita Mjöngdži, 2011. Str. 1.

¹⁵¹ Pak, Sudžin. *Čchöngsonjönüi pchänpchik munhwawa tongsöngäee tähan tchädo jöngu: Jödža čunghaksängdürül čungsimüro*. Söul: dívčí univerzita Ihwa, 2004. Str. 1.

¹⁵² Kim, Mindžong, op. cit., str. 55.

¹⁵³ Kim, Mindžong, op. cit., str. 74.

explicitně projevovat a jedině fan fikce jim to umožňují.¹⁵⁴ Kim Mindžong podotýká, že je zcela smysluplné, aby dívky, které jsou ve společnosti definované jako asexuální, zobrazovaly a vyprávěly homosexuální příběhy a tím porušovaly to, co od nich starší generace očekává.¹⁵⁵

4.4 Základní charakteristika mužských postav a genderové stereotypy

Homoerotické povídky a komiksy jsou zpravidla z 90% produkty tvořené ženami a určené ženám. Co se na první pohled může zdát jako homosexuální tvorba, je vlastně ve své podstatě zromantizovaná a někdy dosti nereálná představa o vztahu dvou mužů. Ve veškeré heterosexuální tvorbě, kde je popisován vztah mezi mužem a ženou, jsou role již dány. V příběhu, kde jsou dva muži, si čtenářka vybírá na základě vzhledu a vlastností charakter, se kterým se bude ztotožňovat. Veškerá homosexuální tvorba yaoi a BL převzala hierarchální vztah s ustálenými rolemi, tyto role lze přirovnat k sexuálním praktikám, při nichž je jeden dominantní a druhý submisivní. V korejštině se pro rozlišení používají termíny pro bojové umění – *kongsu*, obrana-útok. *Kong* (攻) je pro muže dominantního charakteru a *su* (受) pro submisivního.¹⁵⁶

V realitě neexistuje vztah mezi dvěma muži, jejichž vzhled výrazně překypuje krásou. Zpravidla všechny komiksy vykreslují mužské postavy tak, aby splnily estetické požadavky žen.¹⁵⁷ Jejich krása je až nadpřirozená. Tento prvek se drží již z doby 70. let, kdy začaly vznikat první komiksy s mladými, zženštěle vypadajícími chlapci. Mark McLelland¹⁵⁸ konstatuje, že oba muži mají citlivost ženy, a svobodu žít a chovat se jako muži. V patriarchálně

---

¹⁵⁴ Kwön, Čongmin, op. cit., str. 47.

¹⁵⁵ Ibid, str. 48.

¹⁵⁶ Rju, Činhüi. *Pchänpchik: Tongsöng(söng)ä sösaüi jösöng kongan*. Söul: Jösöng munhak jöngu, 2008. Str. 1.

¹⁵⁷ An, Ůnsön, op. cit., str. 92.

¹⁵⁸ McLelland, Mark James. *Male homosexuality in modern Japan: cultural myths and social realities*. Hong Kong: Univerzita Hong Kong, Pokfulam, 1999.

nastaveném společenském systému, který ženám přiděluje velmi striktně omezené role na základě jejich schopností, androgynní¹⁵⁹ mladík představuje způsob, který konkrétní dívce nebo ženě umožňuje se do něj vžít a uniknout sexistickým rolím, které jí určuje rodinný systém.¹⁶⁰

S vývojem žánru začali být muži vykreslováni o něco mužněji, ale stále jsou svým vzhledem androgynní. Dominantní muž bývá většinou štíhlý, vyšší, muskulární postavy a je agresivnější ve svém jednání. Jeho protikladem bývá submisivní postava muže, který je zženštilější svým jednáním i vzhledem.¹⁶¹

Ukázky

Zcela podmaněn Mugjoldem (Wandžön Mugjõlhage sarodžaphida) - Příběh obsahuje specifické prvky BL žánru; děj se soustředí na romantický vztah hlavních protagonistů, jsou zde

*zobrazeny sexuální scény a su a kong role jsou pevně rozděleny. Všechny hlavní postavy jsou gayové a jejich okolí si to uvědomuje a přijímá je.*¹⁶²

---

¹⁵⁹ Jedinec nese značné fyzické i duševní vlastnosti a rysy mužské i ženské osobnosti.

¹⁶⁰ Ibid, str. 84.

¹⁶¹ An, Sõndžu. *Ingi namsõng tänsügürubüi pchänpchik hjõnsange tähan jõngu – G.o.dwa Sinhwarül chungsimüro*. Sõul: univerzita Jõnse, 2003. Str. 29.

¹⁶² Kim, Čongün, op. cit., str. 33.

Mnohem jednoznačnější znázornění rolí lze pozorovat v manhwe *Čchönil jahwa* (Tisíc a jedna noc) a *Čöldžöng* (Vrchol), kde jsou postavy *su* vykresleny s nápaditými ženskými prvky.

V oblasti médií se pro reálné ztvárnění těchto stereotypů a požadavků na homosexuální postavy mužů dají použít současné korejské celebrity, ať už herci či zpěváci, a to díky fenoménu známým pod označením *kkonminam* termín pro nové pojetí maskulinity, která se stala význačnou v oblasti současné populární kultury.¹⁶³ Slovo vzniklo spojením slov pro květinu (*kkot*) a krásného muže (*minam*), čímž vzniká spojení „muž krásný jako květ“. Pojem se vztahuje k dobře vypadajícím mužům, jejichž vzhled vykazuje „ženské“ prvky. Současný požadavek na zidealizovanou mužskou krásu v médiích je odlišný od předešlého, kdy byl vyžadován drsný a mužný vzhled. Ideál nyní obsahuje prvky krásy a jemné maskulinity a dává větší důraz na módní styl až do takové míry, že objekty působí zženštile. Sin Čijöng¹⁶⁴ tento jev přirovnává k západnímu konceptu metrosexuality. Koncepce *kkonminam*, vyznačující se jemností a zároveň sexualizovaným vzhledem, se od 90. let stala běžnou součástí konzumní kultury v jižní Koreji. Koncept není přesně omezen věkem, ale týká se v podstatě mladých celebrit do třiceti let.¹⁶⁵

¹⁶³ Sin, Čijöng. *Male Homosexuality in The King and the Clown: Hybrid Construction and Contested Meanings*. *Journal of Korean Studies* 18, 2013. Str. 90.

¹⁶⁴ Ibid.

¹⁶⁵ Ibid, str. 98.

4.5 Postoj žen k homosexualitě a dopad na homosexuální komunitu

Z předešlých kapitol pojednávajících o většinové společnosti a jejím postoji k homosexualitě bylo patrné, že převládal negativní postoj způsobený konzervativní povahou konfuciánské doktríny. Jako další utvářející faktory se jeví vliv křesťanství a důležitost rodiny, zejména lpění na pokračování rodu. Je to především starší konzervativní generace bojující o to, aby mládeži byly odepřeny informace o homosexuálech – viz školství a odstranění informací o sexuálních menšinách ze školních osnov. Mnoho Korejců existenci homosexuálů přehlíží a mnoho lidí má zřídka šanci je skutečně poznat. Medializovaný obraz homosexuálů hraje významnou roli při vytřibování reprezentace gayů v očích heterosexuálů.¹⁶⁶ Pro získávání zkušeností a poznatků se více než škola a rodina staly důležitým zprostředkovatelem média a internet. Mládež, která čte povídky s homosexuální tematikou, získává nepřímou zkušenost na základě přečtených příběhů a jimi si vytváří povědomí a názor.¹⁶⁷ Stejný efekt má mediální obraz a komiksy, které homosexuálům přisuzují určitou vizuální podobu.

Současný mediální obraz homosexuálů má mnohá pozitiva, ale i nevýhody. Na základě dostupných studií bylo prokázáno, že dívky a ženy, které jsou součástí kultury fan fikcí (a tudíž benevolentní k jakémukoliv homosexuálnímu obsahu) jsou i v reálném světě otevřenější k homosexualitě. Pak Sudžin¹⁶⁸ poznamenává, že dívky, které mají zkušenosti se čtením fan fikcí, inklinují k pozitivnímu přijetí lidí s homosexuální orientací nežli lidé, kteří se s homosexuální kulturou nesetkali.¹⁶⁹

Pro tuto menšinu je ale například nevyhovující reprezentace vzhledu gayů v médiích. Mediální podoba je výhodná v tom, že i ženy méně tolerantní

---

¹⁶⁶ Kwŏn, Čongmin, op. cit., str. 149.

¹⁶⁷ Čo, Anna, op. cit., str. 2.

¹⁶⁸ Pak, Sudžin, op. cit.

¹⁶⁹ Pak, Sudžin, op. cit., str. 69.

k homosexuálům jsou ochotny akceptovat prvek homosexuality na základě vzhledu postavy představující gaye. V seriálech a filmech jsou všechny postavy zasazeny do konceptu *kkonminam*, z toho pak plyne předsudek, že všichni gayové jsou mladí, krásní a mají vytříbený módní vkus.¹⁷⁰ Homosexuálové se obávají, že toto image vytvořené pohlednými herci, kteří svou visáží připomínají hlavní protagonisty v yaoi komiksech, vytvářejí předsudky o skutečných gay mužích. Dle Kwön Čongmin se tak stávají oběťmi „symbolického násilí.“¹⁷¹ Můžeme předpokládat, že s pozitivnějším přístupem k homosexualitě mohou být za několik let vyřešeny sociální i právní otázky sexuálních menšin. Co je ale dost často mediálnímu obrazu a konzumaci této verzi homosexuality vytýkáno, je fakt, že homosexualita slouží jen jako předmět příběhů a mužské tělo je jen prostředek sloužící finálně k satisfakci žen. Ženy využívají materiálů bez jakéhokoliv povědomí o lidských právech homosexuálů a jejich sociálním postavení.¹⁷² Jinými slovy, chybí zde skutečný zájem o sexuální menšinu. Např. Kim Čo Kwangsu, gay režisér, který si uvědomuje existenci a důležitost těchto žen v marketingu filmového průmyslu, se toho na jedné straně obává, ale doufá, že filmy budou přijaty i po stránce umělecké a bude předáno jejich hlavní poselství nežli pouhý zamilovaný příběh.¹⁷³ Mezi lidmi, kteří usilují o to, aby seznámili společnost se situací LGBT menšin, je již známo, že především ženy vyhledávají homosexuální tematiku pouze jako formu zábavy a ignorují skutečnost. To lze například vyzorovat v korejském webtoon, kde již v úvodu k první epizodě příběhu *Ůsø osejo, 305hoe!* (Vítejte v bytě číslo 305!), autor a ilustrátor Wan¹⁷⁴ důrazně upozorňuje své čtenáře, respektive čtenářky, na účel a žánr, aby se vyhnul případným nedorozuměním. Svým prohlášením dává najevo, že se v jeho produkci nejedná o romantický vztah

---

¹⁷⁰ Tuto skutečnost například zachycuje dokumentární film *Čongnoŭi kidžök*, poskytující náhled do života několika korejských homosexuálů.

¹⁷¹ Kwön, Čongmin, op. cit., str. 10, 172. Autorka naznačuje, že v očích těchto žen je o nich smýšleno jako o mladých, pohledných a bohatých mužích s vytříbeným smyslem pro módu, což samosebou vyčleňuje skutečné homosexuály, kteří do předpokládaného rámce nezapadají.

¹⁷² Čchö, Sönjõng, op. cit., str. 24.

¹⁷³ Ibid, str. 23.

¹⁷⁴ Autoři webtoonů vystupují na internetu pod tvz. nicknamy – přezdívkami.

mezi muži, tudíž BL, ale o snahu odstranit předsudky a přivést do popředí problémy zmíněných menšin. Veškeré kapitoly humornou formou zprostředkovávají čtenářům pohled na reálné překážky, např. přehlížení práv sexuálních menšin, homofobii, proces a přijetí vlastní sexuální orientace atd. Konkrétně postava Päk Čangmi, která je velkou fanynkou homoerotických příběhů, je ztvárněním pokryteckých dívek, které aktivně a horlivě vyhledávají a přijímají materiály s BL tematikou, ale v podstatě mají averzi vůči skutečným homosexuálům.¹⁷⁵ Tato kapitola kritizuje postoj dívek jako Päk Čangmi, líčí, že BL manhwy jsou sice oblíbenými a zábavnými produkty pro dívky, avšak nepomáhají jim pochopit skutečné obtíže gayů. Homosexuální příběhy jsou zromantizované a tím tak akceptovatelné v heteronormativní společnosti, kde jsou viděny jen jako alternativa heterosexuálních příběhů.¹⁷⁶ Některé teorie v tom vidí jen nechut' a odmítnutí ženské role, kterou přiděluje patriarchální systém. Odmítavý postoj se vztahuje i na tradiční heterosexuální vztah mezi mužem a ženou a dochází k binárnímu systému pohlaví, kdy muž v příběhu je zobrazován na bázi ženské role.¹⁷⁷ Skutečnost posiluje prvek rozdělení rolí na *kong* a *su*, které se ve své podstatě dají přiřadit k postavě muže a ženy. Rju Činhüi¹⁷⁸ poukazuje na tyto nápadné vlastnosti – vlastnosti, které tradičně náleží muži a ženě – fungují tak, aby zmenšily averzi a odpor k homosexualitě.¹⁷⁹ Kritika se dotýká i příběhů, kdy homosexualita je mnohdy použita pouze jako prvek dramatické a zakázané lásky.

---

¹⁷⁵ Kim, Čongün, op. cit., str. 38-39.

¹⁷⁶ Pak, Sudžin. *Čchöngsonjönüi pchänpchik munhwawa tongsöngäe tähan tchädo jöngu: Jödža čunghaksängdürül čungsimüro*. Ihwa jödža tähakkjo tähagwön, 2004.

¹⁷⁷ Čchö, Sönjöng, op. cit., str. 33.

¹⁷⁸ Rju, Činhüi. *Pchänpchik: Tongsöng(söng)ä sösaüi jösöng kongan*. Söul: Jösöng munhak jöngu, 2008.

¹⁷⁹ Ibid, str. 175-176.

4.6 Motivace: Shrnutí

V předchozích kapitolách již bylo uvedeno několik důvodů, proč se ženy stávají součástí mediální homosexuální kultury. Pro přehlednost poskytnu krátké shrnutí nejčastějších odůvodnění, a to především s ohledem na korejské ženy.

Pro ženu je hnacím faktorem pocit vnitřního vzrušení. Spousta lidí zabývajících se podobnými otázkami přirovnává veškerý homoerotický materiál k pornu pro ženy. Mužské porno je zpravidla zaměřené hlavně na muže a spousta žen v jeho obsahu nenachází žádné uspokojení. V homosexuální tvorbě je objektem pouze a jedině mužské tělo. An Ůnsön¹⁸⁰ porovnává mužské porno a ženskou yaoi mangu a zdůrazňuje, že pro ženy jsou v první řadě důležité emoce. Ať už je příběh jakkoliv násilný, v jeho středu je vždy „láska.“ Stejně jako muži pocítují silnou sexuální averzi vůči homosexuálním komiksům a podobnému materiálu, stejně tak se žena pravděpodobně cítí nepříjemně při sledování porna pro muže. Žena má nutkání vcítit se do druhé ženy, což může být svazující. V homosexuální tvorbě však může přijmout emoce obou mužů a vybrat si, zda bude v roli dominantní nebo submisivní.¹⁸¹ Pro mnohé ženy je výhodou i fakt, že tvorba jim poskytuje bezpečný způsob, jak se fyzicky „distancovat“ od vlastního těla¹⁸² a prozkoumat různá tabu. Yaoi často nabízí sexuální fantazie, které posouvají limity sociální slušnosti – znásilnění, fetiš, BDSM¹⁸³ praktiky.¹⁸⁴ „Když čtu yaoi, uvědomuji si, že i takhle si můžou milenci užít sex. Jistě, objevuje se tu spousta bizarních scén, ale necítím, že by to bylo ponižující nebo urážlivé.“ Těmito slovy komentuje yaoi komiksy jedna z

---

¹⁸⁰ An, Ůnsön. *Kungnä tongsöngä manhwaë tähan hjönhwang jöngu: B.L (Boys Love) manhwarül čungsimüro*. Kwangdžu: Čosön tähakkjo, manhwa äanimeisjön jöngu, 2011.

¹⁸¹ Ibid., str. 91.

¹⁸² Čchö, Sönjöng. *Kchüö jönghwa tcheksütchüwa jösöng sujongdža: Jönghwa (Hühöhadži anha)rül čungsimüro*. Söul: Korjö tähakkjo tähagwön, diplomová práce, 2009. Str. 66.

¹⁸³ Z angličtiny BDSM (Bondage, Domination, Sadism, Masochism). Pojem označuje různé sexuální praktiky.

¹⁸⁴ Tan, B. K. *Unauthorized Romances: Female Fans and Weiss Kreuz Internet Yaoi Fanfiction*. National University of Singapore, 2008. Str. 85.

korejských žen, která cítí, že ženy jsou neustále vystaveny stresu z hlediska partnerských vztahů, otázce svatby a každodennímu životu, ale i kvůli sexu s partnerem.¹⁸⁵

Výhodou je sexuální svoboda, kterou zmíněná tvorba nabízí. Homosexuální obsah předkládá alternativu v patriarchální kultuře, která sexualitu ženy omezuje pouze na biologickou funkci rozmnožování.¹⁸⁶ Ve společnostech, kde mají muži sexuální svobodu, cross-genderová identifikace s mladými muži nabízí čtenářkám a divačkám možnost fantazírovat o lásce a sexuální svobodě, aniž by byly v rámci konfuciánských představ považovány za promiskuitní.¹⁸⁷ Ženy se touto formou mohou odpoutat od cyklu heterosexuálních příběhů, které se točí kolem lásky, svatby, těhotenství a pasivních hrdinek, které se obávají ztráty panenství, jak zmiňuje Kwŏn Čöngmin.¹⁸⁸ Jinými slovy, ženy si vybírají svobodu, kde jsou oproštěny od „hrozby“ těhotenství a rození dětí a mužskou romancí se vzpírají nátlaku heterosexuálně zaměřené společnosti.¹⁸⁹ Homosexuální tvorba nabízí nový rozměr příběhů, které jsou pro mnohé čtenářky osvěžující, a téma zakázané lásky přidává na efektivní dramatičnosti.

Jedním z nejdůležitějších faktorů je utopická rovnocennost mezi partnery ve vztahu. V patriarchální společnosti jsou ženy unavené z tradičního zobrazování žen a klišé s nimi spojovanými. Odmítají přijmout tradičně definovanou ženskost a přičítá se jim, že žena je v příbězích pouze podřízena muži. Dle Čchö Sönjöng je tato nechuť je spojená s odmítáním tradičně romantických příběhů a homosexuální texty volí jako variantu romantických příběhů.¹⁹⁰

---

¹⁸⁵ An, Ŭnsön, op. cit., str. 11.

¹⁸⁶ Sin, Čijöng. *Male Homosexuality in The King and the Clown: Hybrid Construction and Contested Meanings*, op. cit., str. 100.

¹⁸⁷ Ibid.

¹⁸⁸ Kwŏn, Čöngmin, op. cit., str. 34.

Význam a tradiční důležitost panenství korejských žen přibližuje například Ju, Hwadžöng v *Living Cohabitation in Contemporary Korea: The Experiences of Lesbians, Gays and Heterosexuals*. England: University of York, 2015. Str. 17.

¹⁸⁹ Čchö, Sönjöng, op. cit. str. 78-79.

¹⁹⁰ Čchö, Sönjöng, op.cit., str. 11.

Dalším důvodem je vizuální požitok. Ten lze aplikovat na ilustrované postavy v komiksech a animacích, ale i na reálné celebrity, které jsou hlavními postavami ve většině korejských fan fikcí. Dobře vypadající muži jsou objektem touhy. Homosexuální postavy jsou akceptovatelné, pokud vypadají dobře.¹⁹¹ Je zde jistý stupeň rozkoše tzv. voyeurismu¹⁹² při sledování nejen jednoho, ale dvou pohledných mužů, kteří spolu mají styk. Ženy jsou vlastně vysvobozeny z postavení, v němž jsou jednostranně znesvěceny, a získávají perspektivu narušitele, toho, který se dívá.¹⁹³

Je důležité zdůraznit, že se jedná o pouhé stručné shrnutí pravděpodobných a často opakovaných důvodů toho, proč se ženy uchylují ke čtení komiksů a povídek s homosexuálním obsahem či ke sledování filmů a seriálů tohoto druhu. Podkapitolu příkládám z důvodu, abych poskytla alespoň představu, proč tato subkultura vůbec vznikla a nadále získává své příznivce. Konkrétně v Koreji se jedná o novější téma, které se stalo předmětem zkoumání teprve až po roce 2000. Jedná se o velmi zajímavý výzkum v oblasti ženské sexuality, ale pro mnohem hlubší porozumění by bylo potřeba vytvořit podrobnější zpracování problému, ať už na základě existujících diskursů vytvořených korejskými vědci či provést vlastní výzkum formou dotazníku. Ke studiu je potřeba i zohlednění západních studií, stejně tak zaměření se na původce kultury homosexuálních komiksů – tedy Japonsko. Tento stručný výklad, který jsem doposud poskytla, mi však připadá dostačující pro pochopení oblíbenosti mužské homosexuality v médiích. V následujících kapitolách se budu zabývat konkrétními filmy a seriály, které by, bez již vysvětlených jevů, pravděpodobně nebyly přijatelné.

---

¹⁹¹ Ženám nevádí sledovat homosexuály, pokud jsou „pohlední“, nežli „staří“ a „oškliví“. Viz Kim, Čöngsön. *SBS čumal tŭrama Insängŭn arŭmdawöe tähan sujongdža hädok jöngu*. SBS munhwa čädan: Midiö kjöngdžewa munhwa, 2012. Str. 103.

V případě již zmiňovaného filmu *Rodŭ mubi*, ženám, které jsou fanynkami homosexuální romance, vadilo, že ve filmu chyběli „mladí, krásní chlapci“, mezi které by šlo rozdělit role *kong* a *su* – tedy role, které znají z komiksů. Viz Kim, Čöngsön, op. cit., str. 103.

¹⁹² Kwön, Čöngmin, op.cit., str. 48.

¹⁹³ Tan, B. K, op. cit., str. 84.

5. Filmy a seriály

Homosexualita byla velice citlivým a kontroverzním tématem jak pro filmy, tak především pro seriály. Natočit seriál bylo mnohem riskantnější, protože žádná ze státních nebo celonárodních televizí by jej pravděpodobně nevysílala, a pokud ano, neobešlo by se to bez komplikací a sporů s veřejností. Filmy jsou poněkud volnější a po uvolnění cenzury v roce 1997 se režisérům naskytl šance vyzkoušet nová a odvážnější témata pohrávající si se sexualitou. Kim Čöngsön a Min Jöng odůvodňují příval filmů s homosexuální tematikou slovy: „Po roce 2007 se korejský filmový průmysl potýkal s vážnou krizí. Filmoví producenti se snažili najít více provokující témata pro své filmy.¹⁹⁴ Téma homosexuality splnilo jejich požadavky, protože v sobě sčítá sexualitu a sociální tabu.“¹⁹⁵ To ale neplatí pro seriály, ve kterých je častý motiv falešné homosexuality, nebo zde vystupuje postava homosexuála ve vedlejší roli, což poněkud zmírňuje negativní reakce občanů.

Ke konci roku 2005 měl premiéru již zmiňovaný film *Wangüi namdža*, který do kin přivedl více než 10 milionů diváků.¹⁹⁶ Komerční úspěch filmu otevřel oči mediálnímu průmyslu, který si uvědomil, jak důležitou roli hrají ženy, které jsou fanynkami homoerotických příběhů. Fenoménu žen konzumujících homosexuální mediální obsah si lze povšimnout v mnoha oblastech – komiksy, magazíny, romány, hudební průmysl a filmy.¹⁹⁷ Mnoho expertů propojuje existenci fanynek homosexuální kultury s úspěchem v oblasti médií. Teoretici také vnímají, jak důležitý je vzhled herců vystupujících v těchto filmech, herci s atraktivními těly a vzhledem dopomohli k vysoké sledovanosti homosexuálních filmů a vytvořili specifický pohled na „homosexualitu“.¹⁹⁸ Korejské ženy, které zbožňují

---

¹⁹⁴ Kim, Čöngsön, Min Jöng, op. cit., str. 92.

¹⁹⁵ Kim, Čöngsön, Min Jöng, op. cit. str. 92.

¹⁹⁶ Kim, Hjóžin. *Tonginnjõ(同人女)üi palgjöngwa čähjön - Hanguk sundžöng manhwaüi sarjerül čungsimüro*. Asia munhwa jöngu, 2013. Str. 45.

¹⁹⁷ Čchö, Sönjöng, op. cit., str. 10.

¹⁹⁸ Kim, Čöngsön, Min Jöng. *Tongsöngäe tähan hanguk jöngghwaüi sigakčök pchüreim. (Wangüi namdža), (Ssanghwadžöm), (Sjöjanggaldong jangghwačadžöm äntchikchü)rül čungsimüro*. Söul: univerzita Kórjo, 2012. Str. 5.

krásné homosexuální chlapce, už dokonce mají název – *tonginnjō* (同人女)¹⁹⁹

V médiích tak, co se týče našeho tématu, dochází k rozporu mezi filmy, které Kang Sowŏn²⁰⁰ dělí do dvou kategorií. Na jedné straně stojí populární filmy, které splňují tužby žen prahnoucích po homosexuálním kontextu, romantickém příběhu a atraktivních hercích spadajících do rámce charakterů z BL komiksů a fan fikcí. V těchto filmech se nepřímou vyskytuje prvek homosexuality, ale není hlavním tématem. Komerční filmy se zaměřují především na zisk a vychází vstříc požadavkům většinové společnosti, tím dochází k jistému omezení homosexuálního obsahu. Druhá kategorie filmů pochází z nezávislé tvorby a soustředí se především o zprostředkování a zvýraznění sociálních a politických problémů této menšiny.

V následujících kapitolách se pokusím o porovnání filmové produkce: komerčních filmů a nezávislé tvorby. Bude následovat stručný popis, jakým způsobem byl zahrnut motiv homosexuality a stereotypy s nimi spojené.

---

¹⁹⁹ Čchŏ, Sŏnjŏng, op. cit., str. 31. V Japonsku je používán pojem *fudžoši* (腐女子).

²⁰⁰ Kang, Sowŏn. *Kchŏ romänsŭ: Hanguk tongnip tanpchjŏn jŏnghwae natchanan tongsŏngä čähjŏne kwanhan esei*. Hanguk tongnip jŏnghwa hjöbhö, 2004.

5.1 Komerční filmy

V čele snímků stojí průlomový film *Wangüi namdža*. Kim Pil Ho a Colin Singer²⁰¹, kteří ve svém článku rozdělují filmy do třech období, jej řadí jako mezník průlomových filmů. *Wangüi namdža* otevřel dveře do filmové scény pro ostatní filmy s homosexuální tematikou. I Hjöngsuk jej označuje za film s „krásným mužem“, který se jako první úspěšně umístil na předních příčkách v domácím prodeji lístků.²⁰² Tento úspěch následovaly *Ssanghwadžom a Äntchikchü*, které jsou stejně tak vyzdvihovány pro obsazení „pohledných“ herců. Všechny filmy jsou srovnávány, protože patří mezi jedny z nejúspěšnějších korejských filmů vůbec a jejich společným rysem je, že obsahují prvek homosexuální lásky. Oproti svým předchůdcům v sobě nezahrnují sociopolitické prostředí, ale divákům prezentují homosexualitu jako novou, dramatickou formu lásky.²⁰³ Takzvané homosexuální filmy s obsazením mladých herců přitáhly do kin především ženy, pro které je homosexualita vykreslena jako nerealistická, fantastická romance, stravitelná pro širokou veřejnost. Nicméně se filmy od homosexuální komunity přílišné chvály nedočkaly. Gayům nepřipadá, že by pro ně tyto filmy byly nějak prospěšné, ba naopak cítí, že se vyobrazením postav širokému publiku vzdalují.²⁰⁴ Pro vytvoření obrazu homosexuality, který by mohl být přijatelný pro heterosexuální diváky, byly úmyslně vypuštěny prvky, které by mohly u diváků vzbudit pocit neklidu a odmítnutí.²⁰⁵

---

²⁰¹ Kim, Pil Ho; Singer, Colin. *Three Periods of Korean Queer Cinema: Invisible, Camouflage and Blockbuster*. Acta Koreana 14:1, 2011.

²⁰² Kim, Čöngsön, Min Jöng, op. cit., str. 99.

²⁰³ Ibid.

²⁰⁴ Kim, Čöngsön, Min Jöng, op. cit., str. 110.

²⁰⁵ Ibid, str. 92-3. Např. socio-politické otázky týkající se menšin, sexuální scény.

Wangüi namdža (Králuv muž, King and the Clown, 2005)

Film byl v kinech promítán 112 dní a za tu dobu bylo prodáno 12 milionů lístků.²⁰⁶ *Wangüi namdža* se stal národním fenoménem a překvapil nejen filmový průmysl a kritiky, ale i tvůrce samotné. Děj filmu se

odehrává na počátku 16. století v království Čosön, středem děje je dvojice potulných herců a akrobatů, kteří společně s kočovnou společností vystupují v různých částech země a předvádějí svá komická a akrobatická čísla.²⁰⁷ Film se stal předmětem mnoha teorií a diskuzí, zda jej vůbec řadit mezi LGBT filmy. Film vznikl na motivy divadelní hry *I* (爾)²⁰⁸ z roku 2000. Divadelní hra explicitně zobrazuje homosexuální vztah mezi králem a hercem Konggilem a také boj o moc mezi Konggilem a královou oblíbenou konkubínou Noksu.²⁰⁹ Mezi hrou a filmem je pár rozdílů: kromě explicitnosti homosexuálního vztahu, klade hra důraz na milostný trojúhelník mezi konkubínou, králem a Konggilem, kdežto ve filmu je v milostném trojúhelníku místo konkubíny Noksu použit herec Čangsäng, který je přítomen i v původní předloze. Nicméně milostný vztah mezi mužskými

---

²⁰⁶ Sin, Wönsön. *Jöngghwa Wangüi namdžaüi hünghäng kchodü ikki*. Hanmindžök munhwa hakhö: Hanmindžök munhwa jöngu, vol.18, 2006. Str. 257.

²⁰⁷ Sin, Čijöng. *Male Homosexuality in The King and the Clown: Hybrid Construction and Contested Meanings*. Journal of Korean Studies 18, 2013. Str. 93.

²⁰⁸ Slovo I, používané v království Čosön, pochází z čínského znaku 爾. Král jej používal jako honorifikační oslovení dvořanů. V divadelní hře král oslovuje Konggila právě tímto způsobem. Viz <http://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=118263>
Překládá se jako osobní zájmeno ty. Viz Pak, Jönggju. *Han kwönüro ingnün Čosön wangčo sillok*. Söul: Ungdžin ThinkBig Co., Ltd, 2017.

²⁰⁹ Sin, Čijöng, op. cit., str. 94.

postavami není ve filmu zřetelný. Režisér svou adaptací usiloval o mnohem širší publikum, tudíž vynechal veškeré homosexuální scény nebo je jen nepřímo naznačil.²¹⁰ Sin Wönsön²¹¹ se domnívá, že kdyby film byl natočen přesně podle divadelní předlohy, nestal by se natolik úspěšným. Sin Čijöng²¹², která poskytla podrobnou analýzu filmu, poukazuje na název filmu *Wangüi namdža*, který naznačuje homoerotický podtext filmu. Kromě toho už název filmu upozorňuje na milostný trojúhelník, kdy slovo „král“ označuje jak krále Jönsana, tak i herce Čangsänga, který v představeních ztvárňuje postavu krále. *Králův muž* bezpodmínečně odkazuje na Konggila, který je romanticky zapleten s oběma *králi*.²¹³ Sin Wönsön vnímá absenci kontaktu mezi mužskými postavami jako výhodu, která umožnila filmu stát se populárním. Díky nedostatku viditelnosti homosexuality a nejednoznačnosti vztahů mezi

mužskými postavami nechává film prostor publiku pro různé interpretace a má tak možnost oslovit i širší publikum, aniž by se potýkal s homofobií. Mezi králem a Konggilem sice dojde k polibku, zato

vztah Konggila a Čangsänga je nepřímo naznačen a v homosociální kultuře může být chápan jen jako pouhá bratrská láska nebo hluboké přátelství.²¹⁴ Další interpretace, které se snaží vysvětlit úspěch filmu, poukazují na očividnost již zmíněného fenoménu *kkonminam*.²¹⁵ V tomto kontextu se doposud vcelku neznámý, mladý herec I Čunki stal paradigmatem

²¹⁰ Sin, Wönsön, op. cit., str. 259-260.

²¹¹ Sin, Wönsön, op. cit.

²¹² Sin, Čijöng, op. cit.

²¹³ Sin, Čijöng, op. cit. str. 93.

²¹⁴ Ibid, str. 94.

²¹⁵ Viz Kim, Čöngsön, Min Jöng; Sin, Čijöng, nebo také I Hjöngsuk. *Politics of Visual Pleasure in Homosexual Films: On Brokeback Mountain, Antique, and Ssanghwajööm*. Munhakkwa jöngsanghakhö. 2009. Str 431-3.

kkonminam, kdy je Konggil prezentován jako muž zženštilého vzhledu a nejednoznačné maskulinity, kterou mnohé ženy znají z populárních komiksů. Místní gay kritici odsuzují nesprávné spojování homosexuality s mediálně prezentovanou homosexualitou, kterou herec ztvárnil v rámci postavy Konggila.²¹⁶ Kulturní šíření fenoménu *kkonminam* v médiích souvisí se vzrůstem kontrasexuálních žen ve společnosti, které odporují tradičním hodnotám tím, že jsou aktivní a nezávislé²¹⁷ a navíc finančně schopné a ochotné investovat peníze do produktů, které jim přináší vizuální a psychický požitek. Mediální trh se zaměřuje především na tyto mladé ženy, které už nechtějí být předmětem touhy, ale těmi, kdo touží. Pro mediální úspěch se osvědčily dva hlavní kódy – něžný vzhled a vypracované tělo. V mediálním světě se tímto filmem a touto postavou zhmotnil ideál muže, jehož charakteristikou jsou jemné rysy v obličejí a muskulární postava. Prototyp je až do současnosti v médiích vyhledáván a vyžadován.

Ssanghwadžom (Muslimský obchod, Frozen flower, 2008)

Jen o dva roky později měl premiéru další historický film *Ssanghwadžom*²¹⁸ (Muslimský obchod, Frozen flower, 2008), který byl mnohem odvážnější v prezentaci homosexuality na filmovém plátně. Zatímco I Čunki přilákal pozornost pouhým vzhledem, režisér *Ssanghwadžom* použil kód nahých těl, kdy ve filmu poskytuje erotické heterosexuální ale i homosexuální scény za pomoci obsazení slavných mužských herců, kteří slouží jako předmět vizuální rozkoše pro ženské publikum.

---

²¹⁶ Sin, Čijöng, op. cit. str. 99.

²¹⁷ Sin, Čijöng, op. cit. str. 99.

²¹⁸ Název filmu *Ssanghwadžom*, v překladu Muslimský obchod, odkazuje na jednu z písní Korja, čangga (dlouhé písně), kterou král zpívá ve filmu. Píseň pojednává o nemravnosti. Viz I, Kibäk. *A New History of Korea*. Harvard University Press, 1984. Str. 168.

Námět filmu *Ssanghwadžŏm* byl inspirován historickými fakty z období panování krále pozdního Korja Kongmina (1330–1374).²¹⁹

Historické dílo *Korjŏsa čŏrjo* obsahuje několik záznamů týkajících se homosexuálních praktik krále Kongmina.²²⁰

Záznamy prozrazují, že král, inspirováný mongolskými zvyky,

založil jednotku strážců zvanou *čadžeu* (Mladí strážci, 子弟衛). Z *Korjŏsa čŏrjo* pochází i spekulace, že se král společně s těmito muži oddával různým sexuálním praktikám, jejichž součástí byly i homosexuální praktiky.²²¹ Již bylo zmíněno, že po roce 2007 se filmoví tvůrci zhostili tématu homosexuality, která v sobě skýtala sexualitu zkombinovanou s dramatickými prvky. Mezi korejskými filmy je velmi snadné najít příběhy o aférách, nemorálních vztazích a erotice. I přes konzervativní povahu společnosti se ujaly filmy zobrazující nahotu a sexuální scény. Zde dochází k rozporu, kdy je diskutabilní, do jaké míry je společnost ochotná přijmout filmy s homosexuální tematikou, pokud se v nich objevují explicitní erotické scény. Po neúspěchu *Rodŭ mubi* (2002), který v mnoha scénách zobrazuje sex a nahotu dvou mužů, se dalo spekulovat, že diváci jsou ochotni přijmout homosexualitu pouze, pokud je láska zobrazena v duševní rovině a mezi partnery dochází k pouhému polibku. To ovšem neplatí pro filmy vydané po

²¹⁹ Král Kongmin vládl v letech 1351-1374. Byl oženěn s mongolskou princeznou Noguk, se kterou dle zvěstí neměl vlastního potomka.

²²⁰ Kang, Mundžong. *Čŏntchongsidä 同性愛(tongsŏngä) jŏngu*. Jŏngdžu: Őmun hakhŏ, vol.30, 2015. Str. 11.

²²¹ Ibid, str. 11.

Viz také Rutt, Richard: *The Flower Boys of Silla*, in: *Transactions of the Korean Branch of the Royal Asiatic Society*. Vol 38, 1961. Str 57.

úspěchu *Wangüi namdža*, ve kterých se objevují explicitní líbací scény nebo sex. Co se týče *Ssanghwadžömu*, záběry nabízejí detailní pohled na různé části mužského těla, kdy tyto scény jsou určeny ženskému publiku.²²² Režisér filmu se nechal slyšet, že jeho cílem nebylo natočit film o homosexualitě²²³, ale přiznal, že explicitní milostná scéna mezi muži je úmyslně cílená na ženy.²²⁴ Dle příběhu filmu je zřejmé, že prvek homosexuality a obsazení hereckých hvězd je spíše marketingový tah. Na začátku nabízí film pohled na tajný milostný vztah mezi králem a velitelem královské gardy. Král Korja nemá žádného potomka, kterého by mohl dosadit na trůn, a čínská dynastie Jüan se chystá dosadit někoho ze svých řad. Král ví, že není schopný mít s královnou sex a poprosí tedy svého milence Hongnima, aby se jeho úlohy zhostil a pomohl mu zplodit následníka trůnu. Zde dochází k momentu, kdy se Hongnim zamiluje do královny a začíná být znechucen králem. Příběh se tak točí kolem zrady a milostného trojúhelníku, čímž je na hranici homosexuality a bisexuality. Historický film o tragické a nešťastné lásce dvou mužů dle statistik KOFIC²²⁵ přilákal do kin přes 3,7 milionů diváků a není překvapením, že mezi diváky byly především ženy.

Söjanggalong janggwadžadžöm äntchikchü (Antická cukrárna západního stylu, Antique, 2008)

Jde o poslední z našeho výběru úspěšných filmů. Na promítání filmu se prodalo přes milion lístků²²⁶ a byl pozitivně přijat ženským publikem. Stejně jako v předchozích snímcích, se i zde setkáváme s androgynní postavou homosexuála, ale homosexualita je v tomto snímku pouze zábavním prvkem. Režisér filmu, který se dříve podílel na natáčení *Jögogödam tubönččä ijagi* (Duchařské historky ze střední dívčí školy: Příběh druhý, 1999), odmítl spojitost filmu s LGBT tematikou. Komédie s prvky mystérie,

---

²²² Kwön, Čöngmin, op. cit., str. 164. (I Hjöngsuk, 2009).

²²³ Tsang, Szewan. *Unfamiliar time and space: the actualization of sexual identity in Korea*. The University of Hong Kong, 2009. Str. 31.

²²⁴ Kwön, Čöngmin, op. cit., str. 168. (I Hjöngsuk, 2009).

²²⁵ <http://www.kobis.or.kr/>

²²⁶ http://www.cine21.com/movie/info/?movie_id=24011

zasazená do korejského prostředí, vznikla na motivy japonské mangy, která byla oblíbená i v Koreji. Hlavní postava Činhjök (Ču Čihun) se rozhodne si otevřít si cukrárnu, a to i přes svůj odpor k dortům a v naději, že přiláká spousty žen. Zaměstná další tři muže. Mezi nimi je postava Sönu, který je gay, a přestože má přítele ve Francii, netají se svými sympatiemi k Činhjökovi. Hlavní linie filmu se soustředí na protagonistu, který se snaží

objevit příčinu svého odporu k dortům a pokouší se rozlousknout temné tajemství ze své minulosti, kdy byl unesen neznámým pachatelem. Pokud film porovnáme s oblíbenými homoerotickými komiksy, uvidíme, že filmová produkce se zde zaměřila na obsazení pohledných herců – *kkonminam*, což je první krok k úspěchu, jak přilákat ženské publikum. V době, kdy byly lístky v předprodeji, si je zarezervovalo 86% žen.²²⁷ Další,

čeho si také lze všimnout je fakt, že i přestože film není zaměřený na homosexualitu, je zde věnován prostor Sönuovi a jeho příteli, jeho snahám zapůsobit na svého nevraživého šéfa, ale dokonce se zde objevují i vtipné náznaky homosociality mezi čtyřmi pracovníky, které dokážou pochopit *tonginnjō*. Zástupkyně filmové společnosti I Judžin dokonce prohlásila: „Zaměřili jsme se na mladé dívky ve věkové kategorii 10-20 let, které mají menší odpor k homosexualitě. Pokud je homosexualita prezentována v zábavné a odlehčené formě, nikoliv v seriózním a vážném duchu, vyvolá u

²²⁷ Kwōn, Čöngmin, op. cit., str. 162.

fanoušků sympatie.“²²⁸ Chybí zde politicko-sociální prostředí a film se nijak nesnaží předat poselství týkající se sexuálních menšin.

5.2 Filmy z nezávislé produkce

Výše uvedené komerční filmy jsou sice spojovány s homosexualitou a někteří teoretici je řadí mezi LGBT filmy, ovšem ani jeden z nich se nezaměřuje na konkrétní sociální ani politické otázky v souvislosti s homosexuální menšinou žijící v současné jižní Koreji. Komerční filmy jsou ukázkou, jak mediální trh prodává homosexualitu ženám, které jsou otevřené mužské homosexualitě díky oblibě komiksů a fan fikcí. Na druhé straně těchto mediálně proslulých filmů stojí řada méně úspěšných filmů, které pocházejí z nezávislé filmové produkce a jsou točeny z perspektivy LGBT komunity. Všechny tyto filmy mají společný základ – jsou nízkorozpočtové, do rolí jsou převážně obsazováni neznámí herci²²⁹, protože slavní herci raději role odmítají, a děj filmu se soustředí na otázky a problémy sexuálních menšin.

V roce 1995 se promítal první film pod označením queer – *Näillo hürünün kang* (Řeky zítřka), který natočil režisér Pak Čäho. V průběhu let se na scéně objevili další jedinci, kteří se po přiznání k homosexuální orientaci, začali věnovat režirování a produkování filmů, např. I Song Hüiil, Kim Čo Kwangsu, Kim Kjöngmuk, So Čunmun aj.²³⁰ Jmenovaní tvůrci vytvořili základ homosexuální kinematografie v jižní Koreji. Mezi nejdůležitější režiséry pro tuto scénu patří Kim Čo Kwangsu a I Song Hüiil, kteří jsou také aktivisty v boji za práva sexuálních menšin a členové organizace *Čchingusai*.

---

²²⁸ Ko, Kjöngsök. *Čchungmuronün wä töngsöngäwa sarange bbačjötma?* 2008. Dostupné z <http://www.asiae.co.kr/news/view.htm?idxno=2008103009015685759>

²²⁹ Viz rozhovor s režisérem I Song Hüiilem.

http://www.koreanfilm.or.kr/jsp/news/interview.jsp?blbdComCd=601019&seq=80&mode=INTERVIEW_VIEW

²³⁰ Song, Tchädžong. *(REC)Kihök jöngu: Čangpčjön kchüö jöngghwa čedžakkwadžöngesö pon töngsöngä söng munhwaüi tchükčingül čungsimüro*. Söul: univerzita Tongguk, 2014. Str. 12.

Do roku 2006 se nezávislá tvorba podílela na vzniku několika krátkometrážních filmů, které byly promítány na queer filmových festivalech v různých koutech světa.²³¹ V rámci spolupráce režiséra Songa a původně filmového producenta Kima vznikl film *Huhöhadži anha*, jenž jako první nezávislý a umělecký film měl relativně silný ohlas. *Huhöhadži anha* je na hranici komerčních filmů a uměleckých filmů z nezávislé produkce. Společnost *Čchöngnjön pchillüm*, kterou založil Kim, produkovala řadu nezávislých, ale i komerčních filmů. Prostřednictvím společnosti bylo *Huhöhadži anha* umožněno, aby jej významná distribuční společnost promítala v korejských kinech, a to i přes skutečnost, že režisér, filmový štáb i herci pochází pouze z maličké, „obskurní“ filmové scény. Kolem filmu, který vznikl z velmi nízkých nákladů, se utvořila základna nadšených fanynek, podporující homoerotickou kulturu. Dokonce společně vytvořily fanouškovou základnu pod názvem *Huhöpchjein*, skrze kterou v rámci kampaně propagovaly film a nabádaly lidi k jeho shlédnutí. Následkem toho se na film přišlo podívat 44 000 lidí, což znamenalo rekord pro film z nezávislé produkce. Dle Kim Pil Ha a Colina Singera²³² by se na základě sledovanosti dal *Huhöhadži anha* svým úspěchem v rámci nezávislé scény přirovnávat k *Wangüi namdža* v komerční sféře. Úspěch filmu byl nevídaným překvapením pro celý filmový štáb a režiséři se stali svědky toho, jakou významnou roli hrají ženy pro jejich produkci. Kim Čo Kwangsu se ohledně existence *tonginnjõ* zprvu vyjádřil skepticky, jelikož filmovou tvorbou aspiruje na uměleckou úroveň, a tudíž kritizuje přijímání žen queer filmů skrz fantazie převzaté z nereálných komiksů a povídek.²³³ Nicméně, stejně jako další filmový producenti a režiséři si uvědomuje poptávku na trhu po mužské homoerotice a společně s dalšími svou tvorbu zaměřuje právě na tuto část ženského publika, jehož přítomnost tvoří základ celkové zisku. Oba režiséři se ujali stejné techniky jako tvůrci populárních filmů, kdy ženám poskytují

---

²³¹ V Koreji Kchüö jöngchwadže (Festival queer filmů), který je pořádán každoročně již od roku 2001. Viz oficiální webové stránky <http://kqff.co.kr/xs/main>

²³² Kim, Pil Ho; Singer, Colin, op. cit., str. 129.

²³³ Čchö, Sönjöng. *Kchüö jönghwa tcheksüthchüwa jösöng sujongdža: Jönghwa < Huhöhadži anha>rül čungsimüro*. Söul: univerita Korjö, 2009. Str. 23-24.

standard, který přijímají a vyhledávají. Není žádným tajemstvím, že filmy jsou točeny tak, aby se ujaly na trhu a přilákaly co největší část dámského publika v rozmezí 20-30 let, kdy jsou do rolí pečlivě vybíráni mladí, atraktivní herci pro vizuální efekt. Neznamená to však, že by tvorba byla omezená určitými kritérii. Na rozdíl od komerčních snímků zde dochází k explicitnímu vyobrazení vztahu mezi muži a samotný film slouží jako efektivní médium, které má potencionál přiblížit život sexuálních menšin vzdálenému heterosexuálnímu publiku.

***Huhöhadži anha* (Bez lítosti, No regret, 2006)**

Huhöhadži anha je průlomový populární film z nezávislé scény, jenž mnohé diskuse označují za první celovečerní queer film, nehledě na skutečnost, že *Rodŭ mubi* se promítal už v roce 2002. Romantické gay melodrama je inspirováno tzv. filmy o prostitutkách, které byly populární v 70. letech. Původně v příběhu figurovala mladá žena, která si kvůli finančním potížím začala přivydělávat jako společnice. Režisér I Song Hüiil převzal základní motiv, ale postavu ženy nahradil mužem. *Rodŭ mubi* je vytýkáno, že homosexualitu příliš patologizuje. Děj *Huhöhadži anha* se oproti tomu soustředí na třídní konflikty, které vzrůstají kvůli ekonomickým rozdílům, nikoliv na rozklad struktury rodiny, která zakazuje homosexualitu.²³⁴ Příběh se točí kolem postavy osiřelého Sumina a Čämina pocházejícího z bohaté rodiny. Sumin opouští sirotčinec poté, co dovrší osmnáct let a odjíždí do Söulu, kde si začne různými pracemi přivydělávat na studium a živobytí. Posléze je vyhozen z továrny, z práce, která mu poskytovala stálý, stabilní plat a ze zoufalství přijme práci v gay klubu, kde

---

²³⁴ Čchö, Sönjöng, op. cit., str. 38.

si přivydělává jako prostitut. V klubu se setkává s Čäminem a naváže s ním vztah, ale nedokáže se smířit s třídními rozdíly mezi nimi. Od začátku ani jeden z mužů nepochybuje o své sexuální orientaci a ani se neobviňuje či nelituje toho, že je homosexuál. Heterosexualita je všeobecně, a to i ve filmech považována za normální a biologicky daný jev, *Huhöhadži anha*

stejně tak svým narativem homosexualitu „normalizuje“ a prezentuje ji jako vrozenou a přirozenou vlastnost.²³⁵ Ve filmu se ale objevují i sociální narážky, které poukazují na to, že jsou homosexuálové vnímáni jako ti chudí, méně privilegování a promiskuitní. Hlavní faktor, který se objevuje zde i v několika dalších filmech, je ukázka vztahu konfuciánské a konzervativní rodiny k homosexualitě. V okamžiku, kdy se rodina Čämina dozví o jeho milostném vztahu,

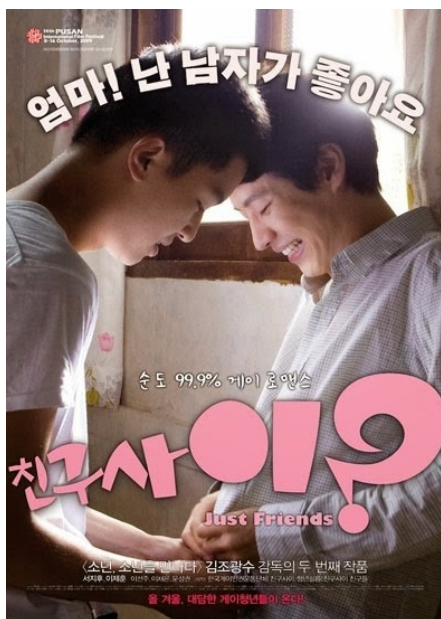
nabývá přesvědčení, že homosexualita se dá vyléčit vztahem se ženou a přinutí jej se zasnoubit. Tato část odráží všeobecné stereotypní přesvědčení společnosti, která homosexualitu vnímá jako nemoc nebo mladistvou fázi, která se dá napravit a léčit.

Úspěch nízkorozpočtového filmu *Huhöhadži anha* a mediální uvolnění napětí mezi homosexuálním obsahem a společností se stal inspirací pro Kim Čo Kwangsua, který se po produkci filmů zhostil role režiséra a natočil sérii tří krátkometrážních filmů – *Sonjön, sonjönül mannada* (Chlapec potkal chlapce, *Boys Meets Boy*, 2008), *Čchingusai?* (Pouze přátelé?, *Just Friends?*, 2009), *Sarangün 100°C* (Láska 100°C, 2010), které jsou jasným signálem toho, že Kim při natáčení využil osvědčené taktiky, aby potěšil především ženské publikum, ale zároveň zakomponoval problém diskriminace, která sexuální menšiny trápí. Režiséři, kteří točí queer filmy, uvážlivě balancují mezi požadavky z populární sféry a strastmi sexuálních

---

²³⁵ Ibid.

menšin, které šikovně zahrnují do své tvorby, a tím se jednotlivé problémy dostávají do povědomí diváků. Nejčastěji se objevuje motiv rodiny, diskriminace, náboženství, touha po svobodné lásce a nenávist spojená s homofobií.

Čchingusai? (Pouze přátelé?, Just friends?, 2009), je krátký příběh o tajném vztahu mezi dvěma muži, Sögim a Minsuem. Romantický příběh vrcholí ve chvíli, kdy je matka Minsua přistihne spolu. Film obsahuje hned několik sociálních a politických narážek. V první řadě je zde postava Minsua, který je vojákem. Motiv postavy vojáka lze považovat za narážku na vojenský zákon, který homosexualitu zakazoval a trestal.²³⁶ Další je motiv rodiny a

náboženství, kdy je zde krátký záběr na matku, která se úpěnlivě modlí k Bohu, z čehož můžeme usoudit, že se modlí za svého syna a prosí Boha, aby jej vyléčil, což je v současné křesťanské společnosti častým jevem. Jako poslední motiv je tu touha po svobodě – mladý pár mužů se políbí na lidmi přeplněném Kwanghwamunu, který je centrem a symbolem Söulu.

Po krátkých filmech se Kim Čo Kwangsu rozhodl natočit celovečerní film – **Tubönüi kjörhonsikkwa hanbönüi čangnjesik (Dvě svatby a jeden pohřeb, Two Weddings and a Funeral, 2012)**, který je ukázkou, jak skloubit romantickou komedii s queer tematikou a oslovit obě strany publika – homosexuální i heterosexuální. Humorné zpracování filmu, ve kterém si režisér dovolil parodovat smýšlení společnosti o obrazu homosexuálů, slouží

²³⁶ Zákon byl v průběhu let několikrát novelizován a upraven ve prospěch homosexuálů, protože původně porušoval lidská práva a diskriminoval jedince na základě jejich sexuální orientace.

jako nástroj, který má snížit odpor k homosexualitě. Parodií jsou například zženštilí homosexuální muži, kteří se vzájemně oslovují ōnni – sestro – nebo nadcházející postelová scéna, kdy oba muži zjistí, že jsou bohužel oba „submisivní“. Scéna se dá považovat za odkaz tonginnjŏ, které mají díky fan fikcím a komiksům tendence rozdělovat homosexuální muže do ustálených

rolí kong a su, tedy submisivní a dominantní muž. Ve své podstatě se jedná o komedii, ale film neopomíná mnoho současných témat. Režisér Kim Čo Kwangsu je jeden z mnoha aktivistů bojujících za legalizaci sňatku mezi homosexuály a se svým přítelem dokonce uzavřeli sňatek, jehož legitimní platnost však nebyla schválena. V jeho filmu se jako šťastný konec objevuje motiv sňatku mezi homosexuály, který je

do současnosti nelegální v Korejské republice. V souvislosti se svatbou se zde potýkáme i s jevem smluvních svateb, o kterých byla zmínka v jedné z předchozích kapitol. Tyto svatby vznikají na základě dohody, v tomto příběhu tedy mezi gayem Minsu a lesbičkou Hjedžin. Minsu se snaží utéct nátlaku očekávání společnosti a rodiny, pro kterou je už ve věku, kdy by se měl oženit.²³⁷ Ve snaze skrýt svou sexuální orientaci se tedy dohodne uzavřít sňatek s Hjedžin, která své manželství hodlá využít k adopci dítěte ze sirotčince, jež hodlá vychovávat se svou přítelkyní. Jeden z nejčastěji opakovaných motivů je zde homofobie. Pro příklad uveďme postavu homofobního taxíkaře. Muž bezdůvodně slovně napadne Minsua a jeho zženštilého přítele, který v příběhu vystupuje pod ženským jménem Tina. Tito

²³⁷ REC (2011, režie So Čunmun). Experimentální film z nezávislé tvorby, natočený prostřednictvím mediální kamery, působí jako domácí videozáznam homosexuálního páru, který slaví své páte a pravděpodobně poslední výročí. I v tomto snímku se promítá nutnost sňatku a nátlak společnosti a především rodiny.

dva muži spolu jedou taxíkem a řidič z jejich konverzace usoudí, že jsou homosexuálové. Neznámý jim začne nadávat kvůli jejich sexuální orientaci a následující den jeho nenávistné chování eskaluje až v násilí, které zapříčiní nehodu a smrt postavy. Homofobie přichází i ze strany nejbližších: bratr Minsua je znechucen a vnímá jej jako hrozbu dobrého jména rodiny. V jedné ze scén vkládá režisér do úst Minsua slova sexuálních menšin, když po tragické události popisuje incident a příčinu smrti jednoho z přátel: ptá se ostatních, co je špatného na tom být homosexuál, proč se má cítit vinen, za to, čím je. *Tubönüi kjörhonsikkwa hanbönüi čangnjesik* se sice prodejem vstupenek neumístil mezi filmovými trháky, ale i 51 000 prodaných lístků²³⁸ je úspěch na film nezávislé produkce.

S motivem homofobie se dále setkáváme i ve filmech režiséra I Song Hüüila. Film *Päkja (Bílá noc, White Night, 2012)*²³⁹ je inspirovaný skutečnou událostí z předchozího roku.²⁴⁰ V oblasti Čongno, která je mezi homosexuály proslulá jako bezpečné místo, došlo k útoku na dvojici homosexuálních mužů. Tito dva muži se, dle výpovědi, procházeli ulicí, když na ně zaútočila skupina homofobních lidí. Podobný výjev je zobrazen i v psychologickém filmu *Päkja*. Režisér se pokusil o zachycení posttraumatického stavu člověka, který byl obětí obdobné události. Příběh odráží dva různé postoje a zkušenosti dvou homosexuálů v současném Söulu. Wongju, jež byl před několika lety svědkem útoku, se uchýlí k dobrovolnému exilu a pracuje jako stevard, což mu umožňuje cestovat do různých koutů světa a držet se dál od své rodné země. Po dvou letech od napadení se vrací zpátky do Koreje, kde má v plánu zůstat pouze jednu noc. Wongju se nedokáže vypořádat s traumatickým zážitkem ani s přetrvávajícím postojem společnosti, která se k LGBT menšinám staví negativně. Představuje člověka

---

²³⁸ <http://www.koreanfilm.or.kr/jsp/films/index/filmsView.jsp?movieCd=20124061>

²³⁹ Film je součástí trilogie.

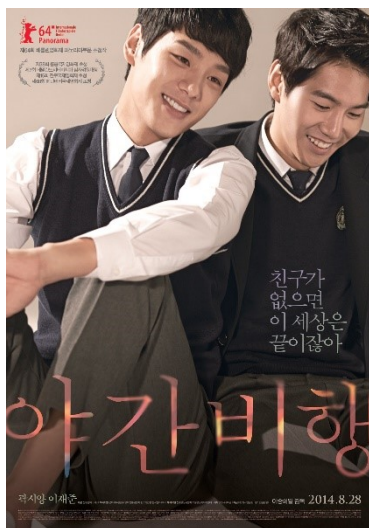
Činan jörüm, kapčagi (A najednou, poslední léto). Ve filmu je zobrazen vztah mezi učitelem, který se snaží skrýt svou sexuální orientaci, a jeho žákem, který si je vědom jeho tajemství a chová ke kantorovi zakázané city.

Namččoküro kanda. (Směrem na jih). O vztahu mezi dvěma vojáky.

²⁴⁰ Dostupné z <http://news.donga.com/Society/New/3/03/20111108/41708631/1>

zavrženého společností, trýzní se sebeobviňováním a sebelítostí. Neustále si dává za vinu, že utekl z místa činu, kde byl brutálně napaden jeho bývalý přítel, zatímco jemu samotnému se podařilo uniknout. Po nešťastné události se touží pomstít muži, který se jej pokusil napadnout, a šance se mu naskýtá právě během jedné noci, kterou stráví v Söulu. Nehodlá ale být sám. Prostřednictvím internetu potká muže na jednu noc²⁴¹ a domluví si s ním schůzku. Postava Tädžuna představuje někoho, kdo je smířený se svou sexuální orientací a život v Koreji bere pozitivně. Nedokáže pochopit postoj Wongjua, který svou existenci bere jako mučení, neustále utíká z jednoho místa na druhé a soustředí se jen na jediné – na pomstu.

V podobném duchu se nese i další snímek – *Jagan pihäng (Noční let, Night flight, 2014)*, který zachycuje pocit samoty, hierarchii ve společnosti a kruté násilí v korejských školách. Motiv filmu byl inspirován záznamem zachyceným bezpečnostním kamerovým systémem, který natočil mladého chlapce ve výtahu. Středoškolák, jenž byl obětí šikany, posléze spáchal

sebevraždu a nahrávka otřásla veřejností.²⁴² I Song Hüiil tímto filmem neupozorňuje pouze na obstrukce sexuálních menšin, ale i na prostředí současných středních škol. Samotný děj se soustředí především na tři hlavní postavy, Kiunga, Jongdžua a Kitchäka, kteří byli v dětství přáteli, ale jejich přátelství bylo ukončeno po nástupu na střední školu. Významnou součástí filmové strategie je rozlišenost hlavních postav. Jongdžu je prototyp studenta s excelentními studijními výsledky a již od prvního ročníku je patrné, že by v budoucnosti mohl být přijat na jednu z prestižních univerzit.

²⁴¹ Slangově pönseksü (bleskový sex). Pro podrobnější uvedení do problematiky viz Čo, Söngbä. *Faceless things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*. University of Illinois at Urbana-Champaign, 2011.

²⁴² I Song Hüiil – *Jagan pihäng, kogjosäng časaldžikčön CCTVšö jöngghjang*. 2014. Dostupné z <http://news.joins.com/article/15613362>

Pro méně privilegované a inteligentní studenty, jako je v tomto příběhu Kiung, vytváří škola nekompromisní prostředí. Na základě svých známek a názorů učitelů si je vědom, že spadá na úplné dno hierarchie a jeho současné výsledky reflektují, jakou pozici bude mít v životě. Pro přežití na střední škole se stává součástí školního gangu, který tyranizuje slabší studenty. Jedním z nich je i Kitchäk, adolescent podsadité postavy a slabé povahy, jemuž je oporou pouze Jongdžu, který se jej však nesnaží chránit pro své vlastní bezpečí. Jongdžu přede všemi úzkostlivě tají svou sexuální orientaci, je si dobře vědom, jaký dopad by měla tato skutečnost na školní život i na jeho studium. Mezi Kiungem a Jongdžuem se však vytvoří prazvláštní vztah. Jejich pouto je vyzraženo Kitchäkem, který se zoufale snaží najít jakékoli vykoupení, které by jej zachránilo od šikany. Násilí a šikana eskalují ve chvíli, kdy je veškerá pozornost gangu přesunuta na Jongdžua, který je nemilosrdně zmlácen a zneužit a po traumatické události přemýšlí o sebevraždě. Pocit samoty je umocněn okolím, které nad událostmi přivírá oči. Kitchäk se pokusil vyhledat pomoc u učitelů, v kterých viděl oporu a záchranu před šikanou, ale setkal se s pouhým nezájmem, jelikož vůdce delikventů pochází z vlivné a bohaté rodiny. Jongdžu vidí své vlastní zatracení už jen v pouhé sexuální orientaci, která v jeho prostředí není přijatelná. Celkově je film přínosem nejen pro LGBT komunitu, ale i pro mládež, která je vystavena tlaku pro přijetí na vysokou školu, šikaně a sociálním rozdílům.

Vybrané filmy a jejich charakteristika slouží jako ukázka jakým způsobem nezávislá produkce zpracovává LGBT filmy v porovnání s komerčními. V těchto filmech jsou s homosexualitou často spojovány temata náboženství, rodiny, homofobie aj. Jinými slovy, jsou zde zachyceny současné problémy komunity, které v populárních filmech chybí. V následující kapitole je obdobně charakterizováno, jaký mediální obraz homosexuality vytváří televizní seriály.

5.3 Seriály

Filmový průmysl není omezován striktními opatřeními, jako je tomu u seriálů. Lístky do kin nebo na filmové festivaly si většinou koupí pouze zájemci, kdežto seriál je přístupný široké veřejnosti. Většina je vysílána v národních televizích, proto zde platí patřičná omezení.

S tématem homosexuality se v seriálech setkáváme hned několika způsoby, velmi častý a oblíbený je motiv falešné homosexuality. Příkladným seriálem je *Coffee Prince*²⁴³ (Kávový princ, 2007), který patřil mezi jedny z nejsledovanějších seriálů roku 2007. Hlavní postavou příběhu je dívka Ko Ůnčchan, která je díky svému vzhledu považována za muže. Kongju, majitel krachující kavárny, začne v rámci strategie najímat do kavárny mladé, pohledné muže, kteří by přilákali zákaznice. Díky tomu dostane práci i Ko Ůnčchan, o které si ostatní myslí, že je ve skutečnosti muž. Opakovaným momentem je okamžik, kdy si mužská postava uvědomí, že je přitahována jiným mužem a začne pochybovat o své sexuální orientaci a bádát nad tím, zda není ve skutečnosti gay. Na podobném principu byly natočeny i další populární seriály, např. *Minamisinejo* (Ty jsi ale krásný!, 2009), *Sönggjungwan scandal*²⁴⁴ (Skandál v Sönggjungwanu, 2010), *Arümdaun küdäege* (Tvému krásnému já, 2012). Nicméně diváci jsou obeznámeni s faktem, že postava druhého muže je ve skutečnosti žena, a proto se seriál nedostává do střetu s kontroverzními diváky.

---

²⁴³ Anglický název.

²⁴⁴ Ibid.

Nadále se v seriálech objevují postavy homosexuálů jako vedlejších postav, jejich přítomnost ale spíše slouží ke zpestření děje. Jednou z takových postav je např. Čunhüi v seriálu *Ůngdabara*

1997 (Odpověz 1997, 2012) nebo Tchäsön v *Secret garden*²⁴⁵ (Tajná zahrada,

2010). V *Ůngdabara 1997* je postavě v ději věnován minimální prostor a o homosexualitě se zde nijak explicitně nediskutuje, nicméně v průběhu je nastíněno, že Čunhüi chová neopětované

city ke svému nejlepšímu příteli. Seriál je navíc obohacen scénami, které ženám (tonginnjŏ) poskytují prostor k homosexuálním fantaziím.

S těmito fantaziemi souvisí korejský fenomén *bromance* (bratrská romance), neboli homosociální touha, kterou definovala Eve Kosofsky Sedgwick v souvislosti s literaturou.²⁴⁶ Samotný pojem homosocialita odkazuje na vztahy dvou osob stejného pohlaví, kdy se nejedná ani o romantický či sexuální vztah. V příbězích se mezi muži utváří pevná a hluboká přátelství, které u čtenářek a divaček přesouvají hranici až k homoerotice. Naprosto jednoduše se dá vysvětlit tím, že ženy, které v příbězích preferují homosexuální vztahy, vyhledávají náznaky homosexuality

i tam, kde ve skutečnosti není. V tomto duchu byl pravděpodobně nejoblíbenější seriál *Hakkjo 2013* (Škola 2013, 2013) ze školního prostředí, který je zaměřen především na dva hlavní protagonisty.

Eliminace ženského prvku silně přispívá k vytvoření homosociality a homosociální touhy u divaček. Mezi postavami jsou naznačeny dvojsmyslné

²⁴⁵ Anglický název.

²⁴⁶ Sedgwick, Eve Kosofsky. *Between Men: English Literature and Male Homosocial Desire*. New York: Columbia University Press, 1985.

city, které balancují na hranici mezi láskou a přátelstvím.²⁴⁷ Nicméně jejich homosociální intimita je vykreslena tak, že se dá jednoduše přehlédnout a ignorovat, ale fanynky ji snadno identifikují jako homosexualitu.²⁴⁸ To podporují například různé scény nebo nejednoznačné fráze, které se dají chápat jako situace s romantickým podtextem. S jevem se pojí i skutečnost, že přátelství mezi korejskými muži jsou vroucnější, nežli je tomu na Západě. Kim Sinjŏng²⁴⁹ to přisuzuje vlivu konfuciánské kultury, kdy muži a ženy museli být separováni v raném věku a socializovali se tak především s osobami stejného pohlaví, čímž byla posílena pouta mezi muži. V současnosti tak dochází ke sdružování se do především skupin tvořených osobami stejného pohlaví.²⁵⁰ Sohng a Icard²⁵¹ ve svém průzkumu zaznamenali, že přátelství mezi muži jsou v korejské kultuře rozvinutější a kultivovanější, než je tomu v západní společnosti. Objímání se a držení se na veřejnosti může být vysvětleno jako druh vřelého přátelství, které není nijak zaměňováno s homosexualitou.²⁵² V tomto ohledu je pro korejské gaye snadnější si udržovat vztah s muži pod záštitou pouhého přátelství. V oblasti médií jsou tyto mužské vztahy snadněji misinterpretovány a podobné výjevy jsou vkládány úmyslně kvůli ženskému publiku. O tom svědčí například mužská dvojice herců Čisŏng a Pak Sŏdžun, kteří v roce 2015 získali na předávání cen cenu za nejlepší pár.²⁵³

Z předchozího výčtu je zřejmé, že seriály přistupují k LGBT tématům velice opatrně a pouze okrajově. Nejznámější seriál *Insŏngŭn arŭmdawŏ* (Život je krásný, Life is beautiful), který se zhostil tématu homosexuality, měl premiéru v roce 2010 a bylo celkem odvysíláno 63 epizod. Úspěšná scénáristka Kim Suhjŏn porušila konvenční normy

---

²⁴⁷ Kwŏn, Čŏngmin, op. cit., str. 191.

²⁴⁸ Ibid.

²⁴⁹ Kim, Sinjŏng. *Narrative case study: unheard life story of a senior gay Korean man*. University of British Columbia, 2010. Str. 17.

²⁵⁰ Ibid.

²⁵¹ Sohng, S., Icard, L. *A Korean gay man in the United States: Toward a cultural context for social service practice*. *Journal of Gay & Lesbian Social Services* 5(2-3), 1996.

²⁵² Kim, Sinjŏng, op. cit., str. 17.

²⁵³ <http://enews.imbc.com/News/RetrieveNewsInfo/167595>

Viz také str. 85.

nepřímého zobrazování homosexuality v seriálech. Do svého seriálu, který zobrazuje různé mezilidské vztahy v současné korejské společnosti, zahrnula i homosexuální pár – Täsöpa a Kjöngsua, kdy ani jeden z protagonistů neskrývá svou sexuální orientaci, a to narozdíl od předchozích seriálů, kdy tak bylo konáno v zájmu pozitivního apelu na většinové diváky. Seriál byl pozitivně přijat a Kim Suhjön obdržela od Čchingusai ocenění *Mudžigä ingwönsang* (Cena duhy za lidská práva). Dle organizace bojující za práva homosexuálních menšin je drama realistickým obrazem ze života nejstaršího syna, který je homosexuál. *Insängün arümdawö* poukazuje proces coming out, jak je tento člen přijímán v rámci velké rodiny čtyř generací, a na obstrukce společnosti a otázku svatby. Seriál také sehrál velkou roli při změně klasických stereotypů a povědomí diváků, kteří homosexualitu doposud přehlíželi.²⁵⁴ Na základě průzkumu Kim Čöngsön²⁵⁵ se mnoho žen stavělo

„Pokud se můj syn stane gayem a zemře na AIDS jen kvůli tomu, že koukal na *Insängün Arümdawö*, tak za to SBS zaplatí!“

k tematice homosexuality prostřednictvím yaoi a BL, což přispělo k pozitivnímu přijetí seriálu. Ke zmírnění reakcí dopomohlo také zasazení do rodinného prostředí. Motiv lásky mezi muži slouží

efektivně pro posílení emocí, kdy přidává efekt dramatickosti.²⁵⁶ Navzdory vysokému hodnocení a popularitě se kolem seriálu strhla i vlna protestů. Zde se v praxi projevují faktory křesťanství a rodiny. V první řadě se SBS potýkalo s nesouhlasem ze strany konzervativních skupin – Čchamgjojuk ōmōni čönguk moim (Národní sdružení matek pro správnou výchovu) a Parün sōngmunhwarül ühan čönguk jōnhap (Národní asociace na podporu správné

²⁵⁴ Kim, Čöngsön. *SBS čumal tūrama Insängün arümdawöe tähan sujongdža hädok jöngu*. SBS Munhwa Čädan: Midiö kjöngdžewa munhwa, 2012. Str. 87.

²⁵⁵ Ibid.

²⁵⁶ Ibid, str. 88.

sexuální kultury).²⁵⁷ V deníku *Čosŏn ilbo* byly otištěny reakce diváků, které varovaly a poukazovaly na rozšířenost AIDS mezi homosexuály a nebezpečí šíření homosexuality.²⁵⁸ V souvislosti s křesťanstvím musela být ze scénáře kompletně odstraněna svatební scéna mezi muži. Filmový štáb získal povolení od katolického kostela, ale po zjištění, že se jedná o gay svatbu, muselo být natáčení přerušeno a bylo zakázáno jakékoliv točení seriálu na pozemku kostela.²⁵⁹ I přes zmíněné obtíže byl seriál úspěšně odvysílán a je prozatím jediný, který se soustředil na otázku sexuálních menšin, nikoliv na pouhé naplnění ženských fantazií.

S homosexuálními páry se setkáváme i v dalších seriálech, např. v komediálním seriálu *The Lover*²⁶⁰ (Milenci, 2015) a *Mäčching! Sonjŏn janggunbu*. (Utkání! Chlapecké družstvo lukostřelby; Matching! Boys

Archery; 2016). Zde už scénáristé spíše parodují motivy z populárních BL komiksů, kdy podávají jednoduchou, nejednoznačnou a „roztomilou“ romanci mezi pohlednými chlapci a vycházejí tak vstříc fanyнкám homosexuálních příběhů.

Scéna na obrázku zachycuje názornou ukázkou *tonginnjŏ* ze seriálu *Mäčching! Sonjŏn janggunbu*. Krvácení z nosu je typický japonský prvek používaný v mangách s významem sexuálního vzrušení.²⁶¹ Typicky se

²⁵⁷ Ibid.

²⁵⁸ Čong, Čehörun. *29il Čosŏn ilboe sillin tongsöngä pandä kwanggo nollan*. 2010.

Dostupné z <http://www.pdjournal.com/news/articleView.html?idxno=29048>

²⁵⁹ Glynn, Basil; Kim, Čongmi. *Life is Beautiful: Gay Representation, Moral Panics, and South Korean Television Drama Beyond Hallyu*. Quarterly Review of Film and Video, 2016. Str. 7.

²⁶⁰ Název v angličtině.

²⁶¹ Jun, Jöwon. *A Study of the Development of Sunjong Manhwa by Hwang Mina, Kim Hyerin and Choi In Sun*. Vancouver: University of British Columbia, 2001. Str. 43.

používal ve spojitosti s muži, ale dnes je velmi častý i v souvislosti s fanynkami BL/yaoi.

Ve stručnosti bylo představeno, jakým způsobem je homosexualita zobrazena v seriálech – mnohdy se jedná pouze o falešnou homosexualitu, kdy postavu muže představuje dívka převlečená za chlapce. Dále se v menším měřítku objevují homosexuálové jako vedlejší postavy a nejméně se seriály zaměřují na homosexuální páry, přesněji řečeno, do současnosti byl natočen pouze jediný seriál – *Insāngŭn arŭmdawŏ*. Nejdůležitější pro tuto kapitolu je vysvětlení pojmu homosociality, která je všudepřítomná v mnoha seriálech.

6. Lesbické ženy v korejských médiích

Předchozí kapitoly se výhradně věnují materiálům (filmům, povídkám, komiksům) zobrazujícím mužskou homosexualitu. Není to tím, že bych jakoukoliv tvorbu úmyslně vynechala, ale je to ovlivněno skutečností, že lesbický materiál není v médiích vyhledáván, a to z důvodu několika faktorů. Již víme, že povídky a komiksy konzumují především mladé heterosexuální dívky, uspokojující své mentální sexuální tužby za použití homoerotických vizualizací. Tudíž je logické, že ženskou homosexuální tvorbu náhodně vyhledávají dívky buď z čisté zvědavosti anebo pokud se samy řadí do skupiny *iban* dívek, kdy tvorba vyhovuje jejich skutečné sexuální orientaci. Ovšem i na motivy lesbiček vznikla řada komiksů, webtoonů a povídek (převážně jsou inspirovány dívčími populárními skupinami), ale v porovnání s tvorbou zaměřenou na muže je existence těchto materiálů téměř pomíjivá. Se skutečností, že je v Koreji snadnější být gayem, než lesbičkou potvrzují i samotní muži, např. následující vyjádření: „Domnívám se, že je jednodušší být gayem než lesbičkou, protože lidé mají vůči nám pozitivnější postoj. Slyšel jsem, že pouze komunita lesbiček jsou ty, které přijímají lesbický obsah. Znamená to, že jejich trh je malý a je jen velmi nízká pravděpodobnost jeho rozšíření.“²⁶²

---

²⁶² Z rozhovoru poskytnutého pro výzkum Kwŏn, Čongmin, op. cit., str. 175.

Je nutno brát v potaz, že ve všech zemích a společnostech přijímá žena svou sociální roli, která jí je určena například na základě uspořádání společnosti a náboženství. Vlivem dlouholetého působení a snah feministických organizací si sice korejské ženy vytvořily nové postavení v patriarchální společnosti, která byla po dlouhá století ovládána muži, ale dle původní, standardní sociální normy, měla žena ve vztahu k muži pouze submisivní roli.²⁶³ Tímto formováním společnosti je v Koreji lesbictví viděno ještě v negativnějším světle než mužská homosexualita. Je naprosto absurdní, že by žena „zavrhlá“ svou povinnost se vdát a mít děti. Tento jev je chápán jako největší úspěch v životě ženy. I v současné moderní době převládají v Koreji pozůstatky konfucianismu, jenž lpí na hodnotách „mateřství, čistoty a panenství.“²⁶⁴ Elise Fyelling, která se zabývá problematikou a výzkumem života lesbiček v Japonsku a v Koreji, tvrdí, že homosexuální ženy jsou v těchto společnostech prakticky neviditelné. Homosexualita jako taková byla vždy vnímána jako cosi negativního a zvrhlého, ale díky genderové nadřazenosti mají muži jakousi výhodu. Tím myslím i v oblasti médií, kde většina pořadů a filmů je – pokud vůbec – zaměřena právě na homosexuální muže, jejichž přijetí je o něco snadnější.

6.1 Seriály

Snaha protlačit motiv lesbiček do filmů i seriálů sice existovala, ale neobešla se bez nežádoucích komplikací.

V roce 2011 odvysílala největší jihokorejská televizní společnost KBS nový seriál *Kchüllöp Pillitchisŭŭi ttaltŭl* (Dcery klubu Bilitis), který měl být zaměřen na fiktivní životy několika lesbických žen. Kromě pozitivních ohlasů ze strany kritiků příklánějících se k LGBT menšinám, nový a riskantní seriál vyvolal mezi běžnými diváky vlnu diskuzí a negativních reakcí. Někteří

---

²⁶³ Kang, S. *Textbooks create gender bias, human rights violation*. 2010. The Korea Times.

Dostupné z http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2010/10/113_75124.html.

²⁶⁴ Fyelling, Elise. *Her Story: Lesbians in Japan and South Korea*. University of Oslo. 2012.

se seriálem nesouhlasili z důvodu náboženského přesvědčení, jiní se zas obávali o mravnost mladistvých a nebezpečí „napodobování homosexuality“.²⁶⁵ V USA bylo úspěšně odvysíláno několik řad seriálu podobného typu, známého pod názvem *Láska je láska* (The L World, 2004)²⁶⁶. Nicméně, v Koreji byl seriál *Dcery klubu Bilitis* zrušen tři dny po premiéře, a to z důvodu „tlaku veřejnosti“²⁶⁷ Seriál se dočkal jisté pozitivní kritiky, ale i spousty negativních komentářů. Zajisté, homosexualita je pro korejskou společnost jistým tabu, ale zůstává zde fakt, že již zmiňovaný seriál zaměřený na homosexuální pár – *Insängŭn arŭmdawŏ* (Život je krásný, Life is beautiful, 2010) se na televizních obrazovkách udržel až do posledního dílu. I tento seriál byl sice terčem kritiky a nesouhlasu ze strany diváků, ale rozhodně nebylo jeho vysílání přerušeno, čímž lze demonstrovat diskriminaci, se kterou se potýkají lesbické ženy.²⁶⁸

Následující seriál *Sŏnamjŏgo tchamdžŏngdan* (Tajný detektivní sbor

ze střední dívčí školy Sŏnam, Seonam Girls High School Investigators,) z roku 2015, natočený podle knižní předlohy, vypráví o pěti středoškolačkách z dívčí školy, které jsou členkami

vyšetřovatelského sboru, jenž se podílí na řešení případů týkajících se šikany, potratu, sebevražd atd.²⁶⁹ Největší rozruch však způsobila scéna polibku mezi dvěma dívkami a seriál tak obdržel varování od KCSC.²⁷⁰ KCSC uvedla, že po odvysílání únorové epizody obdržela od diváků spousty stížností a pokyn,

²⁶⁵ Kim, Pjohjang. „Kchŭllŏp Billitchisŭi italdŭl“ *Jŏsŏng tongsŏngä nollan, kjŏlguk kačchigwanŭi mundže*. 2011. Dostupné z

http://news.chosun.com/site/data/html_dir/2011/08/08/2011080801182.html

²⁶⁶ V současné době je např. populární seriál *Orange is the new black* (USA, 2013), který je stejně jako *The L World* výhradně zaměřený na lesbičky.

²⁶⁷ Pak, C. Čunu. Lesbians in drama test society's limits. 2011. Dostupné z:

<http://koreajoongangdaily.joins.com/news/article/article.aspx?aid=2940397>

²⁶⁸ Lange, Dorian. *The Republic of Korea's public libraries: A critical examination of censorship practices*. University of Missouri: Columbia, 2013. Str. 25.

²⁶⁹

http://www.hancinema.net/korean_drama_Seonam_Girls_High_School_Investigators.php

²⁷⁰ Pangsŏng tchongsinsimŭi ũwŏnhŏ (The Korea Communications Standards Commission)

aby byl seriál přehodnocen. Speciálně sledování tohoto dílu bylo následně určeno osobám starším patnácti let. V rámci diskuzí bylo uvedeno, že režisér Jō Unhjōk si byl zcela vědom toho, že tato scéna bude diváky šokovat, ale podle něj je homosexualita tématem, o kterém by se mělo mluvit. Prohlásil, že scéna je založena na zkušenostech homosexuálních studentů, potýkajících se s problémy a diskriminací, a tento jev použil v seriálu v naději, že bude sexuální odlišnost snadněji akceptována.

Seriál byl podroben důkladnějšímu přezkoumání a po skončení zasedání členů KCSC vyšlo 23. dubna nové prohlášení, v němž seriál obdržel závažné varování. KCSC vydalo prohlášení, ve kterém zdůvodnila své rozhodnutí: „Vzali jsme v potaz fakt, že seriál, v němž se objevuje scéna dvou dívek, je cílený na mladistvé, kteří se potýkají s problémem a otázkou sexuality. Nicméně tento seriál obsahuje velmi detailní a dlouhý záběr polibku dvou žen. Dle vysílacích pravidel byl tímto porušen článek 27 (dodržování důstojného chování) a článek 43 (kultivace emocí dětí a mládeže)“.²⁷¹ Paradoxem a mým protiargumentem je, že ve stejném roce se vysílal seriál *Kill me, heal me*²⁷², kde hlavní protagonista trpící poruchou osobnosti, políbí druhého muže ve chvíli, kdy převládá jeho ženské alter ego. Tato scéna diváky nijak nešokovala, ba naopak, u spousty vyvolala spíše pobavené a pozitivní reakce. Můžeme jen spekulovat, zda důvodem pozitivního přijetí byl humor a odlehčenost situace, polehčující okolnost jevu, že jeden z mužů byl prakticky žena v mužském těle či fakt, že polibek sdíleli dva muži, kteří jsou prototypem pohledných mužů, zapadajících do rámce charakterů z manga komiksů zaměřených na lásku mezi muži.

---

²⁷¹ *Sōnamjōgo tchamdžōngdan tongšōng kchisū kjōnggodžočchi "kihōgūido kamanhādo kjudžōng ūban*, 2015.

Dostupné z <http://entertain.naver.com/read?oid=076&aid=0002723861>

Hōwan. *Pangtchongsimūü, Sōnamjōgo tchamdžōngdan jōgosāng kchisūsine čungdžinggye ūigjōl*, 2015. Dostupné z

http://www.huffingtonpost.kr/2015/04/23/story_n_7124078.html?ncid=fcbklnkrhpmg00000001

Prohlášení vyvolalo nevole u organizací bojující za práva sexuálních menšin, které se následně rozhodly uvrhnout petici proti rozhodnutí KCSC a další právnícká opatření.

²⁷² Původní název v angličtině.

*Täsenün päkhap*²⁷³ (*Liliová horečka*, 2015)

Již zmíněná instituce KCSC má na starost cenzuru, která má zamezit nežádoucímu obsahu zveřejněného na internetu. Většinou se jedná o severokorejské téma, které by mohlo ohrozit bezpečnost země, ale může jít i o jakýkoliv jiný negativní a protistátní obsah. V neposlední řadě zakazuje pornografii, nahotu, vše, co by mohlo nějak ovlivnit a ohrozit mládež. Má právo odstranit nelegální weby ze serverů či je blokovat a také jí náleží pravomoc požádat poskytovatele webu o odstranění konkrétního obsahu.²⁷⁴ Pro příklad k našemu tématu: provozovatel internetového kanálu Dingostudios²⁷⁵ spadající pod jihokorejský portál *Naver* uveřejnil online seriál *Täsenün päkhap* s lesbickým obsahem. Na základě stížností obdržel od KCSC upozornění nabádající distributora k regulaci obsahu. Dle prohlášení by některé scény mohly probudit v divácích zvědavost a nutkání provádět podobné věci v praxi, tudíž tímto dochází k porušení dobrých mravů a sociálních pravidel v rámci etických norem. Varování ze strany KCSC, vyvolalo protireakci upozorňující, že jejich zásah porušuje svobodu veřejného projevu v médiích.²⁷⁶

6.2 filmy

Nelze tvrdit, že v Koreji existuje mnoho filmů o homosexuálech, ale rozhodně lze říct, že většina z nich je zaměřená na mužské páry nikoliv na ženy. I Song Hüiil, který je režisérem několika gay filmů, poskytl v jednom z

---

²⁷³ Päkhap – V překladu slovo lilie. Slovo se ale také používá k označení žánru obsahující lesbický obsah. V České republice se v praxi ujal japonský překpis – juri.

²⁷⁴ Dutton, William H. *Freedom of connection, freedom of expression: the changing legal and regulatory ecology shaping the Internet*. Paris: UNESCO Pub. 2011.

²⁷⁵ <http://tvcast.naver.com/dingostudios>

²⁷⁶ Hong, Činsu. "Urido sarangida" "...tūrama sok tongsōngä nollan, 2015.

Dostupné z <http://news.nate.com/view/20150327n32071>

Až do roku 2004 byl zakázán jakýkoliv obsah zobrazující homosexualitu, protože byl škodlivý mládeži. Národní komise pro lidská práva však zákaz zrušila na základě porušování ústavy o rovnosti práv a svobody projevu.

rozhovorů vysvětlení, proč existuje tak málo filmových snímků souvisejících s ženskou homosexualitou.

„Je skutečně obtížné zodpovědět tuto otázku, ale abych pravdu řekl, v Koreji nebylo natočeno mnoho lesbických filmů – nebo lépe, až do současnosti nebyl natočen žádný. To z toho důvodu, že nevíme o žádné režisérce, která by se přiznala ke své sexuální orientaci. Sám znám mnoho režisérek, které jsou lesbičky, ale žádná z nich to neprohlásila veřejně. Je to jeden z důvodů, proč v korejské kinematografii chybí filmy s lesbickým kontextem. Sám dostávám nabídky, abych takový film natočil, a pokud bych tak učinil, bylo pro lesbické režisérky složitější natočit vlastní film, navíc nemám zrovna velké ponětí o lesbických komunitách v Koreji. Důležitou roli také hraje struktura asijské společnosti, která je založená na patriarchátu, tudíž si dovolím tvrdit, že je jednoznačně obtížné natočit film o lesbičkách. Pro ženu je mnohem těžší se přiznat ke své menšinové sexuální orientaci. Pokud jste muž a jste ekonomicky nezávislý, máte mnohem menší sociální nevýhodu, než mají ženy. Pro asijskou ženu je riskantní, aby přiznala svou sexuální orientaci, a není jednoduché o nich točit filmy. Neznám mnoho lesbiček, které by se podílely na tvorbě filmů s lesbickým obsahem. Pár jich najdeme v Číně a v Tchaj-wanu, ale skoro žádné v Koreji a Japonsku. Dalším důvodem je, že na gay filmy se chodí dívat především ženské publikum, ale všeobecně asijské muži nechodí do kina na lesbické filmy. Ano, samozřejmě, pornografické filmy o dvou ženách jsou cílené na mužské publikum, ale to nemám na mysli. Je zde rozdíl, když žena natočí film o životě lesbičky, o její identitě. V tom případě je pak zájem mužského publika o něco nižší anebo je to vůbec nezajímá. Toto je v podstatě realita, které v Asii čelíme.“

Do dnešního dne byla tedy produkována jen hrstka filmů a seriálů, které zahrnují lesbické postavy, a mnohé z nich vyvolaly debaty, zda se nejedná pouze o feministické filmy.

Prvotní film *Kŭmjok (Odříkání, Ascetic: Woman and woman)* byl promítán už v roce 1976. Mezi kritiky se rozpoutala debata, zda film zařadit mezi lesbické, nebo zda ho považovat za čistě feministický. Většina kritiků

zastávala názor, že film nepaří ani do jedné kategorie. Režisér Kim Suhjŏng v rozhovoru pro magazín Buddy prohlásil, že jeho záměrem bylo natočit feministický film.²⁷⁷ I přes veškerá tvrzení a názory Han Čchäjuna, redaktorka

časopisu Buddy a zástupkyně korejské lesbické komunity, stejně jako mnozí zastává názor, že se jedná o první lesbický film v jižní Koreji.²⁷⁸

Kŭmjok je zaměřen na dvě hlavní ženské postavy, modelku Jŏnghŭi, která byla ve svých devatenácti letech znásilněna skupinou mužů, a umělkyni Miä, již týrá vlastní manžel. Miä sympatizuje s mladší dívkou a zaměstná ji jako svou modelku. Tyto dvě ženy se do sebe zamilují, ale jejich románek končí v okamžiku, kdy si mladé modelky všimne módní návrhář Čun a požádá ji, aby vystoupila jako modelka na jeho přehlídce. Mezi dvěma postavami vznikne nový vztah, ale Jŏnghŭi se po několika zklamáních chce vrátit zpátky k Miä, která však spáchá sebevraždu. Zobrazení vztahu dvou žen ve filmu je pouze implicitní, ale objevuje se zde scéna, kdy Miä maluje na nahé tělo Jŏnghŭi, což ponechává prostor dvojí interpretaci. Tento snímek sice získal ocenění ve stejném roce své premiéry, ale velkou pozornost publika nikoliv.²⁷⁹

Jŏgogödam tubŏnččä ijagi (Duchařské historky ze střední dívčí školy: Příběh druhý, *Whispering Corridors 2: Memento Mori*, 1999)²⁸⁰ je mnohem jednoznačnější a odvážnější při poukazování na lásku mezi dvěma ženami a až do současnosti je stále jedním z mála filmů zobrazujících lesbický pár.

²⁷⁷ I, Čuran. *Remembered Branches: Towards a Future of Korean Homosexual Film*. Publikováno v *Queer Asian Cinema: Shadows in the Shade*. Ed. Andrew Grossman. Psychology Press, 2000. Str. 275.

V jednom z pozdějších rozhovorů se nechal slyšet, že mu nevadí, pokud bude film spadat do kategorie queer filmů.

²⁷⁸ I, Čuran, op. cit. str. 276.

²⁷⁹ I, Čuran, op. cit. str. 274–275.

²⁸⁰ Režie: Kim Tchäjong, Min Kjudong.

Film svým obsahem spadá do oblasti žánru hororů, ale jeho zobrazení homosexuality se dá považovat za realistické, čímž si i zaslouží být řazen mezi queer filmy. Příběh se odehrává v prostředí střední školy vyhrazené pouze pro dívky. Min Hjosin a Ju Siŭn se do sebe zamilují, ale kvůli společnosti se snaží držet svůj vztah v tajnosti. Klíčovou scénou je ve filmu okamžik, kdy se mladé dívky drží za ruce a svým chováním ohrožují patriarchální pořádek. Homofobní učitelka udeří Siŭn, aby zjednala pořádek, a Hjosin reaguje tak, že se rozhodne svou přítelkyni políbit a podnítit tak nenávistnou atmosféru. Siŭn, která za žádnou cenu nechtěla, aby se jich obskurní vztah dostal na veřejnost, dívku zavrhne před celou třídou a Hjosin v důsledku toho spáchá sebevraždu, aby se zbavila společnosti, ve které není tolerována homosexuální láska. Příběh dále pokračuje a duch Hjosin zabíjí z pomsty homofobní studenty.²⁸¹

Sin Čijöng²⁸² podotýká, že znázorňování ženské homosexuality je v oblasti filmů méně viditelné. Navíc upozornila, že pokud už dochází

k zobrazení vztahu mezi dvěma ženami, je to cílené, aby to diváky šokovalo. V některých filmech je použit motiv homosexuality jako negativní. Motiv sexuální přitažlivosti mezi dvěma ženami pouze demonstruje sexuální perverzi, ztrátu morálky nebo sexuální povahu postav a stává se pouhým doplňkem temné atmosféry filmu, mnohdy obsahujícího explicitní sexuální scény. Korejské filmy spadající do této kategorie jsou

Čuhong kŭlssi (Šarlatové písmo, *The Scarlett Letter*, 2004)²⁸³ a Kkŭtkwa sidžak (Konec a počátek, *In My End Is My Beginning*, 2009)²⁸⁴. Ani v jednom z

²⁸¹ I, Čuran, Grossman, Andrew. *Memento Mori And Other Ghostly Sexualities*. Publikováno v Ed. Shin, Chi Yun; Julian Stringer. *New Korean Cinema*. New York University Press, 2005. Str. 184-185.

²⁸² Sin, Čijöng. *Local, Regional, and Global: Nationalism, Hybridity, and Transnationalism in New Korean Cinema*. Indiana University. *Communication and Culture*, 2008. Str. 158.

²⁸³ Režie: Pjön Hjök.

²⁸⁴ Režie: Min Kjudong.

těchto filmů se neobjevuje sexuální scéna mezi ženami, přestože oba obsahují sexuální scény a jsou určeny pouze pro dospělou část publika. V obou filmech se objevuje podivný milostný trojúhelník, a přestože spolu ženy mají poměr, nedá se tak úplně mluvit o homosexualitě, ale spíše bisexualitě.

Tato kapitola ve stručnosti představila obraz lesbiček v korejských médiích. Jak je patrné, do současnosti je tvorba méně rozšířená, a mezi širokou veřejností ne tolik úspěšná ani vyhledávána jako snímky, ve kterých se objevují muži. Korejská lesbická kinematografie zaznamenává pomalejší vývoj, a pokud tedy spočítáme existující filmy o lesbičkách a gayích, zjistíme, že počet filmů o mužské homosexualitě je značně vyšší. Na příkladu seriálů jsme mohli vypořádat negativní postoj diváků, který je podobný protestům při vysílání *Insängün arūmdawō*. Pro nedostatek seriálů s homosexuálními páry, ať už gay nebo lesbickými, můžeme pouze spekulovat, zda jsou diváci více tolerantnější k mužům nebo ženám. V souvislosti s ženami chybí v médiích přítomnost homosociality, kterou jsem vysvětlila v souvislosti s mužskými postavami. Zde lze odkázat na Henryho Jenkinse, který tím sice vysvětluje nedostatek ženského slashe, tedy povídek s lesbickými páry, ale názor se dá aplikovat i zde. Jenkins naznačuje, že téměř každá žena má v reálném životě mnoho přítelkyň. Přátelství žen je něco, co žena dobře zná a jedná se o něco běžného, co nelze třeba dále prozkoumávat. Mužská přátelství jsou pro ženy něco zcela jiného, fascinujícího. Jedná se o fantazii, kterou rádi prozkoumávají.²⁸⁵

Na základě veškerých odůvodnění, které jsem se pokusila průběžně poskytnout, se dá souhrnně říct, že mužská homosexualita je v médiích vnímána o něco pozitivněji, je rozšířenější a ženy ji s oblibou sledují.

---

²⁸⁵ Jenkins, Henry. *Textual Poachers: Television Fans and Participatory Culture*. New York: Routledge, 1992. Str. 211.

Závěr

Cílem diplomové práce bylo představit a zhodnotit mediální obraz homosexuality v korejských médiích s důrazem na období let 2000 až 2015.

První větší celek se zabýval stručným přehledem minulosti, kdy vznikaly menší homosexuální komunity a organizace. Dále byly zmíněné důležité faktory, které utvářejí povahu většinové společnosti a způsob, jakým se jejich vliv negativně odráží v otázce sexuálních menšin. V textu je však mj. opomenut současný narůstající problém HIV/AIDS, který je spojován právě s homosexualitou a kterým se výrazně prohlubují předsudky. V tomto kontextu je například dobré chápat, jaká je předpojatost vůči nakaženým osobám, jaká je celková informovanost členů společnosti a zda je poskytována dostatečná prevence a pomoc. Práce se také nezabývá otázkou armády a vojenské služby, kterou lze přidat k faktorům homofobie. Stručně řečeno, nepřízný postoj mužů vůči homosexuálům plyne z negativní zkušenosti z armády – např. sexuální zneužívání osoby nadřízeným.

I přes konzervativní povahu společnosti si však především mladé ženy paradoxně nacházejí oblibu v romantizujících příbězích spojených s mužskou homosexualitou. Velká část práce se zabývala právě osvětlením dané problematiky. Seznamení s komiksovou tvorbou a amatérskými povídkami zde hraje klíčovou roli v předporozumění způsobu, jakým ženy přistupují k homosexualitě, se kterou se setkávají ve filmech a seriálech. Ve stručnosti zmiňuji západní slash fikce pouze pro porovnání s korejskou tvorbou. Zahrnutím západních slash fikcí jsem chtěla především upozornit na skutečnost, že obliba mužské homoerotiky není pouze záležitostí regionu Dálného východu, je rozšířená i v západních státech, včetně naší republiky. Úmyslně jsem se ale nezaobírala rozborem ani porovnáváním motivace západních čtenářek, kdy řešením problému by mohlo dojít k výraznému odbočení od hlavního tématu (existující sumu publikací uvádím v bibliografii a mohou tedy například posloužit k podrobnějšímu srovnání korejské fanfikce a slash fikce). Nadále se práce nedotýká hudebního průmyslu, kde dochází k cílenému vytváření homosociálních vztahů, a to s apelem na mladé dívky,

kteře tyto hudební skupiny podporují. S tímto okruhem úzce souvisí kultura homoerotických povídek.

V kapitolách o filmu a seriálech je vymezeno, jakým způsobem přistupují tvůrci k zobrazení homosexuality. Je přiblíženo, jak vypadají komerční filmy a v jakých aspektech se od nich odlišuje nízkorozpočtová nekomerční tvorba. Obě strany jsou si však vědomy, jakou roli zde hraje ženské publikum, a proto se dá spekulovat, že i tvůrci z nezávislých filmových společností vycházejí vstříc nepsaným požadavkům – např. co se týče vzhledu herců.

Myslím si, že s rozvojem populární kultury a vlivem médií, které zahrnují i homosexuální tematiku, dochází přese všechno k postupnému pozitivnějšímu přístupu k sexuálním menšinám a mladí lidé si tak snadněji v rámci možností rozšiřují obzory v oblasti sexuality. Nacházejí se však zde i negativa, kdy zmiňované materiály vytvářejí různé stereotypy – o romantických vztazích jedinců, o vzhledu apod. Nadále se nedá tvrdit, že by tímto způsobem docházelo ke snadnějšímu řešení otázek v oblasti práv těchto menšin ani k podpoře menšin ze strany jmenovaných žen. Zdá se, že vysoce negativní prezentace sexuálních menšin v Koreji a konzumace či samotná tvorba homoerotické subkultury spolu příliš nesouvisejí. Konzumentky této kultury si dle všeho své hrdiny nespojují s reálnými homosexuály. Romantizované představy slouží jako druh substituce reálného vztahu – proč k tomu dochází bylo stručně vysvětleno v jedné ze zpracovaných kapitol. Tímto je motiv homosexuality prozatím považován za formu či subžánr, které si ženy v posledních letech oblíbily jako náhradu tradičních romantických příběhů. S určitou nadsázkou se dá také konstatovat, že mnoho žen a dívek, přestože jsou součástí subkultury, by nezaújaly tolerantní postoj, kdyby jedna z mediálních hvězd byla skutečně homosexuální – příkladem jsou některé celebrity, které se objevily v LGBT laděných muzikálech nebo prohlásily, že jsou zastánci práv sexuálních menšin. Paradoxně se tito muži setkali s kritikou právě ze strany svých fanynek, které je za jiných okolností vkládají do fiktivních homosexuálních vztahů již řadu let.

V oblasti výzkumu zatím také chybí práce, které by se zabývaly tím, jak se k celé *populární homosexuální kultuře* staví sexuální menšiny. Vystávají zde i další sociologické otázky, a to například zda i oni jsou součástí této kultury, jak vnímají veškerou tvorbu tohoto druhu a zda to pro ně přináší pozitiva či ne.

Věřím, že i přes zmíněnou simplifikaci poskytuje diplomová práce základní výklad a obeznámení se s touto poměrně novou problematikou a poskytne podklad pro každá další, třeba i dílčí zkoumání.

Seznam použité literatury

An, Söndžu. *Ingi namsöng tänsügürubüi pchänpchik hjönsange tähan jöngu* – *G.o.dwa Sinhwarül čungsimüro*. Söul: univerzita Jönse, 2003.

An, Ůnsön. *Kungnä tongsöngä manhwaie tähan hjönhwang jöngu: B.L (Boys Love) manhwarül čungsimüro*. Kwangdžu: Čosön tähakkjo, manhwa äanimeisjön jöngu, 2011.

Čo, Anna. *Čchöngsonjön pchänpchik ikki hängdongüi ihä: Kjihöktwön hängdongironüi čökjong*. Söul: univerzita Mjöngdži, 2011.

Čchö, Sönjöng. *Kchüö jönghwa tcheksütchüwa jösöng sujongdža: Jönghwa <Huhöhadži anha>rül čungsimüro*. Söul: Korjö tähakkjo tähagwön, diplomová práce, 2009.

Čo, Söngbä. *Faceless things: South Korean gay men, internet, and sexual citizenship*. University of Illinois at Urbana-Champaign, 2011.

Čo, Söngbä. *Kei namsöngüi sobi konggangwa momüi čöngčchihak*. Jönse tähakkjo tähagwön: Munhwahak hjöptonggwadžöng munhwahak čöngong, 2003.

Čo, Söngbä, Kwön Kim, Hjönjöng. *The Korean Gay and Lesbian Movement 1993-2008: From "Identity" and "Community" to "Human Rights"*. Publikováno v knize *Sin, Kiuk, Čchang, Y. Paul ed. South Korean Social Movements: From Democracy to Civil Society*. Routledge, 2011.

Čo, Söngbä. *The Wedding Banquet Revisited: "Contract Marriages" Between Korean Gays and Lesbians*. George Washington University: Institute for Ethnographic Research. *Anthropological Quarterly*, Vol. 82, No. 2. 2009. Str. 401–422.

Čöng, Čädžin, Čön Jöngpchjöng. *Tongsöngä sosudžaüi čchabjölčöhanggwa čöngčchäk pjöndong*. Söul: Hanguk hängdžöng jöngu, 2006.

Eckert, Carter J. et al. *Dějiny Koreje*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2001.

Ferklová, Blanka. *Historické, kulturní a společenské realie zemí východní Asie: Náboženství a filozofické systémy na Korejském poloostrově*. Evropská unie.

Fyelling, Elise. *Her Story: Lesbians in Japan and South Korea*. University of Oslo, 2012.

Glocarová, Jana. *České čtenářky slash fan fiction a jejich pohyb v rámci virtuálního prostoru*. Brno: Masarykova univerzita, bakalářská práce, 2011.

Glynn, Basil; Kim, Čöngmi. *Life is Beautiful: Gay Representation, Moral Panics, and South Korean Television Drama Beyond Hallyu*. Quarterly Review of Film and Video, 2016.

Grossman, Andrew; I Čuran. *Memento Mori and Other Ghostly Sexualities*. New Korean Cinema. Edit. Shin, Chi-Yun, Stringer Julian, 180-192. New York: New York University Press, 2005.

Han, Čchäjün. *Hanguk ledžubiön kchömjunitchiüi jöksa*. Činbo pchjönngnon 49, 100-28. Print, 2011.

Han, Čuhüi Judy. Zimmerman, Bonnie; Haggerty, George ed. *Encyclopedia of Lesbian Histories and Cultures*. Routledge, 2013. Str. 427-428.

Hilton, Anne. *Out of the Closet and Onto the Big Screen: Portrayals of Homosexuality in South Korean Cinema*. Seattle: University of Washington, 2007.

Hö, Hoik. *Tongsöngäe kwanhan häksim čängdžöm – Pömdžöinga, čilbjönginga, sosuüi söngdžihjanginga?* Söul: Čangšinnondan, vol. 38, 2010.

I, Čahje. *Representation of Homosexuality and Related Discourse in Life is Beautiful*. The Korea Contents Association, Volume 12, Issue 12, 2012.

I, Čiün. *Siptä jösöng ibanüi kchömjunitchi kjönghömgwa čöngčchesöngge kwanhan jöngu*. Söul: Jönse tähakkjo tähagwön, 2005.

I, Čuran. *Remembered Branches: Towards a Future of Korean Homosexual Film*. Publikováno v Queer Asian Cinema: Shadows in the Shade. Ed. Andrew Grossman. Psychology Press, 2000.

I, Čuwon. *Imagining Nation, Imagining Queerness in Contemporary South Korean Films*. The Ohio State University. Department of Comparative Studies Honors Theses, 2012

I, Hjönjōng. *Saibō kongganesō čchōngsonjōnūi čendōüisik: pchānpchikūi nājong punsōk*. Sōul: Hongik tāhakkjo tāhagwōn, 2012.

I, Namhūi. *The South Korean Student Movement: „Undongkwōn“ as a Counterpublic Space*. Publikováno v Charles Armstrong, ed. *Civil Society in South Korea*. New York: Routledge, 2002.

I, Sōktchä. *Sōngdžōk čihjange kǔngōhan pōpčōk čchabjōlgwa tāčchäk*. Sōul: Sōul tāhakkjo pōpkwa dāhak, 2002.

Jang, Čōnghun. *Homosexuals and the Contemporary Gay Rights Movement in Korea: Movement participation and collective identity*. University of Gothenburg, diplomová práce, 2013.

Jenkins, Henry. *Textual Poachers: Television Fans and Participatory Culture*. New York: Routledge, 1992.

Jun, Čihūira. *Becoming Like the World: Korean Articulations of Globalization in the Global Zones, 1987-present*. University Of California, Berkeley, 2011.

Jun, Jōwon. *A Study of the Development of Sunjong Manhwa by Hwang Mina, Kim Hyerin and Choi In Sun*. Vancouver: University of British Columbia, 2001.

Kang, Mundžong. Čōntchongsidä 同性愛(tongsōngä) jōngu. Jōngdžu: Ōmun hakhō, vol.30, 2015.

Kang, Orūm. „LGBT, uriga čigūm jōgi salgo itta“ hjōndä hangugūi sōngdžōk sosudžawa konggan. Sōul: Sōul tāhakkjo pigjo munhwa jōnguso, 2015.

Kang, Sowōn. *Kchüō romānsū: Hanguk tongnip tanpchjōn jōnghwae natchanan tongsōngä čähjōne kwanhan esei*. Hanguk tongnip jōnghwa hjōbhō, 2004.

Kim, Čōngsōn, Min Jōng. *Tongsōngäe tāhan hanguk jōnghwaüi sigakčōk pchūreim. (Wangūi namdža), (Ssanghwadžōm), (Sōjanggoldong janggwačadžōm äntchikchū)rül čungsimūro*. Sōul: univerzita Kōrjo, 2012.

Kim, Čöngsön. *SBS čumal tŭrama Insängŭn arŭmdawöe tähan sujongdža hädok jöngu*. SBS munhwa čädan: Midiö kjöngdzewa munhwa, 2012.

Kim, Čongŭn. *Hanguk tongsöngä manhwaüi čangnü tchüksöng jöngu. Pcheminidžŭmdžök kwandžömmül čungsimŭro*. Söul: Sedžong tähakkjo tähakwön, 2013.

Kim, Čahjön Haboush. *Epistolary Korea: Letters in the Communicative Space of the Chosön 1392–1910. Male Concubinage*. New York: Columbia University Press, 2009.

Kim, Hjóžin. *Tonginnjö(同人女)'üi palgjöngwa čähjön - Hanguk sundžöng manhwaüi sarjerül čungsimŭro*. Asia munhwa jöngu, 2013.

Kim, Mindžöng. *Saibö jösöng munhwarosö pchänpchik jöngu – Hwantchadžiwa söngdžöngčchesöngüi jöngwansöngül čungsimŭro*. Söul: dívčí univerzita Ihwa, 2002.

Kim, Nami. *The Gendered Politics of the Korean Protestant Right: Hegemonic Masculinity*. Springer, 2016.

Kim, Pil Ho; Singer, Colin. *Three Periods of Korean Queer Cinema: Invisible, Camouflage and Blockbuster*. Acta Koreana 14:1, 2011.

Kim, Sinjöng. *Narrative case study: unheard life story of a senior gay Korean man*. University of British Columbia, 2010.

Kim, Sujön. *Tubönüi kjörhonsikkwa hanbönüi čangnjesik: Kchüö hadži anŭn kchüö romäntchik kchomidi*. Jöngmi munhak jöngu, vol. 33, 2012.

Kim, Jönggwan; Han, Sukdža. *Homosexuality in ancient and modern Korea*. Culture, Health & Sexuality, 8(1): 59–65, 2006.

Kwön, Čöngmin. *Spectacularizing the homosexual body: the secret rendezvous among global gay media, local straight women, and the media industry in South Korea*. University of Illinois at Urbana-Champaign, 2014.

Lange, Dorian. *The Republic of Korea's public libraries: A critical examination of censorship practices*. Columbia: University of Missouri. 2013.

McLelland, Mark; Nagaike, Kazumi; Sukanuma, Katsuhiko; Welker, James. ed. *Boys love manga and beyond: history, culture, and community in Japan*. Mississippi: Jackson University Press, 2015.

McLelland, Mark James. *Male homosexuality in modern Japan: cultural myths and social realities*. Hong Kong: Univerzita Hong Kong, Pokfulam, 1999.

Pak, Söngħüi. 「やおい (Jaoi)」 segjeüi jöngu. Semjöng tähakkjo kjojuk tähagwön, 2005.

Pak, Sudžin. *Čchöngsonjönüi pchänpchik munhwawa tongsöngäee tähan tchädo jöngu: Jödža čunghaksängdürül čungsimüro*. Söul: dívči univerzita Ihwa, 2004.

Pagliassotti, Dru; Nagaike, Kazumi; McHarry, Mark. Editorial: *Boys' Love manga special section*. *Journal of Graphic Novels and Comics*, 4:1, 1-8, 2013.

Pong, D. Jöngsik. *All Koreans Are Equal, But Some Koreans Are More Equal Than Others: The Political Representations of Homosexuals in South Korea*. Pro American Political Science Association Annual Meeting, Philadelphia, Pennsylvania, USA, 2006.

Pong, D. Jöngsik. *The gay rights movement in democratizing Korea*. *Korean Studies*, 32(1), str. 86–103, 2008.

Rju, Činhüi. *Pchänpchik: Tongsöng(söng)ä sösaüi jösöng kongan*. Söul: Jösöng munhak jöngu, 2008.

Rutt, Richard. *The Flower Boys of Silla, in: Transactions of the Korean Branch of the Royal Asiatic Society*. Vol 38, 1961.

Sabucco, Veruska. *Western "Readings" of Japanese Homosexual-Themed Texts*. Publikováno v *Mobile Cultures: New Media in Queer Asia*. Ed. Chris Berry, Fran Martin, Audrey Yue. Durham. NC: Duke University Press, 2003.

Sanders, Douglas. *Mujigae Korea*. Korea: International Convention of Asia Scholars, 2009.

Sin, Čijön. 1920~30njöndä "tongsöng(jön)ä" kwalljön kisaüi susadžök mängnak. Söul: Korjö tähakkjo mindžok munhwa jönguwön, 45.vol, 2006.

Sin, Čijöng. *Male Homosexuality in The King and the Clown: Hybrid Construction and Contested Meanings*. *Journal of Korean Studies* 18, 2013.

Sin, Čijjōng. *Negotiating Local, Regional, and Global: Nationalism, Hybridity, and Transnationalism in New Korean Cinema*. Indiana University, Communication and Culture, 2008.

Sin, Wōnsōn. *Jōnghwa Wangūi namdžaūi hūnghāng kchodū ikki*. Hanmindžök munhwa hakhö: Hanmindžök munhwa jōngu, vol.18, 2006.

So, Jōnghjōn. *Pchānpchikkwa kŭlssūgi munhwa: Njumidiō sidāūi kŭlssūgie kwanhan munhwa sāngtchāhakčōk kočchal*. Sōul: Jōnse tāhakkjo, pigjo hangukhak, 2010. Vol.18, no.2, pp. 349-374.

Sō, Tongdžin. *Mapping the Vicissitudes of Homosexual Identities in South Korea*. Journal of Homosexuality 40(3-4), 2001. Str.65-79.

Song, Tchādžong. *(REC)Kihök jōngu: Čāngpchjōn kchüō jōnghwa čedžakkwadžōngesō pon tongsōngä sōng munhwaūi tchŭkčingŭl čungsimŭro*. Sōul: univerzita Tongguk, 2014.

Sōng, S., Icard, L.D. *A Korean Gay Man in the United States: Toward a Cultural Context for Social Service Practice*. Journal of Gay and Lesbian Social Services, 1996.

Stejskalová, Eva. *Motivace čtenářek slashové fikce*. Brno: Masarykova univerzita, fakulta sociálních studií, bakalářská práce, 2010.

Tsang, Szewan. *Unfamiliar time and space: the actualization of sexual identity in Korea*. The University of Hong Kong, 2009.

Internetové zdroje

<http://www.hancinema.net>

<http://www.koreanfilm.org>

<http://www.kobis.or.kr/>

www.thekimchiqueen.blogspot.com